

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Radomíra Koudely a přísedících Ing. Jiřího Stodůlky a Ing. Jana Škopíka, po provedeném hlavním líčení dne 6. května 2020

takto:

Obžalovaní

K. H., narozený XXXX v XXXX, bytem XXXX, XXXX,

J. Š., narozený XXXX ve XXXX, bytem XXXX,

A. H., narozený XXXX ve XXXX, bytem XXXX,

M. K., narozený XXXX ve XXXX, bytem XXXX, XXXX,

H. S., rozená K., narozená XXXX ve XXXX, bytem XXXX, XXXX,

jsou vinni, že

I.

obžalovaní K. H. a J. Š.:

v souvislosti s realizací projektu **Bytový dům a penzion „XXXX“ XXXX** na adrese XXXX, ul. XXXX, registrační číslo projektu XXXX a celkové hodnotě 9.800.000 Kč, spolufinancovaného z fondu EU ERDF prostřednictvím operačního programu NUTS II Střední XXXX na základě Smlouvy o poskytnutí dotace na individuální projekt z Regionálního operačního programu Regionu soudržnosti Střední XXXX č. XXXX, uzavřené a podepsané ve Zlíně dne 8. 1. 2009 a v Olomouci dne 13. 2. 2009 mezi Regionální radou Regionu soudržnosti Střední XXXX jako

poskytovatelem dotace a firmou XXXX, IČO: XXXX, se sídlem XXXX, XXXX, jako příjemcem dotace, a změněné dodatkem č. 1 k této smlouvě uzavřeným ve Zlíně dne 30. 9. 2009 a v Olomouci dne 2. 3. 2010, s alokovanou částkou ve výši 5.832.131,99 Kč:

v době nejméně od března 2008 do června 2013 ve XXXX, XXXX a XXXX K. H. poté, co se v souvislosti s výkonem své funkce vedoucího oddělení kontroly a plateb a posléze funkce vedoucího odboru kontroly a plateb Úřadu regionální rady, Regionální rada regionu soudržnosti Střední Morava, v rámci Regionálního operačního programu Střední XXXX (dále jen ROP Střední Morava) se sídlem Olomouc, ul. Jeremenkova 1211/40b, s dislokovaným pracovištěm ve Zlíně, ul. J. A. Bati č. p. 5520, dozvěděl, že se firma XXXX v rámci realizace projektu „Bytový dům a penzion „XXXX“ XXXX“ uchází o získání výše uvedené dotace z ROP Střední Morava, v rozporu se základními povinnostmi úředníka ve smyslu § 16 zákona č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků, s Nařízením rady č. 1083/2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti a s Etickým kodexem ROP Střední Morava, na začátku roku 2008 kontaktoval J. Š., jednajícího na základě generální plné moci za firmu XXXX, a nabídl mu, že firmě XXXX za finanční odměnu pomůže získat předmětnou dotaci a vyčerpat ji, a když J. Š. jeho nabídku akceptoval, dohodli se na způsobu vzájemné komunikace, jejíž převážná část se odehrávala prostřednictvím elektronické pošty, přičemž K. H. ve snaze utajit své jednání nepoužíval při komunikaci s J. Š. svou služební e-mailovou adresu ROP Střední Morava, která je určena pro styk s veřejností, ale založil si pro ten účel vlastní e-mailovou adresu XXXX@XXXX.cz a speciální telefonní číslo XXXX, které užíval výhradně pro komunikaci s J. Š., a dále ke dni 30. 9. 2008 inicioval založení společnosti XXXX, IČO: XXXX, se sídlem XXXX, zastoupené jednatelem D. H., nar. XXXX, jeho manželkou, a P. Z., nar. XXXX, jeho známým, v níž však sám oficiálně nijak nefiguroval, přičemž firma XXXX měla navenek vystupovat jako firma poskytující společnosti XXXX poradenství při žádání o předmětnou dotaci a při jejím čerpání, když ale ve skutečnosti veškerou činnost za firmu XXXX prováděl právě K. H., a za tímto účelem inicioval K. H. po dohodě s J. Š. sepsání mandátní smlouvy č. 1/2008 mezi firmou XXXX jako mandatářem na straně jedné a firmou XXXX jako mandantem na straně druhé, jejímž předmětem bylo poskytnutí dotačního managementu na projekt bytový dům a penzion „XXXX“ XXXX, v níž je stanoven ceník plateb za konkrétní jednotlivé úkony s tím, že za dílčí zakázku výběrového řízení bude firma XXXX požadovat od firmy XXXX platbu ve výši 5.000 Kč až 6.000 Kč, pokud bude zajišťovat komplexně celé výběrové řízení, bude požadovat platbu ve výši 30.000 Kč, za přípravu podkladů k podpisu smlouvy o poskytnutí dotace bude požadovat platbu ve výši 8.000 Kč až 10.000 Kč, za žádosti o platbu a různá hlášení bude požadovat platbu ve výši 20.000 Kč až 30.000 Kč a za podklady k udržitelnosti bude požadovat platbu ve výši 6.000 Kč, avšak posléze K. H. nejpozději od 4. 1. 2012, kdy byla firma XXXX oficiálně převedena na jiného majitele, už finanční částky za svou pomoc při získávání a čerpání předmětné dotace pro firmu XXXX inkasoval od J. Š. přímo, přičemž nejpozději od března 2008 začal K. H. za firmu XXXX zpracovávat, korigovat a kontrolovat veškerou dokumentaci, která je pro přidělení a čerpání dotace vyžadována příslušnými ustanoveními zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, a Metodickým pokynem Zadávání zakázek výzva č. 03/2008 verze 3.0 (účinný do 31. 3. 2009) a Metodickým pokynem Zadávání zakázek a veřejných zakázek v programovém období 2007/2013 verze 7.0 (účinný od 1. 4. 2009), zneužívaje při tom znalostí, zkušeností a informací, nabytých v souvislosti s výkonem své funkce, kdy K. H. J. Š. radil, jaké dokumenty a v jakých termínech je třeba dodat tak, aby celé řízení probíhalo co nejrychleji a bezproblémově, iniciativně si sám od J. Š. vyžadoval podklady pro tyto dokumenty, vyhotovoval je a předával je J. Š., který je pak za firmu XXXX odevzdával ROP Střední Morava, všechny materiály, požadavky a výzvy, které firma XXXX v souvislosti s realizací projektu „XXXX“ obdržela od ROP Střední Morava, přeposílal J. Š. K. H., ten je zpracoval a hotové je vracel J. Š., který je pak za firmu XXXX odevzdával ROP Střední Morava, když konkrétně zejména:

- v době nejméně od 1. 3. 2008 do dubna 2008 K. H. za firmu XXXX na základě J. Š. dodaných podkladů sestavil a připravil k odevzdání materiál základní studie proveditelnosti projektu „Bytový dům a penzion „XXXX“ XXXX“,
- v květnu 2008 K. H. za firmu XXXX na základě J. Š. dodaných podkladů sestavil a připravil odpověď na dopis ROP Střední XXXX D09 – výzva k odstranění nedostatků v projektové žádosti „Bytový dům a penzion „XXXX“ XXXX“,
- v srpnu 2008 K. H. za firmu XXXX na základě J. Š. dodaných podkladů sestavil a připravil odpověď na dopis ROP Střední XXXX D17A – výzva k doložení příloh k oznámení o poskytnutí dotace,
- v srpnu 2008 K. H. za firmu XXXX na základě J. Š. dodaných podkladů sestavil a připravil kompletní zadávací dokumentaci k veřejné zakázce na stavební práce k projektu bytový dům a penzion XXXX XXXX na hlavního zhotovitele stavby,
- v září 2008 K. H. za firmu XXXX sestavil a připravil dokument oznámení o zadání zakázek a instruoval J. Š., že tento dokument má dodat ROP Střední Morava,
- v září 2008 K. H. za firmu XXXX sestavil a připravil dokument výzva k předložení písemné nabídky na zakázku – dodavatele stavby,
- v době od listopadu 2008 do 13. 2. 2009 K. H. za firmu XXXX na základě J. Š. dodaných podkladů vyplnil vzor smlouvy o poskytnutí dotace v souvislosti s projektem „Bytový dům a penzion „XXXX“ XXXX“,
- v lednu 2009 K. H. za firmu XXXX na základě J. Š. dodaných podkladů sestavil a připravil dokument oznámení o zrušení zakázky, týkající se zrušení výběrového řízení na zhotovitele stavby penzion XXXX vzhledem k oddálení termínu realizace,
- v červenci 2009 K. H. za firmu XXXX na základě J. Š. dodaných podkladů sestavil a připravil žádost o první platbu, na jejímž podkladě došlo dne 30. 7. 2009 k vyplacení první části dotace,
- v září 2009 K. H. za firmu XXXX na základě J. Š. dodaných podkladů sestavil a připravil formulář, týkající se změny indikátoru počtu nově vybudovaných lůžek,
- v září 2009 K. H. za firmu XXXX na základě J. Š. dodaných podkladů sestavil a připravil žádost o druhou platbu, na jejímž podkladě došlo dne 30. 9. 2009 k vyplacení druhé části dotace,
- v říjnu 2009 K. H. za firmu XXXX nejprve vyhotovil formulář žádosti o změnu předběžného finančního harmonogramu, jehož předmětem je změna data předložení třetí žádosti o platbu z 29. 1. 2010 na 10. 11. 2009, a následně v listopadu 2009 K. H. za firmu XXXX na základě J. Š. dodaných podkladů sestavil a připravil žádost o třetí platbu,
- v dubnu 2010 K. H. za firmu XXXX na základě J. Š. dodaných podkladů sestavil a připravil žádost o závěrečnou platbu, na jejímž podkladě došlo dne 24. 5. 2010 k vyplacení závěrečné části dotace,
- v červnu 2010 K. H. za firmu XXXX vyhotovil vyjádření, kterým reaguje na výzvu ROP Střední XXXX k odstranění nedostatků ze dne 13. 6. 2010 a v němž odůvodňuje nejasnosti při plnění indikátoru nově vytvořených pracovních míst,

přičemž za své služby pro firmu XXXX při získání a čerpání dotace z ROP Střední XXXX a za dokladaci udržitelnosti výsledků projektu fakturoval K. H. vůči společnosti XXXX prostřednictvím firmy XXXX, resp. přímo inkasoval od J. Š. finanční částky v celkové výši nejméně 35.550 Kč,

II.

obžalovaní J. Š., K. H., H. S.:

v souvislosti s realizací projektu „Penzion XXXX 2“, od roku 2013 přejmenovaného na projekt „XXXX“, na adrese XXXX, XXXX, registrační číslo projektu CZ.1.12./3.300/31.01567 a celkové hodnotě 43.454.977 Kč, spolufinancovaného z fondu EU ERDF prostřednictvím operačního programu NUTS II Střední XXXX na základě Smlouvy o poskytnutí dotace na individuální projekt z Regionálního operačního programu Regionu soudržnosti Střední XXXX č. ÚRR D-2013/0087/OKP, uzavřené a podepsané ve Zlíně dne 12. 8. 2013 a v Olomouci dne 11. 9. 2013 mezi Regionální radou Regionu soudržnosti Střední XXXX jako poskytovatelem dotace a firmou XXXX jako příjemcem dotace, s alokovanou částkou ve výši 26.072.986 Kč:

obžalovaní J. Š., K. H. a H. S.:

v době nejméně od března 2012 do 15. 4. 2015 ve Zlíně, Otrokovcích a Olomouci Ing K. H., ačkoli vykonával funkci vedoucího odboru kontroly a plateb Úřadu regionální rady, Regionální rada regionu soudržnosti Střední Morava, v rámci regionálního operačního programu Střední XXXX (dále je ROP Střední Morava) se sídlem Olomouc, ul. Jeremenkova 1211/40b, s dislokovaným pracovištěm ve Zlíně, ul. J.A. Bati č.p. 5520, v rozporu se základními povinnostmi úředníka ve smyslu § 16 zákona č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků, s Nařízením rady č. 1083/2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti a s Etickým kodexem ROP Střední Morava, po vzájemné dohodě s J. Š., jednajícím za XXXX, na základě generální plné moci, a za finanční odměnu pomáhal firmě XXXX, získat předmětnou dotaci a vyčerpat ji, k čemuž používal za tímto účelem založenou soukromou e-mailovou adresu XXXX@XXXX.cz a mobilní účastnické číslo XXXX, přičemž nejpozději od března 2012 začal K. H. za firmu XXXX zpracovávat, korigovat a kontrolovat veškerou dokumentaci, která je pro přidělení a čerpání dotace vyžadována příslušnými ustanoveními zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách a Metodickým pokynem Zadávání zakázek a veřejných zakázek v programovém období 2007/2013 č. V 31 MP 77 8.0, účinným od 27. 3. 2012, zneužívaje při tom znalostí, zkušeností a informací nabytých v souvislosti s výkonem své funkce, kdy K. H. J. Š. radil, jaké dokumenty a v jakých termínech je třeba dodat, aby celé řízení probíhalo co nejrychleji a bezproblémově, iniciativně si sám od J. Š. vyžadoval podklady pro tyto dokumenty, vyhotovoval je a předával je J. Š., který je pak za firmu XXXX odevzdával ROP Střední Morava, všechny materiály, požadavky a výzvy, které firma XXXX v souvislosti s realizací projektu „penzion XXXX 2“ (resp. „XXXX“) obdržela od ROP Střední Morava, přeposílal J. Š. K. H., ten je zpracoval a hotové je vracel J. Š., který je pak za firmu XXXX odevzdával ROP Střední Morava, přičemž nejpozději v červnu 2012 K. H. oslovil H. S., dříve vedoucí odboru řízení projektů ROP Střední Morava, v té době čerpající rodičovskou dovolenou, a nabídl jí, aby mu za finanční odměnu pomáhala při vyřizování části agendy, spojené s vyřízením a čerpáním dotace na projekt „penzion XXXX 2“ (resp. „XXXX“) pro firmu XXXX, a když ta tuto nabídku přijala, nejpozději od června 2012 H. S., zneužívaje při tom znalostí, zkušeností a informací, nabytých v souvislosti s dřívějším výkonem své funkce na ROP Střední Morava, začala podle pokynů K. H. zpracovávat, korigovat a kontrolovat část materiálů za firmu XXXX, a dále K. H. sděloval J. Š. interní informace ROP Střední XXXX a s předstihem mu oznamoval rozhodnutí a stanoviska ROP Střední XXXX tak, aby na ně byla firma XXXX schopna okamžitě reagovat, když konkrétně zejména:

- v době nejméně od března 2012 K. H. za firmu XXXX na základě J. Š. dodaných podkladů sestavil a připravil k odevzdání materiálů dokladace finančního zdraví firmy XXXX,

- v květnu 2012 K. H. za firmu XXXX na základě J. Š. dodaných podkladů sestavil a připravil výsledky finanční a ekonomické analýzy projektu „penzion XXXX 2“ a investiční záměr projektu,
- v červnu 2012 H. S. na základě K. H. a J. Š. dodaných podkladů vyhotovila žádost BENEFIT projektu „Penzion XXXX 2“ a umístila ji do informačního systému BENEFIT 7,
- v červenci 2012 K. H. za firmu XXXX vypracoval dokument D21 – oznámení žadatele o změnách v projektu, týkající se opravy kontaktní osoby a jejího telefonu,
- v srpnu 2012 K. H. s předstihem sdělil J. Š., že ROP Střední XXXX schválil jeho žádost o poskytnutí dotace a že o tom bude do deseti dnů informován oficiálním dopisem z ROP Střední Morava, přičemž tento oficiální dopis z ROP Střední XXXX byl firmě XXXX doručen dne 22. 8. 2012,
- v srpnu 2012 K. H. varoval J. Š., že získal informace o tom, že jejich telefony by mohly být odposlouchávané a instruoval ho, že od této chvíle se prostřednictvím služebních telefonních linek budou bavit pouze obecně, jinak veškerá komunikace bude probíhat prostřednictvím e-mailové pošty, v návaznosti na tyto skutečnosti si pak K. H. pořídil vlastní, výhradně pro komunikaci s J. Š. určený mobilní telefon č. XXXX,
- v září 2012 H. S. za firmu XXXX na základě K. H. a J. Š. dodaných podkladů připravila a provedla změny v projektu „Penzion XXXX 2“, týkající se rozdělení pozemků,
- v září 2012 K. H. za firmu XXXX vypracoval dokument prohlášení žadatele ke stanovení velikosti podniku, který si před tím od firmy XXXX vyžádal ROP Střední Morava,
- v době nejméně od října 2012 K. H. za firmu XXXX na základě J. Š. dodaných podkladů sestavil a připravil finanční plán firmy XXXX,
- v listopadu 2012 K. H. za firmu XXXX vyhotovil odpověď na dopis ROP Střední XXXX D70 – výzva k odstranění nedostatků v dopracování projektu „Penzion XXXX 2“,
- v listopadu 2012 K. H. za firmu XXXX na základě J. Š. dodaných podkladů sestavil a určil indikátory plochy, týkající se stanovení celkové plochy penzionu,
- v době nejpozději od března 2013 K. H. za firmu XXXX na základě J. Š. dodaných podkladů sestavil a připravil popis investičního záměru, týkající se stavby parkoviště u penzionu XXXX 2,
- v dubnu 2013 K. H. za firmu XXXX na základě J. Š. dodaných podkladů vyplnil a připravil k odevzdání tři formuláře D21 – oznámení žadatele o změnách v projektové žádosti, týkající se hodnoty indikátorů, rozpočtu projektu a přehledu financování a dále vypracoval dokument zdůvodnění dispoziční změny, přičemž všechny tyto dokumenty J. Š. obratem odevzdal ROP Střední Morava,
- v dubnu 2013 K. H. za firmu XXXX na základě J. Š. dodaných podkladů sestavil a připravil odpověď na výzvu ROP Střední XXXX k vyjádření k dofinancování projektu „Penzion XXXX 2“,
- v květnu 2013 K. H. za firmu XXXX upravil harmonogram plateb,
- v červenci 2013 K. H. za firmu XXXX na základě J. Š. dodaných podkladů sestavil a připravil odpověď na žádost ROP Střední XXXX – výzva k odstranění nedostatků, týkající se prohlášení, že předložená realizační dokumentace je v souladu s projektovou dokumentací, schválenou ve stavebním řízení,
- v říjnu a listopadu 2013 K. H. za firmu XXXX ve spolupráci s H. S. na základě J. Š. dodaných podkladů sestavili a připravili žádost o první platbu, na jejímž podkladě došlo k vyplacení první části dotace,

- v listopadu 2013 K. H. za firmu XXXX na základě J. Š. dodaných podkladů sestavil a připravil dokument oznámení záměru záměny materiálu, týkající se změn plastových oken a dlaždic při stavbě penzionu XXXX 2,
 - dne 29. 11. 2013 K. H. s předstihem sdělil J. Š., že mu ze strany ROP Střední XXXX bude zaslána výzva k odstranění nedostatků, týkající se neuveřejnění informací ze zadávacího řízení ve věstníku veřejných zakázek, přičemž tato výzva ROP Střední XXXX k odstranění nedostatků byla firmě XXXX oficiálně doručena až dne 9. 12. 2013,
 - 7. 1. 2014 K. H. upozornil J. Š., že promeškal v termínu do 31. 12. 2013 za firmu XXXX podat na ROP Střední XXXX žádost o druhou platbu a instruoval ho, že má ihned odeslat žádost o změnu termínu platby,
 - v lednu 2014 K. H. za firmu XXXX na základě J. Š. dodaných podkladů sestavil a připravil formulář oznámení žadatele o změnách v projektové dokumentaci, týkající se finančního plánu,
 - v únoru 2014 K. H. za firmu XXXX ve spolupráci s H. S. na základě J. Š. dodaných podkladů sestavili a připravili žádost o druhou platbu, na jejímž podkladě došlo k vyplacení druhé části dotace,
 - v březnu 2014 K. H. za firmu XXXX sestavil a připravil dokument žádost o posouzení a odsouhlasení možnosti podání třetí žádosti o platbu u projektu „XXXX“ v termínu 31. 3. 2014,
 - v červenci 2014 K. H. za firmu XXXX ve spolupráci s H. S. na základě J. Š. dodaných podkladů sestavili a připravili žádost o třetí platbu, na jejímž podkladě došlo k vyplacení třetí části dotace,
 - v srpnu 2014 K. H. ve spolupráci s H. S. za firmu XXXX na základě J. Š. dodaných podkladů vyplnil a připravil k odevzdání na ROP Střední XXXX formulář oznámení žadatele o změnách v projektové žádosti, týkající se změny termínu závěrečné platby (resp. sloučení dvou plateb do jedné závěrečné),
 - v říjnu 2014 K. H. za firmu XXXX na základě J. Š. dodaných podkladů vyplnil a připravil k odevzdání na ROP Střední XXXX formulář D21 – oznámení žadatele o změnách v projektové žádosti, týkající se hodnoty indikátorů ploch,
 - v říjnu 2014 K. H. upozornil J. Š. na nesrovnalosti ve vyúčtování cen za dlaždice a plastová okna a instruoval ho, jakým způsobem podklady opravit,
 - v listopadu a prosinci 2014 K. H. za firmu XXXX ve spolupráci s H. S. na základě J. Š. dodaných podkladů sestavili a připravili žádost o závěrečnou platbu, na jejímž podkladě došlo dne 12. 12. 2014 k vyplacení závěrečné části dotace,
- když dne 12. 12. 2014 byla předmětná dotace vyčerpána, a to v celkové výši 25.826.162,18 Kč, přičemž za své služby pro firmu XXXX při získání a čerpání předmětné dotace inkasoval K. H. od J. Š. finanční částky v přesně nezjištěné celkové výši, minimálně však dne 13. 12. 2013 urgoval J. Š. o zaplacení finanční částky v dosud nezjištěné výši, stejně tak v dubnu 2014 žádal J. Š. o platbu s tím, že její část musí předat Bc. Haně Strnadlové, v prosinci 2014, v době kdy K. H. společně s H. S. připravovali a sestavovali žádost o závěrečnou platbu, domlouvali se spolu o tom, že za vyřízení každé běžné žádosti o platbu obdrží K. H. od J. Š. 20.000 Kč a za vyřízení žádosti o závěrečnou platbu pak dvojnásobek této částky, a dále pak K. H. získal od J. Š. za své služby pro firmu XXXX i jiný než finanční prospěch, a to nejméně v dubnu a květnu 2014, když J. Š. zajistil K. H. montáž vinylové podlahy v jeho bytě na adrese XXXX č. p. XXXX, okr. XXX, jejíž původní cena, vyčíslena firmou XXXX, s.r.o. činila 25.290 Kč, přičemž po intervenci J. Š. byla tato podlaha firmou

XXXX, s.r.o. zhotovena za částku přibližně 15.000 Kč a i tuto cenu uhradil za H. J. Š., a H. S. za svou pomoc obdržela od K. H. provizi ve výši nejméně 27.500 Kč,

III.

obžalování K. H., J. Š., A. H.:

v souvislosti s realizací projektu „XXXX“ na adrese XXXX, registrační číslo projektu CZ.1.12/3.3.00/41.01972 a celkové hodnotě 50.000.000 Kč, spolufinancovaného z fondu EU ERDF prostřednictvím operačního programu NUTS II Střední XXXX na základě Smlouvy o poskytnutí dotace na individuální projekt z Regionálního operačního programu Regionu soudržnosti Střední XXXX č. ÚRR D-2014/0192/OKP, uzavřené a podepsané v Olomouci dne 27. 6. 2014 a ve Zlíně dne 13. 6. 2014 mezi Regionální radou Regionu soudržnosti Střední XXXX jako poskytovatelem a firmou XXXX jako příjemcem dotace, s alokovanou částkou ve výši 30.000.000 Kč:

1. obžalování K. H. a J. Š.:

v době nejméně od února 2013 do 15. 4. 2015 ve Zlíně, Otrokovcích a Olomouci K. H., ačkoli vykonával funkci vedoucího odboru kontroly a plateb Úřadu regionální rady, Regionální rada regionu soudržnosti Střední Morava, v rámci ROP Střední Morava, v rozporu se základními povinnostmi úředníka ve smyslu § 16 zákona č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků, s Nařízením rady č. 1083/2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti a s Etickým kodexem ROP Střední Morava, po vzájemné dohodě s J. Š., jednajícím za společnost XXXX, na základě generální plné moci, a za finanční odměnu pomáhal firmě XXXX získat předmětnou dotaci a vyčerpat ji, k čemuž používal za tímto účelem založenou soukromou e-mailovou adresu XXXX@XXXX.cz a mobilní účastnické číslo XXXX, přičemž nejpozději od února 2013 začal K. H. za firmu XXXX zpracovávat, korigovat a kontrolovat veškerou dokumentaci, která je pro přidělení a čerpání dotace vyžadována příslušnými ustanoveními zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, a Metodickým pokynem Zadávání zakázek a veřejných zakázek v programovém období 2007/2013 č. V 31 MP ZZ 8.1, platným od 15. 8. 2012, zneužívaje při tom znalostí, zkušeností a informací, nabytých v souvislosti s výkonem své funkce, kdy K. H. J. Š. radil, jaké dokumenty a v jakých termínech je třeba dodat, aby celé řízení probíhalo co nejrychleji a bezproblémově, iniciativně si sám od J. Š. vyžadoval podklady pro tyto dokumenty, vyhotovoval je a předával je J. Š., který je pak za firmu XXXX odevzdával ROP Střední Morava, všechny materiály, požadavky a výzvy, které firma XXXX v souvislosti s realizací projektu „Bytový dům a penzion „XXXX“ XXXX“ obdržela od ROP Střední Morava, přeposílal J. Š. K. H., ten je zpracoval a hotové je vrátil J. Š., který je pak za firmu XXXX odevzdával ROP Střední Morava, když konkrétně zejména:

- dne 21. 2. 2013 K. H. s předstihem sdělil J. Š., že ROP Střední XXXX chystá výzvu č. 41/2013, která by měla být oficiálně vyhlášena dne 14. 3. 2013 a uzávěrka pro přihlášené projekty bude 30. 4. 2013 a současně J. Š. instruoval, že společně mohou začít chystat detaily projektu „XXXX“ tak, aby firma XXXX mohla na chystanou výzvu ROP Střední XXXX reagovat neprodleně, přičemž výzva č. 41/2013 byla skutečně oficiálně zveřejněna až dne 14. 3. 2013 a uzávěrka pro přihlášené projekty byla skutečně oficiálně stanovena na den 30. 4. 2013,

- dne 6. 3. 2013 K. H. s předstihem sdělil J. Š., že ROP Střední XXXX disponuje v rámci chystané výzvy č. 41/2013 celkovou částkou 162.400.000 Kč, z čehož je 30.000.000 Kč určeno na zimní sporty a že výše dotace, o kterou se může firma XXXX ucházet je omezena částkou 30.000.000 Kč. Na základě této informace pak společně s J. Š. upravili připravovaný projekt „XXXX“ tak, aby výše dotace, o kterou se firma XXXX bude u ROP Střední XXXX ucházet, odpovídala tomuto limitu,
- v dubnu 2013 K. H. za firmu XXXX na základě J. Š. dodaných podkladů sestavil a připravil k odevzdání popis investičního záměru,
- v červnu 2013 K. H. za firmu XXXX sestavil a připravil k odevzdání odpověď na dopis ROP Střední XXXX – výzva k odstranění nedostatků v projektové žádosti, týkající se chybějícího čestného prohlášení,
- v září 2013 K. H. za firmu XXXX na základě J. Š. dodaných podkladů korigoval a připravil k odevzdání finanční plán firmy XXXX,
- v říjnu 2013 K. H. za firmu XXXX na základě J. Š. dodaných podkladů sestavil a připravil k odevzdání odpověď na dopis ROP Střední XXXX – výzva k odstranění nedostatků v projektové žádosti, týkající se majetkových vztahů a upřesnění vlastnictví movitého a nemovitého majetku firmou XXXX,
- dne 14. 11. 2013 K. H. upozornil J. Š., že v projektu „XXXX“ bude příští týden končit termín pro dodání podkladů a instruoval ho, že je třeba doložit ROP Střední XXXX stavební povolení, financování a změny půdorysu,
- v únoru 2014 K. H. za firmu XXXX na základě J. Š. dodaných podkladů sestavil a připravil k odevzdání formulář doplnění specifikace předpokládaného časového harmonogramu dokládání dokumentace projektu „XXXX“, která nebyla předložena v předcházejících etapách administrace,
- v květnu 2014 K. H. za firmu XXXX na základě J. Š. dodaných podkladů vyplnil a připravil k odevzdání formulář k dispozičnímu uspořádání XXXX,

a dále K. H. nejpozději v dubnu 2014 oslovil A. H., vykonávajícího funkci právníka odboru kontroly a plateb Úřadu regionální rady, Regionální rada regionu soudržnosti Střední Morava, v rámci regionálního operačního programu Střední XXXX (dále jen ROP Střední Morava) se sídlem Olomouc, ul. Jeremenkova 1211/40b, a nabídl mu, aby mu za finanční odměnu pomáhal při vyřizování agendy, spojené s vyřízením a čerpáním dotace na projekt „XXXX“ pro firmu XXXX, a když ten tuto nabídku přijal, předal J. Š. kontakty na Mgr. A.H. a instruoval jej, aby s ním v souvislosti se snahou o získání a vyčerpání předmětné dotace na projekt „XXXX“ navázal spolupráci, přičemž za své služby pro firmu XXXX při získání předmětné dotace inkasoval K. H. od J. Š., resp. od firmy XXXX, finanční částky v nejištěné výši,

2. **obžalovaný A. H.**, vykonávající funkci právníka odboru kontroly a plateb Úřadu regionální rady, Regionální rady regionu soudržnosti Střední Morava, v rámci regionálního operačního programu Střední XXXX (dále jen ROP Střední Morava) se sídlem Olomouc, ul. Jeremenkova 1211/40b, s dislokováním pracovištěm ve Zlíně, ul. J. A. Bati č. p. 5520, v rozporu se základními povinnostmi úředníka ve smyslu § 16 zákona č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků, s Nařízením rady č. 1083/2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti a s Etickým kodexem ROP Střední Morava, poté, co byl nejpozději v dubnu 2014 kontaktován K. H., aby za finanční odměnu pomáhal při vyřizování agendy, spojené s vyřízením a čerpáním dotace na projekt „XXXX“ pro firmu XXXX, nejpozději

v květnu 2014 oslovil **obžalovaného J. Š.**, zastupujícího na základě generální plné moci společnost XXXX, s nabídkou pomoci při získání dotace a jejím čerpání za finanční odměnu, na čemž se spolu domluvili, a A. H. si za tímto účelem založil speciální e-mailovou adresu XXXX@XXXX.cz a zřídil si telefonní účastnické číslo XXXX, přičemž následně nejpozději od května 2014 začal A. H. za firmu XXXX po dohodě s J. Š. zpracovávat, korigovat a kontrolovat dokumentaci, která je pro přidělení a čerpání dotace vyžadována příslušnými ustanoveními zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, a Metodickým pokynem Zadávání zakázek a veřejných zakázek v programovém období 2007/2013 č. V 31 MP ZZ 8.1, platným od 15. 8. 2012, zneužívaje při tom znalostí, zkušeností a informací, nabytých v souvislosti s výkonem své funkce, kdy A. H. J. Š. radil, jaké dokumenty a v jakých termínech je třeba dodat tak, aby celé řízení probíhalo co nejrychleji a bezproblémově, iniciativně si sám od J. Š. vyžadoval podklady pro tyto dokumenty, vyhotovoval je a předával je J. Š., který je pak za firmu XXXX odevzdával ROP Střední Morava, materiály, požadavky a výzvy, které firma XXXX v souvislosti s realizací projektu „XXXX“ obdržela od ROP Střední Morava, přeposílal J. Š. Mgr. A. u H., ten je zpracoval a hotové je vrátil J. Š., který je pak za firmu XXXX odevzdával ROP Střední Morava, když konkrétně zejména:

- v květnu 2014 A. H. za firmu XXXX na základě J. Š. dodaných podkladů sestavil, připravil ke zveřejnění a následně i sám zveřejnil profil zadavatele veřejné zakázky „XXXX“ ve věstníku veřejných zakázek,
- v červnu 2014 A. H. za firmu XXXX na základě J. Š. dodaných podkladů sestavil a připravil k odevzdání kvalifikační dokumentaci pro podlimitní veřejnou zakázku na stavební práce při stavbě XXXX,
- v červenci 2014 A. H. za firmu XXXX na základě J. Š. dodaných podkladů sestavil, připravil ke zveřejnění a následně i sám zveřejnil profil zadavatele veřejné zakázky „XXXX“ na portálu stavebnionline.cz,
- v říjnu 2014 A. H. za firmu XXXX na základě J. Š. dodaných podkladů sestavil a připravil k odevzdání dokument oznámení o zrušení zadávacího řízení, týkající se zrušení veřejné zakázky na výběr zhotovitele stavby XXXX, neboť firma XXXX ne získala stavební povolení výstavbu XXXX, a instruoval J. Š., aby dokument oznámení o zrušení zadávacího řízení rozeslal všem účastníkům zadávacího řízení,
- v říjnu 2014 A. H. za firmu XXXX sestavil, připravil ke zveřejnění a následně i sám zveřejnil ve věstníku veřejných zakázek oznámení o zrušení veřejné zakázky na výběr zhotovitele stavby XXXX,

přičemž za své služby pro firmu XXXX při získání předmětné dotace a při úkonech souvisejících se zadávacím řízením A. H. od J. Š. obdržel finanční částku nejméně ve výši 5.000 Kč,

IV.

obžalovaní K. H., M. K., H. S.:

v souvislosti s realizací projektu „XXXX – vybudování vnější a vnitřní sportovně relaxační infrastruktury“ na adrese XXXX, XXXX, registrační číslo projektu CZ.1.12/3.300/34.01737/1, v celkové hodnotě 21.599.294 Kč, spolufinancovaného z fondu EU ERDF prostřednictvím operačního programu NUTS II Střední XXXX na základě Smlouvy o poskytnutí dotace na individuální projekt z Regionálního operačního programu Regionu soudržnosti Střední XXXX č. ÚRR D-2013/0126/OKP, uzavřené dne 15. 11. 2013 ze strany poskytovatele v Olomouci a ze strany příjemce dne 12. 11. 2013 v Horní Bečvě a doplněné dodatkem č. 01 k této smlouvě podepsaným dne 14. 10. 2014 v Olomouci ze strany poskytovatele a v Horní Bečvě dne 30. 9. 2014 ze strany příjemce, mezi Regionální radou Regionu soudržnosti Střední XXXX jako

poskytovatelem dotace a firmou **XXXX**, s.r.o. jako příjemcem dotace, s alokovanou částkou ve výši 12.959.576 Kč:

obžalovaní K. H., Ing. M. K. a H. S.:

v době nejméně od července 2012 do 15. 4. 2015 ve Zlíně, Otrokovcích a Olomouci K. H. poté, co se v souvislosti s výkonem své funkce vedoucího odboru kontroly a plateb Úřadu regionální rady, Regionální rada regionu soudržnosti Střední Morava, v rámci regionálního operačního programu Střední XXXX (dále jen ROP Střední Morava) se sídlem Olomouc, ul. Jeremenkova 1211/40b, s dislokováním pracovištěm ve Zlíně, ul. J. A. Bati č.p. 5520, dozvěděl, že se firma XXXX, s.r.o. v rámci realizace projektu „XXXX – vybudování vnější a vnitřní sportovně relaxační infrastruktury“ uchází o získání výše uvedené dotace z ROP Střední Morava, v rozporu se základními povinnostmi úředníka ve smyslu § 16 zákona č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků, s Nařízením rady č. 1083/2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti a s Etickým kodexem ROP Střední Morava, v přesně nezjištěnou dobu, nejpozději však od července 2012 kontaktoval M. K., jednajícího z pozice jednatele společnosti XXXX, s.r.o., a nabídl mu, že firmě XXXX, s.r.o. za finanční odměnu ve výši 2% z alokované částky na dotaci pro projekt „XXXX – vybudování vnější a vnitřní sportovně relaxační infrastruktury“, tj. za finanční odměnu 259.000 Kč, pomůže získat předmetnou dotaci a vyčerpat ji, a když Ing. M. K. jeho nabídku akceptoval, dohodli se na způsobu vzájemné komunikace, jejíž převážná část se odehrávala prostřednictvím elektronické pošty, přičemž K. H. za tímto účelem používal svou soukromou e-mailovou adresu XXXX@XXXX.cz a soukromý mobilní telefon účastnického čísla XXXX, přičemž nejpozději od července 2012 začal K. H. za firmu XXXX, s.r.o. zpracovávat, korigovat a kontrolovat veškerou dokumentaci, která je pro přidělení a čerpání dotace vyžadována příslušnými ustanoveními zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách a Metodickým pokynem Zadávání zakázek a veřejných zakázek v programovém období 2007/2013 č. V 31 MP 77 8.0, účinným od 27. 3. 2012, zneužívaje při tom znalostí, zkušeností a informací, nabytých v souvislosti s výkonem své funkce, kdy K. H. Ing. M. K. radil, jaké dokumenty a v jakých termínech je třeba dodat tak, aby celé řízení probíhalo co nejrychleji a bezproblémově, iniciativně si sám od Ing. M.K. vyžadoval podklady pro tyto dokumenty, vyhotovoval je a předával je Ing. M. K., který je pak za firmu XXXX, s.r.o. odevzdával ROP Střední Morava, všechny materiály, požadavky a výzvy, které firma XXXX, s.r.o. v souvislosti s realizací projektu „XXXX – vybudování vnější a vnitřní sportovně relaxační infrastruktury“ obdržela od ROP Střední Morava, přeposílal Ing. M. K. K. H., ten je zpracoval a hotové je vracel Ing. M. K., který je pak za firmu XXXX, s.r.o. odevzdával ROP Střední Morava, přičemž nejpozději v květnu 2014 K. H. oslovil Bc. H. S. a nabídl jí, aby mu za finanční odměnu pomáhala při vyřizování části agendy, spojené s vyřízením a čerpáním dotace na projekt „XXXX – vybudování vnější a vnitřní sportovně relaxační infrastruktury“ pro firmu XXXX, s.r.o., H. S. tuto nabídku přijala, nejpozději od května 2014 začala H. S. podle pokynů K. H. zpracovávat, korigovat a kontrolovat část materiálů za firmu XXXX, s.r.o., a dále K. H. sděloval Ing. M. K. interní informace ROP Střední XXXX a s předstihem mu oznamoval rozhodnutí a stanoviska ROP Střední XXXX tak, aby na ně byla firma XXXX, s.r.o. schopna okamžitě reagovat, když konkrétně zejména:

- v červenci 2012 K. H. za firmu XXXX, s.r.o. na základě M. K. dodaných podkladů sestavil a připravil k odevzdání materiál dokladace finančního zdraví firmy XXXX, s.r.o., přičemž při vyhodnocení původních podkladů dospěl k závěru, že finanční zdraví firmy **XXXX**, s.r.o. je podle kritérií ROP Střední XXXX hodnoceno stupněm F, když stupně E a F přitom znamenají, že finanční zdraví hodnocené firmy je nedostačující a takovou firmou předložený projekt je automaticky vyloučen, proto K. H. instruoval Ing. M.K., a když ten podle jeho pokynů podklady pozměnil, při opakovaném vyhodnocení již bylo finanční zdraví firmy

XXXX, s.r.o. oceněno stupněm D a firma XXXX, s.r.o. se následně mohla o přiznání předmětné dotace ucházet,

- v srpnu 2012 K. H. za firmu XXXX, s.r.o. na základě Ing. M. K. dodaných podkladů sestavil a připravil dokument výsledky finanční a ekonomické analýzy projektu k 9. 8. 2012,

- v srpnu 2012 K. H. za firmu XXXX, s.r.o. na základě Ing. M. K. dodaných podkladů sestavil a připravil dokument popis investičního záměru,

- v srpnu a září 2012 K. H. za firmu XXXX, s.r.o. na základě Ing. M. K. dodaných podkladů sestavil a připravil dokument harmonogram čerpání dotace,

- dne 2. 11. 2012 K. H. předal Ing. M. K. interní informaci ROP Střední Morava, že projekt firmy XXXX, s.r.o. prochází hodnocení do poslední fáze, že je zatím vše v pořádku a že se zdá, že jiné dva projekty hodnocením neprojdou a proto se šance projektu firmy XXXX, s.r.o. na úspěch se ještě zvýšily,

- dne 8. 11. 2012 K. H. předal Ing. M. K. interní informaci ROP Střední Morava, že mezi třemi projekty, z nichž jedním je projekt firmy XXXX, s.r.o., je minimální bodový rozdíl a že je pravděpodobná možnost, že ROP Střední XXXX navýší alokaci na projekty určených finančních prostředků tak, aby mohly být schváleny všechny tři projekty,

- 4. 12. 2012 K. H. předal Ing. M. K. interní informaci ROP Střední Morava, že projekt firmy XXXX, s.r.o. by měl jít ke schválení do další fáze dne 9. 1. 2013, kdy bude zasedat výbor ROP Střední XXXX a na něm by měly být schváleny všechny tři projekty, vč. projektu firmy XXXX, s.r.o.,

- dne 5. 12. 2012 K. H. předal Ing. M. K. interní informaci ROP Střední Morava, že firmě XXXX, s.r.o. byl z ROP Střední XXXX odeslán tzv. schvalovací dopis – schválení projektu k dopracování a požádal ho, aby mu tento dopis okamžitě předal, aby sám mohl začít s pracemi na druhé etapě řízení o získání předmětné dotace,

- v únoru 2013 K. H. za firmu XXXX, s.r.o. na základě M. K. dodaných podkladů sestavil a připravil studii proveditelnosti projektu „XXXX – vybudování vnější a vnitřní sportovně relaxační infrastruktury“,

- v srpnu 2013 K. H. za firmu XXXX, s.r.o. na základě Ing. M. K. dodaných podkladů sestavil a připravil dokument D21 – oznámení žadatele o změnách v projektové žádosti, týkající se hodnot indikátorů,

- v srpnu 2013 K. H. za firmu XXXX, s.r.o. na základě M. K. dodaných podkladů sestavil a připravil odpověď na výzvu ROP Střední XXXX ze dne 8. 8. 2013,

- v dubnu 2014 K. H. ve spolupráci s H. S. za firmu XXXX, s.r.o. na základě M. K. dodaných podkladů sestavili a připravili žádost o první platbu, na jejímž podkladě došlo k vyplacení první části dotace,

- v dubnu 2014 K. H. za firmu XXXX, s.r.o. na základě M. K. dodaných podkladů sestavil a připravil k odevzdání na ROP Střední XXXX dokument oznámení žadatele o změnách v projektové žádosti, týkající se změny finančního plánu,

- v květnu 2014 H. S. za firmu XXXX, s.r.o. na pokyn K. H. na základě M. K. dodaných podkladů opravila v IS BENEFIT data, týkající se projektu „XXXX – vybudování vnější a vnitřní sportovně relaxační infrastruktury“,

- v červenci 2014 K. H. za firmu XXXX, s.r.o. na základě M. K. dodaných podkladů sestavil a připravil k odevzdání na ROP Střední XXXX dokument vyjádření k posunutí termínu výstavby XXXX,

- v červenci 2014 K. H. za firmu XXXX, s.r.o. na základě M. K. dodaných podkladů sestavil a připravil k odevzdání na ROP Střední XXXX dokument posunutí termínu výstavby XXXX,

- v listopadu 2014 K. H. ve spolupráci s H. S. za firmu XXXX, s.r.o. na základě M. K. dodaných podkladů sestavili a připravili žádost o platbu, na jejímž podkladě došlo k vyplacení části dotace,

když předmětná dotace byla ke dni 10. 12. 2014 čerpána ve výši 11.048.328,24 Kč (z celkové alokované výše 12.959.576,40 Kč), a dne 7. 4. 2015 pak firma XXXX, s.r.o. požádala o proplacení další části této dotace, tentokrát ve výši 559.716,60 Kč, která nebyla doposud vyplacena či převedena, přičemž za své služby pro firmu XXXX, s.r.o. při získání a čerpání předmětné dotace měl K. H. od M.K. příslibu finanční hotovost ve výši 2% z částky alokované na dotaci pro projekt „XXXX – vybudování vnější a vnitřní sportovně relaxační infrastruktury“, což činí 259.000 Kč, z čehož obdržel nejméně 240.000 Kč, a H. S. za svou pomoc obdržela od K. H. provizi ve výši nejméně 20.000 Kč.

tedy

K. H.:

v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu pro sebe přijal úplatek

J. Š.:

jinému v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu poskytl úplatek

A. H.:

v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu pro sebe přijal úplatek

M. K.:

jinému v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu poskytl úplatek

H. S.

v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu pro sebe přijala úplatek

čímž spáchali

K. H.:

trestný čin přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea 1. trestního zákoníku,

J. Š.:

trestný čin podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1. trestního zákoníku,

A. H.:

trestný čin přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea 1. trestního zákoníku,

M. K.:

trestný čin podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1. trestního zákoníku,

H. S.

trestný čin přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea 1. trestního zákoníku,

a odsuzují se

Obžalovaný K. H.

Za výše uvedený trestný čin a sbíhající se trestné činy poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, a trestný čin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, za které byl odsouzen rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 6. 2. 2020, č. j. 6 To 4/2019-8027,

podle § 260 odst. 4 trestního zákoníku ve smyslu § 43 odst. 2 trestního zákoníku, k souhrnnému trestu odnětí svobody **v trvání 3 (tři) let.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá.

Podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání 3 (tři) let a 6 (šesti) měsíců.

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku, za použití § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře 140 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 1.000 Kč, tedy **k peněžitému trestu o celkové výměře 140.000 Kč.**

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání 7 (sedmi) měsíců.

Současně se zrušuje výrok o trestu z rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 6. 2. 2020, č. j. 6 To 4/2019-8027, který se týká obžalovaného K. H., jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Obžalovaný J. Š.

Za výše uvedený trestný čin a trestné činy poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, spáchaný formou pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku a trestný čin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, spáchaný formou pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, za které byl odsouzen rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci dne 6. 2. 2020, č. j. 6 To 4/2019-8027,

podle § 260 odst. 4 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku, k souhrnnému trestu odnětí svobody **v trvání 3 (tři) let.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá.

Podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání 3 (tři) let a 4 (čtyři) měsíců.

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku, za použití § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře 120 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 1.000 Kč, tedy **k peněžitému trestu o celkové výměře 120.000 Kč.**

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání 6 (šesti) měsíců.

Současně se zrušuje výrok o trestu z rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 6. 2. 2020, č. j. 6 To 4/2019-8027, který se týká obžalovaného J. Š., jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Obžalovaný A. H.

Podle § 331 odst. 1 trestního zákoníku,

podle § 67 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, za použití § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře 40 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 1.000 Kč, tedy **k peněžitému trestu o celkové výměře 40.000 Kč.**

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) měsíců.

Obžalovaný M. K.

Podle § 332 odst. 1 trestního zákoníku,

podle § 67 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, za použití § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře 40 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 1.000 Kč, tedy **k peněžitému trestu o celkové výměře 40.000 Kč.**

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) měsíců.

Obžalovaná H. S.

Podle § 331 odst. 1 trestního zákoníku, § 67 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, za použití § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku se obžalované ukládá peněžitý trest ve výměře 40 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 500 Kč, tedy **k peněžitému trestu o celkové výměře 20.000 Kč.**

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) měsíců.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozené organizace Ministerstvo financí České republiky, se sídlem Praha 1, Letenská 15, PSČ: 118 00, IČ: 00006947, a Regionální rada regionu soudržnosti Střední Morava, se sídlem Olomouc, Jeremenkova 1211/40b, PSČ: 779 00, IČ: 75084911, odkazují se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Nálezací soud konstatuje, že výše uvedený rozsudek nálezacího soudu je již v pořadí druhým rozsudkem nálezacího soudu v této trestní věci. S ohledem na tuto skutečnost v rámci přehlednosti trestního řízení nálezací soud nejprve uvede důkazy, které byly v průběhu soudního řízení provedeny před prvním rozhodnutím nálezacího soudu, dále závěry, které nálezací soud v rámci prvotního rozhodnutí po zhodnocení důkazů učinil, poté uvede rozhodnutí odvolacího soudu a závěry, které odvolací soud v rámci svého rozhodnutí učinil, a nakonec nálezací soud v souladu s ustanovením § 264 odst. 1 trestního řádu, v rámci kterého je vázán právním názorem odvolacího soudu, uvede skutečnosti, které jej vedly k výroku, který je výše uveden.
2. **Obžalovaný K. H.** ve své výpovědi u hlavního líčení uváděl skutečnosti shodné jako v přípravném řízení. Oproti přípravnému řízení však uváděl, že za pomoc v rámci skutků, které jsou uvedeny v obžalobě, přijal finanční prostředky. Rozhodně však nikdy nevyvinul jakékoliv úsilí, aby ovlivnil průběh rozhodování o dotacích, případně jakoukoliv etapu dotačního procesu.
3. Obžalovaný K. H. se nejprve obecně vyjádřil k systému a jednotlivým etapám schvalování dotačních projektů. V první fázi byl vždy každý projekt hodnocen a výsledkem bylo rozhodnutí výboru ÚRR o schválení projektu k financování, přičemž v této fázi se pracuje v samostatném informačním systému, do kterého nelze vstoupit, přičemž sám obžalovaný do této fáze nijak nevstupoval. V případě, že projekt byl schválen, nastupovala fáze č. II, která probíhá v koordinaci Odboru řízení projektů s Odborem kontroly plateb – jednotlivé projekty předkládaly další podklady, které byly vyjmenovány v metodice programu (stavební projektová dokumentace, stavební povolení atp.). Obžalovaný ani do této fáze nijak nevstupoval – pouze na výzvu příslušného referenta nebo vedoucího oddělení se podílel na řešení konkrétních problémů. V etapě č. III probíhala příprava a podpis smlouvy o dotaci v gesci Odboru kontroly a plateb. Pokud se týká žádosti o platbu, veškeré podklady a postupy jsou pro příjemce dotace dostupné na webových stránkách ÚRR. Zpracovaná žádost o platbu je výhradně v gesci příslušného referenta a závěrečný podpis vedoucího odboru je pouze formální záležitostí. V rámci udržitelnosti projektu H. kontroloval pouze dodržování konečného termínu pro dokončení všech kontrol, do samotného procesu nijak nezasahoval. Zájemem programu ROP (potažmo EU) přitom vždy bylo, aby transparentně schválené dotace byly všem příjemcům v co největší míře vyplaceny. H. byl v Úřadu nejprve na pozici vedoucího oddělení a poté vedoucího Odboru kontroly a plateb, který měl na starosti fázi realizaci projektu a jeho udržitelnost. Proces výběru a schvalování projektů k poskytnutí dotace byl naprosto samostatný a oddělený a probíhal v gesci Odboru řízení projektů.
4. Obžalovaný K. H. zdůraznil, že veškeré jeho činnosti byly vedeny snahou o správné a bezproblémové čerpání dotace a rozšíření svých znalostí o tomto stádiu dotačního procesu. Obžalovaný J. Š. ho požádal o pomoc při práci s informačním systémem BENEFIT. V rámci spolupráce tedy pomohl bez jakéhokoli nároku na odměnu či protislužbu s kompletací podkladů s žádostí o dotaci – nikoli tedy o zajištění získání dotace, na tento proces neměl a neuplatnil nikdy žádný vliv. V rámci projektu Penzion XXXX se tedy obžalovaný H. podílel na zpracování výběrového řízení na dodavatele stavby u projektu Penzionu. Zakázka byla připravena podle tehdy platného zákona o veřejných zakázkách, ačkoli se měla řídit Metodickým pokynem ROP, protože nešlo o veřejného zadavatele, tedy podle přísnějších pravidel a postupů. Dle obžalovaného ho k této pomocné činnosti vedla především snaha reálně se seznámit s jednotlivými postupy v rámci procesu zadávacího řízení – v době, kdy byl vedoucím odboru a neměl praxi odborného referenta – tak, aby tuto činnost následně mohl využít v rámci své náplně práce. Panu Š. připravil znění zadávací dokumentace, a ten pak zajistil doplnění podkladů o projektovou dokumentaci, rozpočet, odeslání možným uchazečům dle svého výběru, který

obžalovaný H. nijak neovlivňoval. Po ukončení zadávacího řízení obžalovaný H. převzal jednotlivé nabídky a připravil podklad pro rozhodování výběrové komise. Složení, průběh a výsledky jednání výběrové komise opět obžalovaný nijak neřešil. Po rozhodnutí výběrové komise o nejvhodnější nabídce pak obžalovaný K. H. pomohl zkompletovat celou zakázku, která byla následně předána příjemcem na Úřad. Tam proběhla standardní kontrola na úrovni referenta, do které H. nijak nezasahoval. Pokud se týká následných žádostí o platby, obžalovaný nijak nekontroloval správnost předkládaných fakturací, vzal pouze údaje z faktury a přenesl je do formulářů, případně do informačního systému a zajistil jejich číselnou návaznost. Žádosti zkompletoval, předal příjemci, který příslušné dokumenty podepsal a předal na Úřad. Zde pak standardní kontrolu provedl příslušný referent a poté, co byla platba referentem odsouhlasena, doplněna v systému, byly vytištěny příslušné formuláře, které referent s vedoucím oddělení podepsal a následně předal k podpisu obžalovanému jako vedoucímu odboru. Snahou obžalovaného bylo zajistit správnost celkových údajů a formální stránky.

5. K problematice „Udržitelnost u projektu Penzionu MORAVA“ obžalovaný K. H. uvedl, že u tohoto projektu konkrétně řešil nesprávný metodický postup při výpočtu obsazenosti penzionu. Dle metodiky totiž 1 noc = 1 návštěvník, takže pokud příjemce počítal návštěvníka jako jednoho, ačkoli tento v penzionu strávil např. 3 noci, byl tento postup nesprávný. Následně tedy příjemce upravil hodnotu počtu návštěvníků z původních 2220 na 5520. Změna hodnoty ze 49,16 % na 52,6 % je možná např. započítáním sanitárních dnů atd. Vzhledem k tomu, že nenaplnění monitorovacího indikátoru do 10 % není sankcionováno, nemá tato úprava žádný reálný dopad.
6. Obecně obžalovaný H. uvedl, že informace, které J. Š. předával, byly nestandardní pouze formou, tj. přátelskou komunikací, nikoli obsahem. Svou funkci obžalovaný dle svého vyjádření nikdy nezneužil, pouze neformálně radil, jak naplňovat formální požadavky procesu.
7. K projektu HIT a M. K. obžalovaný K. H. sdělil, že poté, co byl osloven, aby pomohl s projektem, tak se účastnil kompletace podkladů pro podání žádosti o dotaci a pomohl řešit problematiku finančního zdraví firmy. Jelikož po vyplnění údajů z výkazů firmy za poslední 2 roky příslušný formulář vykázal finanční hodnocení, které nesplňovalo kritéria pro podání žádosti, bylo jedním z řešení podání dodatečného daňového přiznání, ve kterém by bylo řádným a zákonným způsobem upraveno účtování v některých kategoriích rozvahy. Firma našla zákonné možnosti této úpravy, připravila úpravu účtování v některých položkách a podala dodatečné daňové přiznání. Takto potvrzené podklady pak sloužily pro zadání hodnot do formuláře finančního zdraví. Při přípravě podkladů pro žádost o platbu bylo postupováno stejným způsobem jako u J. Š. – šlo o kompletaci podkladů, když do následné kontroly těchto údajů ze strany Úřadu obžalovaný nijak nezasahoval.
8. Pokud se týká A. H. – ten byl právníkem odboru zodpovědným za odborné činnosti související s náplní odboru, především v oblasti zadávání zakázek. Bylo běžnou praxí, že v případě, kdy příjemce měl problémy se zakázkou, tak bylo pracovníky odboru i Úřadu odkazováno na H., aby s ním problematiku konzultoval. Proto v případě, kdy J. Š. sháněl někoho pro konzultaci k připravované zakázce XXXX, odkázal ho obžalovaný H. právě na H..
9. Paní H. S. s obžalovaným H. spolupracovala na projektech Hotelu XXXX a XXXX. Na základě podkladů zadávala část údajů u žádostí o platbu do systému Benefit, s příjemci přímo v zásadě nekomunikovala, její činnost končila zadáním platby do systému.
10. J. V. obžalovaný H. zná, neboť spolu byli v příbuzenském vztahu (švagr). Obžalovaný ví, že také žádal o dotaci a několikrát se na něj obrátil s žádostí o konzultaci, nikdy se nejednalo o nic mimořádného.

11. Závěrem obžalovaný zopakoval, že veškeré jím vykonávané aktivity byly činěny v souladu s metodikou a platnými postupy ROP Střední XXXX se snahou zajistit správné a relevantní čerpání dotace.
12. Obžalovaný K. H. (č. l. 7412-7516) dále u hlavního líčení uvedl, že podle jeho názoru došlo v rámci jeho jednání pravděpodobně k porušení jeho pracovních povinností, případě kodexu pracovníka úřadu, ale v žádném případě nedošlo k jakémukoliv trestnímu jednání z jeho strany. Při veškerých školeních týkajících se Úřadu Regionální rady, z Regionu soudržnosti Střední XXXX a přidělování dotací, bylo zdůrazňováno, aby úředníci byli proaktivní, pomáhali při dotačním procesu žadatelům, takže většina činnosti, která je uvedena v obžalobě, byla součástí jeho povinností. Činnosti nad rámec pak byla soukromá věc obžalovaného. Poradenská činnost vznikla s ohledem na záměr obžalovaného zaměstnat svou manželku, takže se domluvil s bývalým spolupracovníkem Z. na založení společnosti a byla založena společnost za účelem poskytování finančních poradenství a poradenství v rámci dotací apod. Společnost nakonec byla prodána, s ohledem na nedostatek zájmu, a to i ze strany Z.. Tato společnost nejprve prováděla dotační poradenství pro firmu XXXX, ale po prodeji firmy se obžalovaný domluvil se spoluobžalovaným Š., že bude sám provádět poradenskou službu v rámci dotačního procesu pro firmu XXXX. Byla také domluvena odměna pro obžalovaného, v rámci které při vypracování žádosti o platbu byla stanovena odměna na 10 tis. Kč, stejně jako za zprávu o udržitelnosti. Za závěrečnou zprávu byla domluvena odměna 15 tis. Kč. Veškeré činnosti obžalovaný vypracovával dle metodiky, která je volně přístupná, přičemž použil údaje, které mu předával spoluobžalovaný Š.. O bližší skutečnosti s těmito údaji souvisejícími se nezajímal. Následně šly zpracované podklady na ROP, kde příslušný referent provedl detailní kontrolu a dále probíhal standardní postup, který obžalovaný v žádném případě neovlivňoval. Konečné rozhodnutí, které podepisoval buď obžalovaný na pozici vedoucího oddělení, nebo vedoucí odboru, dá se říci, že bylo výsledkem předcházejícího procesu a případný samotný podpis obžalovaného byl ryze formální, který na daném procesu nemohl nic změnit, a sám obžalovaný o konečném rozhodnutí nečinil závazný závěr. Jako vedoucí oddělení do rozhodovacího procesu o dotacích nemohl zasáhnout. Pokud se týče problematiky návštěvnosti Penzionu MORAVA, kde byla hodnota 49,16 % na 52,6 %, pak obžalovaný při změně vycházel z metodiky výpočtu, kdy každý indikátor je přesně popsán. Samotný výpočet byl pak odevzdán na kontrolu a tuto provedl odborný referent, kdy kontrolor má povinnost se dostavit ke klientovi vyžádat si veškeré podklady, což kontrolor také učinil. V žádném případě nedošlo k nějakému úmyslnému zkreslení, ale ke zpřesnění na základě metodiky a samotný výpočet byl následně zkontrolován. Obžalovaný současně opětovně zdůraznil, že nenaplnění monitorovacího indikátoru do 10 % není podrobeno žádné sankci. Pokud se týče procesu otvírání obálek u firmy XXXX, pak firma XXXX není veřejným zadavatelem a kontrola probíhá jen podle metodického pokynu, takže nemusela být stanovena žádná komise pro otvírání obálek. Parametrem pro vyhotovení nabídky byla cena, následně byly kontrolovány další podmínky podle metodického pokynu. V okamžiku, kdy přišly nabídky na dané práce, pak obžalovaný z těchto nabídek spočítal – kdo dal jakou nabídku, což byl podklad pro rozhodovací činnost výběrové komise, kterou jmenovala firma XXXX. Dá se říci, že obžalovaný předal firmě podklady, aby firma byla seznámena, jakým způsobem má rozhodovat a jaké skutečnosti hodnotit. Jedná se o standardní službu v souladu se zákonem a podmínkami metodického postupu. Ze zadávacích dokumentů pak je zřejmé, že vítězná nabídka je nabídka s nejvyšším počtem bodů. Dané výběrové řízení bylo přezkoumáno 2x kontrolou a samotný postup je zcela zákonný. Obdobně bylo postupováno v rámci spolupráce u Hotelu XXXX, kde byly domluveny shodné odměny, a obžalovaný s ohledem na svoji vytíženost oslovil spoluobžalovanou S., která vypracovávala věci v systému. Obžalovaný měl na starosti věci tzv. papírové a na základě vzájemné domluvy si odměnu vždy rozdělili napůl. Veškeré podklady byly řešeny standardně na základě metodiky. Nejednalo se o nic nezákonného. Shodně pak byly

vypracovávány podklady u XXXX, kdy obžalovaný byl asi osloven spoluobžalovaným K., který sdělil, že připravuje nějaký projekt a zda by mu s projektem mohl pomoci obžalovaný. Následně došlo k domluvě na pomoci za stejných podmínek. Podobná situace nastala v rámci výpomoci ze strany spoluobžalovaného H., který byl na úřadě jediný právník, na kterého se pracovníci obraceli s dílčími problémy. Obžalovaný jej proto požádal, zda by nemohl vypomoci v dotačním procesu. Při této žádosti nebylo řešeno, zda pomoc bude za finanční odměnu. Jednalo se jen, aby spoluobžalovaný H. vypomohl v případě potřeby. Pokud se týká odměn ve prospěch obžalovaného, pak pravděpodobně s návrhem na výši odměn přišel sám obžalovaný. Jedná se o odměny výrazně nižší, než které požadovaly firmy zajišťující dotační poradenství. Celkově obžalovaný za své služby získal přibližně 90 tis. Kč; finanční prostředky dostával v hotovosti a část odměny předal spoluobžalované S., a to celkem asi 20 tis. Kč. Částku 90 tis. Kč, kterou získal obžalovaný, nepřiznal do daňového přiznání, a tuto skutečnost obžalovaný nedovedl logicky vysvětlit.

13. U hlavního líčení byla výrazná pozornost věnována e-mailu ze dne 7. 5. 2013, který zaslal K. H. M. K. ve znění: „Dobrý den, omlouvám se, ale chtěl jsem si jen odsouhlasit to finanční vyřešení projektu. Dle dohody byly řešeny 2 %, tj. 259. V první části bylo vyřešeno 160, teď 80, zbývá 19 – je to tak? Něco bylo asi nutno odečíst z hlediska formy. Nechci na nic tlačit nebo urgovat, jen si srovnat noty. Dík.“. Státní zástupkyně v obžalobě (v odůvodnění) na č. l. 71, spodní část, dovozuje, že z kontextu je zcela zřejmé, že K. H. zde hovoří o své provizi za poskytnuté služby, přičemž jednoduchým matematickým výpočtem lze jasně dospět ke zjištění, že pokud 2 % z celku činí 259, pak celek odpovídá 12.950, přičemž je opět zřejmé, že číslem 259 je míněna částka 259.000 Kč, neboť analogicky vycházející částka 12.950.000 Kč odpovídá objemu schválené dotace na rekonstrukci XXXX. Je tedy zřejmé, že K. H. vypracovával pro M.K. převážnou část administrativy spojené s tímto projektem za předem dohodnutou částku, rovnající se 2 % z objemu schválené dotace. K dotazům státní zástupkyně u hlavního líčení pak obžalovaný uvedl, že 2 % se netýkaly žádné částky, ale týkalo se to řešení problému spočívajícího v záměně materiálu, který chtěl K. uskutečnit. Jednalo se tak o technický problém. K. chtěl změnit okna, s ohledem na odlišné dispozice, což v rámci dotačního programu se musí formulovat formou změny, která má určité parametry, a to hlavně procentní vůči metodice. Proto byly v e-mailu 2 %, aby se hlídala případná celková změna všech výdajů. Byla snaha, aby v případě, kdy by byly další záměny, se celé změny nedostaly přes určité procento, které tehdy bylo 5 nebo 10 % v rámci možných záměn materiálu. Jednoduše řečeno – v rámci záměny materiálu tyto záměny nesměly překročit určitý objem. 2 % se tak týkaly možných záměn materiálu v rámci záměny typu oken, přičemž metodika o zakázkách určovala vyšší procento možných záměn. V rámci záměn, přibližně do 10 %, pak nebyly aplikovány sankce, proto obžalovaný záměny procentuálně hlídal. Po předestření přesného znění e-mailu, obžalovaný uvedl, že nenabízel součinnost za odměnu 2 % z projektu. Jednalo se, jak již dříve uvádí, o záměnu materiálu. Podle obžalovaného 259 jsou tisíce; pokud se týká 160 a 80, kdy zbývá 19, pak si již přesně neuvědomuje, ale jednalo se o výdaje, které asi musely být uhrazeny, takže mělo býtí doplaceno za okna na tu záměnu 19 tisíc, a to pravděpodobně dodavateli oken. Tuto skutečnost asi zjistil v rámci hovoru s K.. Obžalovanému se jednalo o to, aby byl výdaj zaplacený a dal se uplatnit jako záměna materiálu. Obžalovaný opětovně zdůraznil, že neměl žádný vliv na schválení projektu, a proto nemohl nikomu nabízet součinnost, případně vyřízení dotačního programu za odměnu 2 % z celkové částky. Současně poukázal na výpověď svědka P., který rovněž měl zmiňovat odměnu 2 %, ale dle obžalovaného, jak vyplývá z výpovědi svědka P., to mělo být v době, kdy byl projekt schválený před podpisem smlouvy, takže jeho údajná žádost je zcela nesmyslná. Pokud se týká svědka B., svědek obžalovaného nařkl pravděpodobně ze msty, protože si myslel, že na něj poslal kontrolu. Obžalovaný k dotazu obhajoby popsal náplň své práce, která spočívala v metodické, kontrolní a lokalizační činnosti. V žádném případě se nejednalo o práci s projekty, ale jednalo se o organizační a technickou práci na metodice a zastřešování práce podřízených. Konkrétní

práce s konkrétními projekty byla v náplni referentů a do této práce nezasahoval. V době, kdy pracoval v Regionální radě soudržnosti Střední Morava, pak po výkladu, který měli tehdy k dispozici, nespadal, a to ani ostatní kolegové, pod kategorii státního úředníka, takže se řídili jen obecnými pravidly a kodexem. Co se týče výběrových řízení v rámci firem (viz např. firmy XXXX), pak Metodický pokyn bližší podmínky výběrové komise neurčoval. Mělo se jednat o pětičlennou komisi a nebyly zde podmínky např. na stavební vzdělání. Při kontrole zakázky Hotelu XXXX bylo postupováno podle článku 26 Metodického pokynu. Kontrola tak proběhla v pořádku, žádné problémy zjištěny nebyly. Následná kontrola byla po zahájení vyšetřování. V tuto dobu zde již obžalovaný nebyl, takže neví, co vše kontrola zjistila. Svoji činnost, spočívající v pomoci dotačním žadatelům za úplatu svému nadřízenému obžalovaný nesdělil. Tuto činnost vyhodnocuje jako porušení kodexu zaměstnance a své pochybení. Celkově za svoji poradenskou činnost získal 90 tis. Kč a z těchto finančních prostředků nezaplatil daň z příjmu.

14. K vlastní osobě obžalovaný uvedl, že v současné době pracuje jako OSVČ v oblasti dotačního managementu s příjmem přibližně 500.000 Kč hrubého ročně. Je ženatý, má jedno zletilé dítě. Manželka vlastní družstevní byt a sám obžalovaný vlastní stavební pozemek v Kostelci o výměře 849 m². Na účtu má přibližně 200.000 Kč. Není proti němu vedeno žádné jiné trestní řízení.
15. **Obžalovaný J. Š.**, jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení ve věci odmítl vypovídat.
16. Obžalovaný J. Š. se následně písemně vyjádřil dne 25. 10. 2018 (č. l. 7666-7669). K trestní věci uvedl, že v první polovině roku 2003 společnost XXXX CZ zakoupila v Otrokovicích na ulici Moravní objekt – ubytovnu za kupní cenu přibližně 5 mil. Kč a následně v roce 2003–2004 proběhla rekonstrukce z úvěrového financování asi za 10 mil. Kč, takže v roce 2004 mohla být uvedena ubytovna do provozu. Asi za tři roky bylo rozhodnuto o rozšíření ubytovacích kapacit a v roce 2008 se obžalovaný z veřejných zdrojů dozvěděl o možnosti dotací pro rozvoj cestovního ruchu. Při administraci vyřizování dotace na ROP Střední XXXX se setkal s K. H., který tehdy byl v pozici řadového pracovníka ROP Střední XXXX a s ohledem na komplikovanou administraci dotací požádal o pomoc. Veškerí pracovníci ROP tehdy přistupovali k žadatelům velmi vstřícně, se záměrem zdárného uzavření celého dotačního procesu a obžalovaného Š. proto vůbec nenapadlo, že případná pomoc ze strany K. H. by byla protiprávní, či dokonce trestná. Podle jeho názoru se jednalo o osobu erudovanou, z čehož dovozoval, že dobře ví, co si může dovolit a co ne. V rámci pomoci obžalovaný K. H. nikdy nesliboval zajištění dotace a jen uváděl, že pokud bude návrh splňovat veškeré náležitosti, je zde vysoká pravděpodobnost na jeho dosažení. Také nikdo z jiných úředníků nesliboval žádnou pomoc. H. obžalovaného Š. několikrát upozornil na skutečnost, že ve věci dotace sám rozhodovat nebude a jen mu přislíbil pomoc při tzv. „papírování“ procesu žádosti dotace. Obžalovaný v tomto směru potvrdil realitu e-mailové komunikace i odposlechů, které jsou uvedeny ve spise. V současné době si obžalovaný uvědomuje konflikt H. minimálně s etickým kodexem, protože byl zaměstnancem ROP a současně jakýmsi podnikatelem v oboru administrace dotací. V tuto dobu se však na trhu pohybovala celá řada soukromých společností, které se legálním způsobem zabývaly zpracováním a poradenstvím administrace žádostí o poskytnutí dotací a jejich odměny se pohybovaly od 2 do 4 % z poskytnuté dotace. Obžalovaný Š. zvolil spolupráci s H., resp. v počátcích s jeho firmou XXXX, což považuje za svůj fatální omyl. Celkově pak prostřednictvím této firmy, případně přímo, poskytl za pomoc H. přibližně částku 100 tis. Kč, tak jak uvádí spoluobžalovaný H.. Rovněž mu pomáhal s nákupem vinylových podlah, případně se stavbou rodinných domů, ale zde se nejedná o formu jakýchsi benefitů, protože obžalovaný H. si tyto práce platil sám a obžalovaný Š. mu pomáhal jen s kontakty nebo s vyřízením slev. Sám obžalovaný Š. dle svého vyjádření společnost XXXX zastupoval na základě generální plné moci, takže veškeré žádosti o dotace vyřizoval sám s pomocí H.. Pokud se týká bodů obžaloby - I.1, II.2, III.1., ve kterých je popsána jeho spolupráce s K. H. na akcích Bytový dům, Penzion MORAVA, Hotel XXXX a

XXXX, pak skutečnosti uvedené v obžalobě se zakládají na pravdě, ale obžalovaný jednoznačně popírá jakékoliv uvedení nepravdivého nebo zkresleného údaje. K bodu I.2 písm. a) obžalovaný poukazuje na platební výměr Úřadu regionální rady regionu soudržnosti Střední XXXX ze dne 15. 11. 2017, č. j. OKN-PRK 10/2015, v rámci kterého bylo společností XXXX CZ s.r.o. uloženo odvést peněžní prostředky za porušení rozpočtové kázně ve výši 853.825 Kč, kdy kontrolní skupina dospěla k závěru, že zadavatel nesestavil hodnotící komisi, ačkoliv poskytovateli předložil záznam o otevírání, posouzení a hodnocení nabídek ze dne 5. 3. 2015, a to s ohledem na výpověď J. K. ze dne 29. 4. a 3. 9. 2015. V souvislosti s rozhodnutím však Úřad regionální rady regionu soudržnosti Střední XXXX dospěl k závěru, že je pravdou, že metodický pokyn zadávání zakázek vyžaduje, aby byl záznam vypracován komisí, nicméně za situace, kdy je záznam podepsán členy hodnotící komise, pokud by bylo prokázáno, že záznam zpracovala jiná osoba, nelze podle správce daně dovozovat, že zadavatel nesestavil hodnotící komisi, jednání hodnotící komise neproběhlo a záznam hodnocení nabídek není pravdivý. Správce dále uvedl, že neexistují důkazy o nesestavení hodnotící komise zadavatelem a neproběhnutí hodnotící komise. Metodický pokyn zadávek zakázek, ani ZVZ rovněž nestanovuje, aby byl záznam o posouzení a hodnocení nabídek sepsán a podepsán v den vlastního konání hodnocení nabídek. Správcem daně na základě výše uvedeného jednání a jemu známých skutečností nemá za prokázané nesestavení hodnotící komise na stavební práce s názvem Dodavatel stavby pro realizaci projektu výstavby Penzionu XXXX a neposouzení a nevyhodnocení nabídek touto komisí. Obžalovaný na závěry správce daně poukazuje, konstatuje sestavení tříčlenné komise ve složení J. Š., R. K., J. Karafiát pro otevírání obálek s nabídkami, která rovněž vyhodnotila nabídky a postupovala transparentně při vybrání společnosti TOPS s. r. o., což mimo jiné potvrzuje i výpověď J. Karafiáta u hlavního líčení dne 18. 10. 2018 a čestnými prohlášeními J. Š. a L. K. ze dne 10. 10. 2016. S ohledem na tyto skutečnosti má obžalovaný Š. za prokázané, že předmětné výběrové řízení proběhlo naprosto v souladu s Metodickým pokynem a ZKV. Pokud obžaloba v odůvodnění na str. 49 poukazuje na e-mail ze dne 16. 3. 2009 a 19. 3. 2009, pak obžalovaný v tomto směru poukazuje na výše specifikovaný platební výměr Úřadu regionální rady regionu soudržnosti Střední XXXX ze dne 15. 11. 2017, a to na str. 7, ve které správce daně konstatuje deklaratorní charakter záznamu o posouzení a hodnocení nabídek, přičemž záznam dokládá pouze průběh hodnocení a jeho výsledek. Metodický pokyn zadávání zakázek vyžaduje, aby byl záznam vypracován komisí, nicméně za situace, kdy je záznam podepsán členy hodnotící komise, a to i v případě zpracování záznamu jinou osobou, nelze podle správce daně dovozovat nesestavení hodnotící komise ze strany zadavatele, neproběhnutí jednání hodnotící komise nevyhodnocení nabídek ze strany komise. Podle správce tak neexistují důkazy o nesestavení hodnotící komise, včetně jejího jednání. Podle metodického pokynu pak není stanoveno, aby záznam o posouzení a hodnocení nabídek musel být sepsán a podepsán v den vlastního konání hodnocení nabídek. Pokud se týká indikátoru využití kapacity ubytovacího zařízení, pak obžalovaný opětovně poukazuje na výše uvedený platební výměr Úřadu regionální rady regionu soudržnosti Střední XXXX ze dne 15. 11. 2017, v rámci kterého bylo uloženo právě s porušením daného indikátoru odvést peněžní prostředky za porušení rozpočtové kázně ve výši 853.825 Kč. Dané finanční prostředky byly uhrazeny, což obžalovaný potvrdil předložením výpisu z bankovních účtů. V rámci nenaplnění monitorovacího indikátoru využití kapacity ubytovacích zařízení za rok 2011 měl správce daně za prokázané ubytování 3 402 osob, takže při zohlednění skutečnosti 3402 přespaní v rámci 13 416 lůžko-dnů činí indikátor využití kapacity 25,36 % čistého využití lůžek. Přitom dle dotace měla být tato kapacita naplněna 50 %. Oproti tomu počet nově vytvořených pracovních míst, který byl stanoven ve výši 2 pracovních míst, byl naplněn na 100 % a průměr naplnění za oba monitorovací indikátory tak činí 75,36 %. Odvod za porušení rozpočtové kázně při naplnění indikátoru projektu za rok 2011 byl vyčíslen na 14,64 % dotace. V této souvislosti obžalovaný poukazuje na nepřesnost v obžalobě státního zastupitelství, ve které se uvádí, že počet přenocování činil nejméně 5 500 osob a bylo zjištěno počet přenocování ve skutečnosti jen 2 221 osob. Skutečné hodnoty však činí počet přenocování

nejméně 6 708 osob a ve skutečnosti bylo zjištěno počet přenocování 3 402 osob. Jednalo se tak ze strany společnosti XXXX CZ skutečně o nenaplnění indikátoru ve výši 24,64 %, ale nenaplnění indikátoru do 10 % neznamenal pro příjemce žádný finanční dopad. Pokud se týká indikátoru v červnu 2013, pak podle státního zastupitelství v rámci e-mailové korespondence mezi H. a J. Š., ve které J. Š. instruuje K. H., aby indikátor obsazenosti „naladil“ na 52 - 53 % přestože tento měl údajně vycházet pouze na 49,4 %, obžalovaný podotýká absenci způsobení škody, protože bylo s ohledem na zásadu netrestání při nenaplnění indikátoru jen do 10 % zcela pro výsledný závěr nerozhodné, zda indikátor vycházel na 49,4 % nebo 52 – 53 %.

17. Obžalovaný následně u hlavního líčení odpovídal na otázky.
18. **Obžalovaný A. H.** se k věci podrobně vyjádřil jak v přípravném řízení, dále písemným vyjádřením v průběhu řízení před soudem (č. l. 7525-7531). U hlavního líčení pak obžalovaný odpovídal na veškeré otázky. V rámci písemného vyjádření, které se až na drobnosti neodchyluje od výpovědi obžalovaného v přípravném řízení, obžalovaný uvedl, že v květnu 2014 si jej do kanceláře zavolal přímý nadřízený K. H. a požádal jej o pomoc při zadání veřejné zakázky v rámci dotačního řízení u firmy XXXX CZ s ohledem na častou chybovost ve veřejných zakázkách. Obžalovaný měl s administrací veřejných zakázek bohaté zkušenosti. S ohledem na svou činnost pro firmu Dobrá zakázka s. r. o. a činnost na Vysoké škole Báňské, Technické univerzity, pro které obdobné činnosti vykonával. V rámci těchto dvou subjektů byly řešeny veřejné zakázky, které byly spolufinancovány z jiných operačních programů a s ROP Střední XXXX neměly nic společného. Samotné zkušenosti také nesouvisely s výkonem práce právníka na Regionální radě, kde zakázky obžalovaný kontroloval jen podle tzv. kontrolního listu, který schválil úřad na Ministerstvu pro místní rozvoj. Se žádostí spoluobžalovaného H. obžalovaný souhlasil, a to především z důvodu udržení dobrých vztahů a na základě této žádosti napsal kontaktní e-mail, který obdržel od H.. V této souvislosti se obžalovaný ohrazuje oproti tvrzení v obžalobě na str. 14 v bodu 2. a), o oslovení spoluobžalovaného Š. s nabídkou pomoci při získání dotace a jejím čerpání za finanční odměnu. Odkazuje zde na svůj zasláný e-mail ze dne 5. 5. 2014, který přesně zněl: „Dobrý den, dostal jsem tento kontakt od K. H. s tím, že máte zájem o pomoc se zadáním veřejné zakázky. Pokud váš zájem trvá, prosím kontaktujte mě na tel. čísle nebo na e-mail. Na daný e-mail reagoval spoluobžalovaný Š., sešli se na osobní schůzce v obchodním centru Olympie v Olomouci, kde se viděli poprvé v životě. Bylo domluveno vyhotovení podkladů k veřejné zakázce ze strany obžalovaného H., a to na základě podkladů dodaných od obžalovaného Š.. Jednalo se o užší řízení dle § 28 zákona č. 137/2006 Sb., podle kterého se nejprve zpracuje kvalifikační dokumentace, připraví podklady pro posouzení kvalifikace uchazečů, zpracuje se zadávací dokumentace a připraví se podklady pro případné posouzení a hodnocení nabídek. Zahájení zadávacího řízení však může proběhnout teprve poté, co bylo nejméně jeden měsíc předem uveřejněno předběžné oznámení ve věstníku veřejných zakázek. Na schůzce obžalovanému předal Š. dokument, nazvaný "Studie proveditelnosti" k projektu XXXX, který obsahoval základní popis projektu, kde byl základní popis projektu a na základě tohoto dokladu mohl obžalovaný případně předběžně uveřejnit zakázku ve věstníku veřejných zakázek. Na schůzce obžalovaného Š. požádal o zřízení anonymního e-mailu, s odůvodněním, že může být sledován, k čemuž však obžalovaný Mgr. H. nepřikládal žádný význam. Žádosti obžalovaného Š. obžalovaný vyhověl a zřídil si e-mail XXXX@XXXX.cz, v rámci kterého probíhala komunikace. Následně obžalovaný uveřejnil předběžné oznámení o veřejné zakázce a poté zpracoval kvalifikační dokumenty, které se souhlasem obžalovaného Š. po uběhnutí zákonné lhůty 1 měsíce uveřejnil na profilu zadavatele a zaslal k uveřejnění do věstníku veřejných zakázek. Řízení tak bylo zahájeno s tím, že lhůta pro doručení žádostí o účast skončí dne 17. 7. 2014. Po této lhůtě si obžalovaný žádosti vyzvedl v kanceláři spoluobžalovaného Š. v Otrokovicích a žádosti byly zalepeny v neporušených obálkách. Žádosti si obžalovaný odvezl domů, kde obálky otevřel a začal s vyhotovováním podkladů pro posouzení kvalifikace jednotlivých zájemců, což je

postup v souladu se zákonem o veřejných zakázkách, kdy v užším řízení se žádosti o účast neotevírají před žádnou komisí a dodavatelé nemají právo se účastnit otevírání žádostí o účast. V této souvislosti obžalovaný poukázal na ustanovení § 28 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách a metodiku zadávání veřejných zakázek zpracovanou odborem práva veřejných zakázek a koncesí Ministerstva pro místní rozvoj, kde na str. 224 se uvádí: „V případě žádosti o účast není třeba vycházet z ustanovení o otevírání obálek s nabídkami, zájemci tedy nemají právo být účastni při otevírání obálek s žádostmi o účast (v případě, že jsou žádosti podávány písemně)“. Následně obžalovaný žádosti posoudil a rozdělil na žádosti, které splnily kvalifikační předpoklady a na žádosti, které tyto požadavky nesplnily. Tuto skutečnost e-mailem oznámil Š.. Následující den byl telefonicky kontaktován Š. se žádostí o schůzku. Obžalovaný Š. předložil návrh znění protokolu o posouzení kvalifikace, a obžalovaný Š. naznačil, aby dodavatel XXXX system, s.r.o. byl poněkud jinak hodnocen a mělo mu být umožněno podklady doplnit. Obžalovaný touto situací byl zaskočen, a přestože měl odmítnout, se žádostí souhlasil. Krátce poté byl spoluobžalovaným Š. přeposlán e-mail, kde byly doplněny osvědčení o referencích dodavatele XXXX system, aby mohly být splněny kvalifikační předpoklady. Referenční list však neobsahoval údaj o místě realizace stavebních prací, ačkoliv to zákon o veřejných zakázkách vyžaduje. Z další referenční listiny pak nebylo zřejmé rozdělení investičních nákladů. Podle obžalovaného se jednalo však pouze o formální doplnění potřebných údajů týkajících se předložených referencí a obžalovaný pak upravil návrh protokolu o posouzení kvalifikace, k čemuž došlo koncem července 2014. Obžalovaný pak k administraci se vrátil až koncem srpna 2014, kdy do této doby nebyl proces posouzení kvalifikace ukončen, protože protokol o posouzení kvalifikace nebyl dosud ze strany zadavatele podepsán a žádný ze zájemců, kteří neprokázali kvalifikaci, nebyl z řízení vyloučen. S ohledem na předpokládané datum plnění veřejné zakázky, které bylo stanoveno v kvalifikačním dokumentu od 1. 9. 2014 do 30. 9. 2015, tak bylo v měsíci září zřejmé, že je zadávací řízení ve skluzu. Současně byl obžalovaný ze strany Š. informován o možném vydání stavebního povolení až v říjnu 2014, a proto se obžalovaný rozhodl přesvědčit obžalovaného Š. o zrušení zadávacího řízení. Motivací obžalovaného bylo jeho vědomí o úpravě protokolu o posouzení kvalifikace ve prospěch dodavatele XXXX, což obžalovaného Mgr. H. trápilo, kdy sám se nechtěl propůjčit k takovému jednání. Jeho původním záměrem bylo jen administrovat veřejnou zakázku v souladu se zákonem o veřejných zakázkách. V žádném případě není pravdou tvrzení v obžalobě o zrušení veřejné zakázky jen z důvodu nevydání stavebního povolení. Neexistence pravomocného stavebního povolení není v žádném případě překážkou postupu v zadávacím řízení a v zadávacím řízení tak mohlo být pokračováno a mohlo být i dokončeno. V této souvislosti poukazuje na skutečnost, že v profilu zadavatele bylo uvedeno: „Zadavatel si vyhrazuje právo v závislosti na zdržení zadávacího řízení oproti předpokládanému časovému harmonogramu posunout termín zahájení a dokončení stavebních prací, a to přiměřeně o dobu, o kterou se zadávací řízení opozdilo“. Zadávací řízení tak mohlo pokračovat a stačilo do obchodních podmínek zapracovat odkládací podmínku účinnosti smlouvy ve znění, že smlouva nabude účinnosti právní mocí stavebního povolení. Poté by nebyl žádný objektivní důvod, aby v zadávacím řízení nebylo pokračováno. O těchto alternativách obžalovaný spoluobžalovanému Š. nic neřekl a s ohledem na své vnitřní pohnutky mu tvrdil, že zakázku je potřeba kvůli zpoždění zrušit. Následně došlo ke zrušení zakázky. Vzhledem ke zrušení veřejné zakázky má obžalovaný za to, že jeho pochybení bylo zhojeno a zdůrazňuje, že žádný výstup z této veřejné zakázky nebyl předložen na ROP Střední Morava, protože zrušené veřejné zakázky se ke kontrole nepředkládají. Následně obžalovaný zkompletoval spisovou dokumentaci k veřejné zakázce, kterou předal obžalovanému Š. v jeho kanceláři, a sdělil nutnost archivovat dokumentaci v souladu se zákonem o veřejných zakázkách po dobu 10 let. Obžalovaný Š. se obžalovaného H. ptal, co je dlužen, obžalovaný mu sdělil, ať si s touto situací neláme hlavu, přesto obžalovaný Š. následně obžalovanému H. předal 5 tis. Kč, což byly veškeré finance, které obžalovaný za celou dobu trvání této záležitosti přijal, a úhradu vnímal jako kompenzaci času vynaloženého na danou problematiku. S časovým odstupem tří let obžalovaný

hodnotí přijetí částky 5 tis. Kč jako velkou chybu, a to s ohledem na jeho funkci právníka OKP, čehož velmi lituje a považuje za porušení etického kodexu, nikoli však trestněprávní věc.

19. Obžalovaný se dále ve svém písemném vyjádření podrobně zabývá právními okolnostmi svého jednání. Svého jednání, které charakterizuje jako pomoc žadateli, od počátku činil v úmyslu naplnit „proklientský přístup“, na který apelovala Regionální rada úřadu, a vyhovět svému nadřízenému. Jeho pracovní náplň mimo jiné spočívala v častých dobrovolných kontrolách zadávacích dokumentací na základě žádosti příjemce dotace, kdy dokonce existovalo nepsané pravidlo, že určití příjemci si podklady k zahájení veřejné zakázky nechávali v rámci kontroly ex ante kontrolovat vždy; jednalo se např. o Statutární město Olomouc, které na základě domluvy mezi vedením města a vedením Úřadu Regionální rady měli tyto ex ante kontroly povinné, protože měli obrovskou chybovost v rámci svých realizovaných zakázek. Doporučení po kontrole pak měla v zásadě pouze doporučující charakter a nebyla vymahatelná. Možná pravomoc nastupovala až poté, kdy veřejná zakázka byla předložena k závěrečné kontrole a mezi příjemcem dotace a dodavatelem zboží byla uzavřena smlouva, kdy se jednalo o kontrolu nazývanou se kontrolou ex post, a za tuto kontrolu zodpovídal obžalovaný. Pokud by k obžalovanému došla veřejná zakázka pro pana Š., pak v žádném případě by tuto zakázku nekontroloval, ale předal by ji ke kontrole externím subjektům, což se běžně stávalo. Obžalovaný zdůraznil, že předmětná veřejná zakázka byla zrušena ještě v prvním kole před tím, než zadavatel dokončil posouzení kvalifikace, neboť protokol o posouzení kvalifikace nebyl zadavatelem podepsán, a žádný z dodavatelů nebyl vyloučen, ani vyzván k podání nabídek. Poukazuje zde na výpovědi svědků L. K., Ch., J. V. a I. H. Možnost opravení referenčního listu ze strany dodavatele XXXX se tak neprojevila v dalším řízení a v této souvislosti zdůrazňuje, že je zcela předčasné s určitostí tvrdit, že by dodavatel XXXX podal nejnižší nabídku a vyhrál dané výběrové řízení. Obligatorním znakem pokusu trestného činu je jednání směřující k dokonání trestného činu a v tomto případě daný znak splněn není. Mohlo by se jednat jen o přípravu k trestnému činu zneužití pravomoci úřední osoby a obžalovaný pak svým jednáním naplnil všechny zákonné předpoklady pro zánik trestní odpovědnosti přípravy, protože jeho jednáním došlo k dobrovolnému odstranění nebezpečí, které vznikalo v zájmu chráněnému trestním zákonem z podniknuté přípravy. Obdobná skutečnost je pak u poškozených finančních zájmů Evropské unie, kde dokonce příprava u tohoto trestného činu trestná není. Stejný vztah je pak u trestného činu sjednání výhody při zadání veřejné zakázky a při veřejné soutěži a veřejné dražbě. Jeho jednání proto nelze posuzovat jako trestnou činnost. Obžalovaný se dále zabývá svým pracovním zařazením v době rozhodné, kdy v této době na regionální radě panovalo všeobecné přesvědčení, že nejsou úřední osoby, resp. úředníci. Sám obžalovaný pobíral tržní mzdu, nikoliv tabulkový plat, a v jeho pracovní smlouvě, ani v náplni práce nebyla jediná zmínka o nutnosti, aby se řídil zákonem o úřednících územně samosprávných celků. V rámci zaměstnání nebyli školeni ohledně způsobilosti úředníka, a tomu odpovídající vzdělání. Nelze rovněž dle obžalovaného přehlédnout, že jeho skutečným záměrem bylo jen vyhotovit podklady k veřejné zakázce, aby postup v zadávacím řízení byl zákonný a správný, na čemž nespátroval nic špatného, natož protizákonného. V současnosti však vyhodnocuje styk s příjemcem v rámci formy, tak jak se odehrál, že jednání je „za hranou“ z hlediska pracovněprávní rodiny a etického kodexu ROP.
20. Obžalovaný se následně vyjádřil k projektu Přestavba měšťanského domu, v rámci kterého jej v červnu 2014 přes kontakt od H. kontaktoval obžalovaný Vystrčil se žádostí o pomoc při zadání veřejné zakázky, s čímž obžalovaný souhlasil a vyhotovil zadávací dokumentaci, která byla následně uveřejněna na profilu zadavatele. Obžalovaný zdůrazňuje, že v žádném případě nemínil porušit nebo nedodržet zákon o veřejných zakázkách, a pokud je žaloba postavena na větě vytržené z kontextu z e-mailu "Posouzení nabídek bych pak mohl udělat již já", je tím myšleno provedení posouzení nabídek jako podklad pro hodnotící komisi. Administrátor veřejné zakázky posuzuje doručení nabídky z hlediska splnění požadavku dle zadávacích podmínek zadavatele,

což je zcela běžnou praxí a jedná se o hlavní důvod, proč jsou služby administrátora veřejné zakázky využívány, když členové hodnotící komise nejsou jako zpravidla laici schopni posoudit nabídky v potřebném soutěžně právním detailu. Pokud pak státní zastupitelství poukazuje na větu v e-mailu: "Tento postup by znamenal, že byste si musel udělat otevírání obálek sám", pak zde není myšleno, aby otevírání obálek proběhlo bez komise pro otevírání obálek, ale tak, že by obžalovaný na komisi nebyl přítomen, což se také stalo. Obžalovaný V. organizoval otevírání obálek bez přítomnosti obžalovaného H. za účasti uchazečů a bylo provedeno v souladu s ustanovením § 71 odst. 8 zákona o veřejných zakázkách. Tvzení o nesestavení řádné komise je zcela nesmyslné. Po otevření obálek komisí byly obžalovanému H. nabídky spolu s obálkami všech uchazečů předány a na základě těchto údajů pak obžalovaný vytvořil jednak protokol o otevírání obálek a podklady pro jednání hodnotící komise, přičemž současně obžalovaný jednoznačně popírá jakoukoliv manipulaci s údaji v nabídkách. Z předaných nabídek vyplynulo, že nabídku s nejnížší nabídkovou cenou podala společnost Pozemní stavitelství Zlín a na základě tohoto pak byla nabídka vybrána jako vítězná. Celý proces výběru nabídky se odehrál naprosto v souladu se zákonem o veřejných zakázkách. Co se týče protokolu o jednání hodnotící komise, ze zákona není zřejmé, aby byl nutně sepsán a podepsán, kdy došlo k otevření obálek. Protokol o otevírání obálek má pouze deklaratorní charakter a pozdější sepsání nemá žádný vliv na transparentnost zadávacího řízení. V této souvislosti poukazuje i na běžnou praxi soudů o pozdějším sepsání protokolu. Obžalovaný H. obdržel od obžalovaného V. pro účely kompletace spisové dokumentace veškeré dokumenty týkající se jednání hodnotící komise, které byly řádně podepsány a obžalovaný H. tak neměl žádný důvod pochybovat o nesprávnosti jakéhokoliv postupu hodnotící komise. Pokud se týče telefonátu mezi obžalovaným H. a V., ve kterém V. uvádí „My jsme tak trochu jako byli domluveni na tom, aby tu cenu to Pozemní stavitelství dali dosti nízko, aby to vyhráli“, pak toto sdělení V. rozhodně nesvědčí o manipulaci s výběrovým řízením na základě hodnotícího kritéria „nejnižší nabídková cena“. Komise totiž řádně vybrala nejnížší nabídku, a to v souladu se zákonem o veřejných zakázkách. Obžalovaný v rámci svého jednání neměl jakýkoliv záměr poškodit finanční zájmy Evropské unie. Nebyl v postavení, kdy měl uloženou povinnost hájit zájmy Evropské unie, protože v pracovní smlouvě, ani v pracovní náplni takovou povinnost uloženu neměl, a také neměl obstarat jakýkoliv neoprávněný prospěch firmě Z-FIN, či jinému subjektu. Odměnu za činnost pro V. obdržel ve výši přibližně do 5 tis. Kč, přesnou částku si však již nepamatuje. Jednalo se o kompenzaci vynaloženého času, stejně jako při projektu XXXX. Přijetí peněz považuje za svou velkou chybu a uznává porušení etického kodexu. Obžalovaný v závěru zdůraznil, že jeho jediným úmyslem bylo pomoci V. s administrací veřejné zakázky, tak aby proběhla v souladu se zákonem o veřejných zakázkách a neměl jakékoliv jiné záměry.

21. Obžalovaný dále u hlavního líčení odpovídal na kladené otázky (č. l. 7549-7551). K dotazům státní zástupkyně uvedl, že pro komunikaci se společnostmi XXXX a Z-FIN používal svou soukromou e-mailovou adresu a k projednání projektu XXXX používal anonymní adresu XXXX@XXXX.cz, což považuje za chybu. Své jednání odůvodňuje snahou vyhovět přání svého nadřízeného (H.); rozhodně si tímto jednáním nechtěl vydělat, i když předpokládal určité ohodnocení. Nebyl obeznámen o odměňování H. ze strany subjektů uvedených v obžalobě, a tuto skutečnost zjistil až po zahájení trestního stíhání. Sám obžalovaný neměl tušení, ani nepředpokládal odměny pro H. ze strany těchto subjektů. Při odpovědích na otázky obhajoby uváděl skutečnosti shodné jako ve svém písemném vyjádření. Pokud se týče dotazu soudu, pak uvedl, že při vyhotovování protokolu neuvádí, kdy byl reálně vyhotoven, přičemž protokol prostřednictvím V. zaslal členům komise k podpisu. V žádném případě neměl úmysl vyhotovovat nepravdivý doklad. Pokud se týče jeho činnosti v zaměstnání týkající se kontroly projektů, pak projekty kontroloval na základě seznamu otázek schválených Ministerstvem pro místní rozvoj v rámci kontrolního listu a pokud narazil na problém, věc předložil pracovní skupině, která navrhla případně sankci. O samotné sankci by však rozhodoval Výbor Regionální rady.

V obdobném rozsahu obžalovaný dle vlastního vyjádření jiným subjektům nevypomáhal. Výpomoc byla realizována na základě žádosti nadřízeného H. a vůbec zde nebylo jednání o jakékoliv finanční odměně. Samotná žádost byla pravděpodobně v souladu s jeho náplní práce.

22. Obžalovaný se dále vyjádřil ke svým osobním poměrům. Obžalovaný uvedl, že je v současné době osoba samostatně výdělečně činná, poskytující služby k veřejným zakázkám s čistým měsíčním příjmem přibližně 35 tis. Kč. Obžalovaný je ženatý, má dceru narozenou XXXX. Společně s manželkou jsou vlastníkem domu, který byl 100 % pořízen z hypotéky. S manželkou vlastní starší vůz z roku 2010 a na účtu má přibližně 20 tis. Kč. Jiné trestní stíhání proti jeho osobě vedeno není.
23. **Obžalovaný M. K.** u hlavního líčení uváděl skutečnosti shodné jako v přípravném řízení. Popřel spáchání trestné činnosti. K samotné věci uvedl, že je jednatelem společnosti XXXXs. r. o. od jejího založení do března roku 2017. Společnost koupila nemovitosti v katastru obce Horní Bečva, a to za účelem realizace podnikatelského záměru – rekonstrukce a provozu hotelu. Společnost XXXXse již dříve neúspěšně ucházela o dotace z fondů Evropské unie, proto se v případě dalšího vyhlášeného dotačního titulu snažili získat někoho, kdo by byl schopen poradit s administrativní stránkou věci tak, aby tato druhá žádost byla úspěšná. S H. se seznámil při nějaké společenské události. Dozvěděl se, že H. má zkušenosti a dostatek odborných znalostí při vyřizování dotací, a potom – neví už přesně za jakých okolností – došlo k navázání komunikace týkající se dotace. Obžalovaný jednoznačně popřel, že by v rámci projektové žádosti předložil nepravdivé účetní výkazy, což si společnost XXXXnechala ověřit u společnosti FACTA s.r.o. Tím by mělo být dle obžalovaného prokázáno, že odlišné hodnoty na řádcích vlastní kapitál, kapitálové fondy, cizí zdroje a krátkodobé závazky odpovídají reálné finanční, tj. nezkrácené situaci a dovolovali splnění kritéria finančního zdraví. Závěrem obžalovaný K. uvedl, že výška čerpané dotace činila necelých 10 % z celkových nákladů záměru a v souvislosti se zahájením trestního stíhání si ROP část poskytnuté dotace zinkasoval přímo z účtu společnosti XXXX(cca 4,5 mil. Kč) a na zbytek cca 7 mil. Kč přijal bankovní záruku.
24. Obžalovaný K. pak u hlavního líčení k dotazům státní zástupkyně se vyjádřil ke kontrole, která proběhla v rámci projektu XXXX a v níž byla konstatována absence opraveného daňového přiznání u finančního úřadu. Podle obžalovaného tato skutečnost je způsobena asi chybou úřednice, která opravené daňové přiznání převzala, což je evidentní v rámci razítka. Následně firma zaslala i rozvahu, která je ve sbírce listin. Obžalovaný tam byl osobně, vše předal, a předané bylo oráženo a podepsáno přímo od paní, která to měla v té době na starosti. Následně byl znovu na finančním úřadu a zjišťoval, zda pochybení bylo opraveno. Úředníci údajně krčili rameny, proto se společně domluvili na zaslání dopisu s ověřenými kopiemi opravených daňových přiznání, aby je finanční úřad zařadil do složky firmy. Obžalovaný předpokládá, že tyto opravené doklady byly do složky zařazeny. Současně byla požádána auditorská kancelář, aby zrevidovala tento postup. Bylo konstatováno, že se jedná o standardní krok, který se běžně provádí, neboť peníze týkající se problematické věci zde evidentně byly. Pokud se týče pomoci H., pak obžalovaný sdělil k dotazu obhájce, že druhou žádost kompletně zpracoval sám obžalovaný K. a H. mu jen vypomáhal. Řešila se problematika finančního zdraví firmy související s opravou na finančním úřadě a zde odkázal na svoji původní výpověď. Komunikace s H. probíhala z různých adres, a co se týče již výše citovaného e-mailu ze dne 7. 5. 2013, pak obžalovaný K. na tento e-mail nereagoval, protože obsah e-mailu nebyl pro něj příliš srozumitelný, a sám obžalovaný předpokládá, že se jedná o změny v rámci první etapy ve smyslu uznatelných a neuznatelných položek, což by se mělo týkat asi 10 – 15 faktur, kde docházelo ke změnám, a to ve třech oborech spodního založení stavby, technologií a výplní otvorů, což jsou okna a dveře. Obžalovaný byl současně vyzván soudem, aby dané faktury předložil, dále aby předložil příjmové doklady svědčící o proplacení finančních prostředků obžalovanému H. a vyjádření účetní týkající se těchto

skutečností. Obžalovaný H. pro firmu K. prováděl spíše kontrolní činnost v rámci administrativy a měl k dispozici projektovou dokumentaci, rozpočty, způsobilé a nezpůsobilé výdaje. Celé účetnictví však obžalovaný H. k dispozici neměl a byly mu předloženy pravděpodobně faktury, které byly problémové z hlediska uznatelnosti a neuznatelnosti. V rámci této činnosti byla H. předána odměna přibližně do 20 tis. Kč, což byla náhrada za jeho výdaje a vynaložený čas. Veškerá činnost byla na základě ústních smluv a částky byly předány pouze na příjmový doklad, bez vystavení faktury.

25. Obžalovaný se dále vyjádřil ke své osobě (č. l. 7551). Uvedl, že je ženatý má dvě zletilé dcery, vlastní (pravděpodobně s manželkou) rodinný dům ve Zlíně, byt v Praze a malý byt ve Zlíně. Na účtu má přibližně 50 tis. Kč, je majitelem stavební firmy s obratem přibližně 50-60 milionů ročně, která má asi 15 zaměstnanců. Podle obžalovaného je hodnota obdobné firmy skoro nulová, protože majetek mají částečně zajištěny banky. Minulý rok byla firma ve ztrátě asi 6 milionů z důvodu problémů s investory. Rok před tím byla v zisku přibližně 1-1,5 mil. Kč. Žádné jiné trestní stíhání proti jeho osobě vedeno není.
26. **Obžalovaná H. S.** ve své výpovědi u hlavního líčení (č. l. 7551-7554) uváděla skutečnosti shodné jako v přípravném řízení. Dle své výpovědi před mateřskou dovolenou, na kterou nastoupila v srpnu 2012, pracovala jako odborný referent oddělení řízení projektů Úřadu regionální rady Regionu soudržnosti Střední Morava. V průběhu mateřské dovolené byla oslovena H. s nabídkou pomáhat mu v poradenství, a to za peníze. Obžalovaná připustila, že skutečně v rámci projektů XXXX a Hotel XXXX vypracovávala žádosti o platbu a vkládala je do systému BENEFIT, přičemž za každý úkon od H. dostávala cca 5 tis. Kč (celkem asi 47 500 Kč). Obžalovaná rovněž potvrdila, že je jí známo, že žádosti o platby v systému BENEFIT vyplňují jednotliví žadatelé o dotace, nicméně tito současně mají možnost konzultací s Úřadem regionální rady (ÚRR). Toto sdělení obžalovaná doplnila informací, že dokonce v okamžiku, kdy žadatel vloží do systému chybnou hodnotu, vyběhne mu na obrazovce, že má chybu opravit podle instrukce, případně že má kontaktovat pracovníky kontroly a plateb ÚRR. Dále pak obžalovaná H. S. uvedla, že tyto žádosti o platbu vyhotovovala v rámci závěrečné (3.) etapy dotačního řízení, tedy ve fázi, kdy již o poskytnutí dotace bylo rozhodnuto, přičemž jednoznačně popřela, že by jakkoli ovlivňovala hodnotící kritéria projektů či samotné schválení dotací. Stejně tak nemohla ovlivnit ani následné schválení vypracovaných žádostí o platbu.
27. U hlavního líčení dále uvedla, že veškeré činnosti, které vykonávala na žádost H., musela sama nastudovat na základě materiálů volně přístupných na internetu, takže neměla žádnou výhodu související s předcházejícím výkonem zaměstnání. Činnost realizovala v systému BENEFIT, který je volně přístupný pro širokou veřejnost, zatímco Úřad regionální rady pracuje v systému MONIT, kde již neměla přístup. Údaje, které jí byly poskytnuty, pouze zpracovala a vložila do toho systému. V žádném případě je nikdy nekorigovala nebo neupravovala. Jest pravdou, že používala soukromý e-mail a soukromý telefon, ale to především z důvodu, že po nástupu na rodičovskou dovolenou služební telefon odevzdala a nemohla užívat e-mailové schránky. Tyto skutečnosti týkající se předání služebního telefonu a mailu jsou potvrzeny i předloženými listinami ze strany obžalované a nerozporuje je žádná z procesních stran. Z tohoto důvodu v rámci své činnosti, ze které je viněna v obžalobě, používala e-mail „eurobonit“ a na základě tohoto e-mailu jí byl zřízen přístup do systému BENEFIT. Tento postup jí byl doporučen. Činnost vykonávala na základě oslovení ze strany H. a odměny byly domluveny za jeden úkon pro obžalovanou ve výši 5 tis. až 7,5 tis. Kč. Obžalovaná nabídku přijala jednak z důvodu možného finančního polepšení na mateřské dovolené, jednak chtěla rozšířit své znalosti a zůstat v kontaktu s problematikou i na rodičovské dovolené. S ohledem na perspektivu Úřadu regionální rady byla podle obžalované jen minimální naděje, aby její pracovní pozice i celý úřad byl shodný jako v době nástupu obžalované na mateřskou dovolenou. Byl tedy výrazný

předpoklad možného zrušení její pracovní pozice a rozšíření znalostí jí tak mělo umožnit přemístění na jinou pracovní pozici, buď na Úřadu regionální rady, nebo u jiného zaměstnavatele. Návrh H. blíže nezkoumala; nezabývala se ani etickými následky, i když v současné době uznává pochybení vůči etickému kodexu a svého jednání lituje. Obžalovaná rovněž uvedla, že získané finanční prostředky neuvedla v daňovém přiznání a nebyly tak zdaněny; s ohledem na celkovou výši získaných prostředků však věc brala jak určitý druh brigády, který by se nemusel zdaňovat. Činnost vykonávající na základě přání H. činila po nastudování běžně dostupných údajů, a jak opětovně zdůraznila, rozhodně v rámci dalšího řízení na Úřadu regionální rady nemohla nic ovlivnit. Podklady, které přebírala, byly buď zaslány e-mailem, nebo je dostávala písemně v zalepených obálkách, což bylo i důvodem, že toto slovo se objevovalo v e-mailech. Samotný e-mail obdržela od K. H., a to včetně hesla, z důvodu, aby komunikace k projektu probíhala na konkrétním e-mailu. Obžalovaná komunikovala jen s H., a to prostřednictvím e-mailu, případně SMS. V rámci této komunikace řešili i problémy s danou činností. S žádnou jinou osobou v rámci této problematiky nekomunikovala. V době vykonávání této činnosti manžel obžalované pracoval rovněž na Úřadu regionální rady regionu soudržnosti a občas se jej zeptala na jeho názory týkající se určité věci. Na samotných projektech však nespolečně pracovali; např. s ním řešila přípustnost možných změn, kdy maximální přípustnost byla pravděpodobně od 5 do 10 %; detaily si v této souvislosti již nepamatuje. Obžalovaná k činnosti používala systém BENEFIT, který je volně přístupný oproti systému MONIT, ve kterém pracovala do doby, než odešla na mateřskou dovolenou a poté v tomto systému již nemohla pracovat. Samotný systém BENEFIT neslouží jen pro regionální operační program, ale je zde více operačních programů. V rámci své činnosti se v žádném případě nesnažila zvýhodnit příjemce dotace nebo zkreslit jakýkoliv údaj. V době této činnosti nepovažovala danou práci za neetickou, protože vykonávala činnost, která před tím nebyla v náplni její práce a finanční odměnu považovala za adekvátní a brala ji jako určitý přivýdělek k mateřské dovolené. V rámci své pracovní činnosti před mateřskou dovolenou pomoc žadatelům na dotace byla spíše výjimečná a konzultace byly zaznamenávány. Obžalovaná byla seznámena jen s rozsahem svých prací; rozsah výpomoci H. týkající se žadatelů dotace neznala. Věděla jen, že rovněž vypomáhá při dotačním programu a za danou činnost byla domluva dělení odměny 50 % pro obžalovanou a 50 % pro H. Jaké byly poměry, případně pomoc pracovníků Úřadu regionální rady na jiných oborech ve prospěch žádosti žadatelů, obžalovaná neví.

28. Obžalovaná se dále vyjádřila ke své osobě. V srpnu 2018 ukončila rodičovskou dovolenou. V současné době je zaměstnána u společnosti, která administruje dotace na Česko-Slovenském příhraničí pod názvem Region Bílé Karpaty a jedná se o sdružení právnických osob. Obžalovaná pobírá měsíčně 20 tis. Kč. S manželem bydlí v rodinném domě, který manžel dostal darem od otce. Společně vlastní automobil z roku 2012. Nemá jiný hodnotnější majetek. Společně s manželem vychovávají dva syny, kteří se narodili v roce 2012 a 2015. Proti obžalované není vedeno žádné jiné trestní stíhání. Obžalovaná u hlavního líčení předala složku, ve které jsou písemnosti týkající se jejího odchodu na mateřskou dovolenou. Tato složka je označena jako „příloha H“.
29. **Svědka I. M.**, ředitel Úřadu regionální rady regionu soudržnosti Střední XXXX (dále jen ÚRR) uváděl ve své výpovědi u hlavního líčení (č. l. 7576-7582) skutečnosti shodné jako v přípravném řízení. Podle svědka bylo prostřednictvím Regionální rady operačního programu Střední XXXX proinvestováno asi 18,5 miliardy Kč z fondu EU na rozvoj Olomouckého a Zlínského kraje. Povinnosti zaměstnanců vyplývaly z jejich jednotlivých funkcí, přičemž zaměstnanci byli vázáni rovněž Etickým kodexem. U čtyř projektů, které jsou předmětem trestního řízení, a u kterých byla poskytnuta dotace cca 40 mil. Kč, Evropská komise trvala na tom, že finanční prostředky nebudou České republice proplaceny. Dále se svědek vyjádřil obecně k fungování ÚRR a k pracovním pozicím obžalovaných – K. H. pracoval na pozici vedoucího Odboru kontroly a

plateb a jeho úkolem bylo zajistit řízení odboru a proplácení plateb příjemcům v souladu s nastavenými procesy, tj. včetně zajištění kontroly veřejných zakázek. A. H. byl právníkem Odboru kontroly a plateb a měl v kompetenci zajišťování kontroly veřejných zakázek a poskytování informací příjemcům o podmínkách. H. S. byla vedoucí Odboru řízení projektů a měla zajišťovat konzultační činnost pro příjemce v rámci vyhlášených výzev a následně zodpovídala za hodnocení a výběr projektu v souladu s nastavenými předpisy. Dále svědek poukázal na povinnost zaměstnanců v souladu s etickým kodexem být nápomocni příjemcům v bezproblémovém využití dotace, neboť dotační systém je velmi složitý. Pokud se týká vlastního průběhu případných konzultací, ty probíhaly v sídle Úřadu (s pořízením písemného záznamu o průběhu jednání), pro komunikaci byly určeny služební e-maily a telefony. O tom, že by někteří ze zaměstnanců ke komunikaci s žadateli či příjemci používali soukromé telefony a e-maily či že by za žadatele či příjemce přímo vyplňovali žádosti o platby či jiné formuláře, svědek dle svého vyjádření nevěděl, takové jednání nebylo možné. Pokud se týká vlastního výběru projektů (v trestní věci projednávaných), bylo Úřadem zjištěno, že všechna pochybení se týkají až fáze a období po výběru projektu (tj. systém vlastního hodnocení projektů před jejich schválením nebyl učiněnými zjištěními dotčen). V neposlední řadě M. potvrdil, že v případě, že se příjemce dotace obrátil na pracovníky ÚRR o radu, ti to mu měli příslušnou informaci poskytnout či odkázat na dokument, který informaci obsahuje.

30. Podle svědka žádný z obžalovaných, kteří byli zaměstnanci úřadu, nemohl ovlivňovat dotační proces ve smyslu poskytnutí dotace. V procesu výběru projektu nedošlo k žádnému pochybení. Svědek se nechtěl vyjádřit, zda jednáním zaměstnanců byl porušen trestní zákon nebo jen etický kodex bez trestních následků. Obecně zaměstnanci měli zájemcům radit a poskytovat nápomoc, ale jen v rámci své pracovní doby s použitím pracovních e-mailů a pracovních telefonů a v žádném případě neměli za svoji pomoc pobírat finanční odměnu. Vyplňování formulářů za žadatele svědkovi rovněž připadá nelogické a vyhotovování dokumentace související s výběrovým řízením považuje za jednání v přímém rozporu s etickým kodexem. Zaměstnanci úřadu rovněž podepisovali dokument týkající se mlčenlivosti o procesech, které nebyly zveřejněny, takže neměli právo poskytovat informace týkající se těchto skutečností. Údaje ze schvalovacího procesu byly veřejně přístupné poté, co se zveřejnily na webových stránkách. Pracovníci úřadu měli vstup do systému MONIT, kde byly umístěny různé údaje týkající se dotačního řízení, avšak některé části systému byly přístupné jen konkrétnímu pracovníkovi zodpovědnému za konkrétní část dotačního řízení. U obžalovaného H. svědek nikdy nezaznamenal jakékoliv podezřelé jednání nebo nestandardní rozhodování. Obžalovaný H. neměl žádné kompetence před schválením dotace a jeho činnost probíhala po schválení dotace. Pokud se týká jednotlivých případů uvedených v obžalobě, svědek odkázal na listinné vyjádření úřadu. Na pracovníky úřadu se dle zákona pohlíželo jako na zaměstnance úředního a samosprávného celku, na které se vztahuje zákon o úřednících samosprávných celků. V dikci zákona je však určitá nejasnost, neboť se hovoří o obdobném postavení. Při novelizaci zákona o státní službě na konci roku 2015 pak bylo stanoveno, že na zaměstnance se nevztahuje zákon o státní službě, ale zákon potvrzuje, že se na ně vztahuje zákon o úřednících a zaměstnancích správních celků. Svědek se považuje za úředníka; vždy k tomu přistupoval tak, že na všechny zaměstnance se vztahuje zákon o úřednících úředních a samosprávných celků. Na úřadě byl zavedený systém vzdělávání, který však nekopíroval systém vzdělávání státních úředníků. Kdo vykonává dozorovou činnost, svědek neví. Dotační projekty, které jsou uvedeny v obžalobě, byly vyjmuty z výkazů výdajů vůči Bruselu, takže Česká republika nedostala tyto finanční prostředky refundovány z evropských fondů a musela je nahradit penězi ze státního rozpočtu. Finanční prostředky z evropských fondů však byly vyčerpány v rámci jiných dotačních projektů. ÚRR podle názoru svědka má povinnost vymáhat dotace, které byly poskytnuty zpět, proto se připojil k adheznímu řízení. Pokud by však nalézací soud rozhodl o povinnosti vrátit finanční prostředky Ministerstvu financí, poté nebude nutné, aby byly požadovány ÚRR. Co se týče finančního plnění u jednotlivých projektů, případně

částečného vrácení dotace, svědek nemá bližší informace týkající se těchto skutečností. Svědek ve své výpovědi dále obsáhle hovořil k tzv. proaktivnímu přístupu ÚRR k žadatelům o dotace. Zaměstnanci úřadu byli vedeni k pomoci žadatelům, a pokud se jakýkoliv žadatel obrátil na zaměstnance ÚRR, byla snaha poskytnout žadateli požadované informace. Častým žadatelem v rámci dotačního programu bylo Město Olomouc, které ve svých žádostech mělo velmi často chyby, takže se s ním pochybení v rámci návrhů řešily celkem pravidelně. Nebyla však žádná dohoda o nadstandardní pomoci vůči Městu Olomouc. Jakýkoliv žadatel v případě žádosti by dosáhl pomoci v rámci žádostí, případně v průběhu dotačního řízení, pokud by se na zaměstnance ÚRR obrátil. Pokud se týče obžalované S., svědek potvrdil odevzdání movitých věcí – majetku úřadu při nástupu obžalované na mateřskou dovolenou (týká se mobilu, případně počítače apod.). Obžalovaný připustil, že obžalovaná v rámci svého zařazení nepracovala v oblasti, kterou následně zpracovávala na mateřské dovolené a která je uvedena v obžalobě. Svědek připustil, že tuto činnost se obžalovaná naučila sama v rámci veřejně přístupných zdrojů. Svědek následně obecně uvedl předpokládaný postup při zjištění porušení etického kodexu ze strany zaměstnance. Pokud by zaměstnanec se snažil jinému subjektu pomoci nestandardně k výhodám v rámci dotačního programu, případně svým jednáním u příjemce budil očekávání na nestandardní pomoc, pak by svědek neprodleně věc oznámil orgánům činným v trestním řízení. Pokud by však zaměstnanec pomáhal žadateli, byť za finanční odměnu, pak by svědek věc nepovažoval za činnost, kterou je nutno oznámit orgánům činným v trestním řízení, protože takové jednání nepovažuje za trestnou činnost, ale takovou činnost by považoval za porušení etického kodexu.

31. **Svědék R. P.** ve své výpovědi u hlavního líčení (č. l. 7582-7584) uváděl skutečnosti shodné jako v přípravném řízení. Svědek pracuje jako referent odboru kontroly ÚRR Střední Morava, pracoviště ve Zlíně. Podle svědka zaměstnanci nemohli jednat obdobně, jak podle obžaloby jednali H., H. a S.. Každý ze zaměstnanců ÚRR měl přidělen služební e-mail a služební telefon, schůzky s klienty probíhaly zásadně na pracovišti. Za žadatele o dotace či za příjemce dotací nikdy nevypracovával žádné dokumenty, písemnosti ani podklady, rozhodně není možné, aby žadatelům či příjemcům dotací sděloval jakékoli interní informace, vč. údajů o termínu zveřejnění výzvy atp., tím by porušoval etický kodex ÚRR. Svědek P. osobně měl na ÚRR přidělen na starosti projekt Penzion XXXX společnosti XXXX V této souvislosti jednal téměř zásadně s J. Š.. Dále měl na starosti také projekt XXXX společnosti XXXXs.r.o., v tomto případě jednal pouze s K.. Pokud se týká osoby K. H., toho svědek zná pouze jako svého nadřízeného, tedy v pracovní rovině. Nevěděl o tom, že by měl H. radit firmám XXXX a XXXX, a už vůbec ne, že by za to měl brát peníze. Svědek rovněž nezaznamenal, že by se H. o předmětné projekty zajímal víc, než o jiné. P. kvalitu dokumentů předkládaných v těchto projektech hodnotil jako standardní, přičemž i H. v této souvislosti vystupoval standardně, nikdy po něm v této souvislosti nic nepožadoval, do ničeho ho netlačil. S H. S. se svědek zná lépe, jsou přátelé, stýkají se i mimo zaměstnání, jsou kamarádi i s jejím manželem, pracovní věci však spolu nikdy neřešili. Svědek P. dále uvedl, že mu není známo, že by S. firmám XXXX a XXXXv souvislosti s dotacemi radila, a že by za to snad měla brát peníze. Svědek nezaznamenal, že by měla o předmětné projekty nadstandardní zájem, nikdy ho k ničemu nenutila. P. dále uvedl, že zná i A.H., ale jen zběžně. V neposlední řadě R. P. vypověděl, že H. sám ze své pozice nemohl jakkoli ovlivnit výši poskytnuté dotace, její krácení či způsob výplaty, to by mohl učinit pouze tak, že by o to požádal právě P., což se však nestalo. Dále svědek sdělil, že po zahájení trestního stíhání pracovníků ÚRR bylo přistoupeno k interní kontrole dotčených projektů. V rámci kontroly projektu XXXX byly nalezeny závažné nedostatky, fakturované množství jednotlivých položek neodpovídá skutečně provedeným pracím, popř. byly dodány jiné položky, než byly ve smlouvě o dílo. Laicky řečeno, firma fakturovala něco, co na stavbě ve skutečnosti vůbec nebylo provedeno. Kontrola proběhla za účasti externích znalců, nesrovnalosti byly vyčísleny na částku cca 3,5 mil. Kč.

32. Svědek dále uvedl, že pracovníci ÚRR ve styku s klienty používali služební e-maily, služební telefony a jednání vedli na pracovišti úřadu. Svědek sám nikdy nevyplňoval za žadatele jakékoliv formuláře, případně nevytvářel jiné dokumenty, a neslyšel, že by obdobně postupovali kolegové. Vedoucím svědka byl obžalovaný H., který však neměl možnost vstupovat do dotačního řízení, ani toto řízení ovlivnit. Obžalovaný také nikdy se nesnažil svědka jakkoliv ovlivnit, případně nasměrovat k určitému jednání. Svědek byl činný v řízení týkajícího se Penzionu Morava, XXXX a Měšťanský dům při kontrolách v rámci dotačního řízení. U těchto programů nebyly zjištěny žádné výraznější pochybení. Teprve následující kontroly, kterých se však svědek nezúčastnil, zjistily pochybení. Pokud se týče plnění indikátorů různého druhu, a to i např. naplnění ubytovací kapacity, pak nesplnění indikátorů v rozsahu do 10 % nebylo žádným způsobem sankcionováno. Pokud se týče změny technologií nebo materiálu v průběhu staveb, na kterém se podílel dotační program, pak záleželo v rámci změn na procentuálním podílu těchto změn. Přesné podmínky týkající se změn si však svědek již nepamatuje. V době rozhodné (v době údajné trestné činnosti) svědek přesně nevěděl v jakém je postavení; s ohledem na smluvní ohodnocení předpokládal, že není na úřednické pozici. Na straně druhé byl zaměstnancem úřadu, byly zde stanoveny určité postupy, takže se mohlo dovodit, že se jedná o úřednickou pozici. Zaměstnanci však neabsolvovali žádné úřednické zkoušky, ani školení. Pokud se týče vzdělávání, pak vždy probíhalo v rámci určitých oddělení, z čehož lze dovodit, že obžalovaná Bc. S. byla vzdělávána jen v rámci svého pracovního zařazení a činnost, která byla odlišná, by si musela osvojit v rámci nikoliv pracovní činnosti nebo školení, ale jiným způsobem. Pokud se týče obžalovaného H., pak jeho pracovní náplň spočívala především v kontrole výběrových řízení a neměl žádné kompetence tyto řízení ovlivňovat. Svědek v rámci své pracovní činnosti měl přístup do systému MONIT, který používal v rozsahu svého pracovního zařazení. Aplikaci BENEFIT nepoužíval. Do této aplikace byl volný přístup, tedy i osob mimo úřad. Obdobně pak byly volně přístupné metodické pokyny týkající se přihlášek a dotačního řízení.
33. **Svědka K. U.**, který vypovídal u hlavního líčení (č. l. 7584-7587) obdobně jako v přípravném řízení, v podstatě uvedl shodné informace jako svědek P.. Svědek je referentem odboru kontroly a plateb ÚRR Střední Morava, pracoviště ve Zlíně. S klienty vesměs jednal z pevné telefonní linky. Mobilní telefon v rámci svého pracovního zařazení neměl přidělen. Pokud při výkonu své činnosti komunikoval prostřednictvím e-mailové adresy, jednalo se vždy o služební adresu a s klienty jednal v kanceláři na pracovišti. Svědek odmítl, že by věděl o tom, že by jiní pracovníci postupovali jinak, přičemž stejně tak odmítl možnost, že by za klienty vypracovával jakékoli dokumenty, doklady či písemnosti. Běžnou součástí administrace zakázek jsou konzultace s příjemci na půdě ÚRR, nicméně jedná se o konzultaci, nikoli o vyplňování formulářů za klienty. Svědek K. U. měl na ÚRR přidělen na starosti projekt Hotel XXXX a později projekt XXXX společnosti XXXX CZ s.r.o. Projekt XXXX nakonec nebyl realizován, neboť příjemce dotace nesplnil povinnost doložit pravomocné stavební povolení – proto K. U. předložil věc k posouzení své vedoucí paní F. s tím, aby bylo navrženo odstoupení od smlouvy. Za firmu XXXX svědek vždy jednal s J. Š., v některých případech s paní K. Svědek rozhodně nevěděl, že by panu Š. či společnosti XXXX CZ s.r.o. měl s administrací projektu pomáhat H. – toho svědek zná pouze jako svého nadřízeného, přičemž nijak ani nezaznamenal, že by se H. o předmětné projekty zajímal víc, než o jiné. Kvalitu předkládaných dokumentů K. U. hodnotí jako standardní, není si vědom toho, že by ho H. v rámci zájmových zakázek do něčeho nutil či činil na něj nátlak. H. S. svědek zná také jen pracovně, přičemž ani z její strany nezaznamenal žádný zvýšený zájem o předmětné projekty, pouze s jedinou výjimkou – v době, kdy byla na mateřské dovolené, bylo to někdy v listopadu 2014, ho navštívila v kanceláři a řekla mu, že byla požádána o nějakou radu ve vztahu k předložení žádosti o platbu v projektu XXXX. On jí vysvětlil, jak se v systému BENEFIT zaokrouhluje. A.H. zná K. U. také jen pracovně, blíže se nestýkali. Svědek dále uvedl, že on ze své pozice mohl zasáhnout do výše poskytnuté dotace, avšak pouze v případě nesplnění některé z podmínek poskytnutí dotace. Pokud zjistil nějaké pochybení (a to v rozmezí už od nuly

výše), vyhotovil jako referent výzvu příjemci, popsal zjištěná pochybení a požádal o nápravu. Pokud příjemce nesouhlasil, pak referent svá zjištění předal svému vedoucímu k posouzení a k rozhodnutí ve věci. V kompetenci vedoucího bylo rozhodnout, zda bude výdaj proplacen, či nikoli (bude označen nezpůsobilý). Obecně se toleruje limit do 2%, do této výše nemívá pochybení pro příjemce sankční důsledky, pak už ano.

34. Svědek se dále vyjádřil k pomoci žadatelům o dotační programy, kdy konzultace byly běžně poskytovány, vždy ale na úřadu. Ke konzultacím docházelo písemně, telefonicky i ústně a vždy se vycházelo vstříc. O konzultacích svědek nepořizoval záznam; nikdy však nebyl žádán o vyplnění formulářů, případně o zpracování podkladů k veřejné zakázce. Podle svědka u jeho dozorovaných dotačních programů vše probíhalo v rámci běžného řízení. Nikdo z obžalovaných se jej nesnažil ovlivnit nebo navádět k určitému jednání. K otázkám týkajících se sankcí v rámci naplnění nebo nenaplnění indikátorů, postavení zaměstnanců jakožto úředníků, se svědek vyjádřil obdobně jako svědek P..
35. Na žádost obhajoby byla u hlavního líčení vyslechnuta **svědkyně R. F.** (č. l. 7658). Svědkyně ve své výpovědi uvedla, že pracuje na ROP jako vedoucí oddělení realizace a z obžalovaných zná své bývalé kolegy – H., H. a S.. Na Úřadu regionální rady pracovala nejprve jako obvodní referent; od poloviny roku 2012 byla pověřena zastupování vedoucí oddělení kontroly a plateb ve Zlíně. Pokud pracovala jako odborný referent, byla na stejné pozici jako např. svědek P.. Podle svědkyně dle jejího názoru nikdo z obžalovaných, které výše zmínila, nemohl ovlivnit dotační proces. Na administraci projektů Penzion MORAVA, Hotel XXXX a XXXX se svědkyně nepodílela, ale jistě podepisovala určité doklady, kdy byla pověřena zastupováním vedoucí. Ze strany obžalovaných nikdy dle svědkyně nedošlo k nestandardnímu postupu nebo požadavkům. V rámci proaktivního přístupu ke klientům byla snaha žadatelům a účastníkům dotačního řízení pomoci a radit v případě pochybností, aby tyto osoby nedělaly zbytečné chyby. Svědkyně však nikdy za tyto osoby nic nevyplňovala, případně nevytvářela. Ke klientům podle svědkyně nebyl rozdílný přístup, a to včetně např. Města Olomouc nebo Města Zlín.
36. **Svědék J. B.** ve své výpovědi (č. l. 7586-7587) uvedl, že z obžalovaných nikoho nepoznává (v jednací síni byli všichni obžalovaní mimo K., tedy včetně obžalovaného H.). Svědek dále uvedl, že v předcházejícím období navštívil Úřad regionální rady regionu soudržnosti Střední Morava, který sídlil ve Zlíně v areálu Svit naproti tzv. budovy 21, kancelář H. Tuto skutečnost zjistil ze jmenovky uvedené na kanceláři a jednali spolu ohledně dotačního programu. Do kanceláře se svědek dostavil na základě předcházejícího telefonátu ze strany H. V kanceláři H. vysvětlil svědkovi situaci v rámci krácení jeho dotace a svědkovi uvedl, že pokud bude spolupracovat, tak dotace bude zkrácena o 3.500.000 Kč, ale zbytek dotace bude vyplacen za podmínky, že svědek mu předá 800.000 Kč. Tuto skutečnost svědkovi předal na žlutém papírku, kde napsal částku 2 x 400.000 Kč, ukázal tuto částku svědkovi, pak papírek zmuchlal. V případě proplacení částky 800.000 Kč by svědkovi byla proplacena dotace ve výši 3.200.000 Kč. O proplacení této částky měl rozhodnout H.. Svědek zaplacení částky slíbil a domluvili se na dalším spojení, kdy telefonický kontakt na sebe měli. Následně k proplacení nedošlo a H. údajně na nějaké rodinné slavnosti vykládal, že B. mu dluží peníze. Tuto skutečnost měla slyšet L. V., tehdejší družka svědka, která měla s H. příbuzenský vztah. K dotazům svědek dále uvedl, že H. s ním neprojednával jakoukoliv součinnost v rámci dotačního řízení. Dotační řízení pro svědka zařizovala firma QUANTUM, které předal podklady o hotové práci, a následně tato firma vyřizovala dotační řízení. Zda byla s firmou QUANTUM sjednána konkrétní finanční odměna, si nepamatuje, ale pravděpodobně se jednalo o určitou procentuální částku. Jednání firmy QUANTUM považuje za standardní a firma nežádala jakékoliv finanční prostředky na případné úplatky. Sjednanou odměnu svědek údajně firmě QUANTUM zaplatil dobrovolně, firma tuto odměnu nemusela vymáhat. Svědek si nevzpomíná, že by obdržel rozsudek Krajského soudu

v Praze, kterým mu bylo uloženo zaplatit firmě QUANTUM finanční částku týkající se odměny (obhajoba daný rozsudek soudu předložila a je obsahem spisového materiálu). Svědek uvedl, že v době rozhodné měl schválenou dotaci ve výši 6.300.000 Kč. Tuto dotaci měl pokrácenu a zbytek mu byl vyplacen. V současné době je proti němu vedeno trestní řízení týkající se tohoto dotačního řízení (svědek byl pravomocně odsouzen – viz rozsudky, které jsou součástí spisového materiálu, a v současné době je spisový materiál u Nejvyššího soudu v Brně v rámci podaného dovolání ze strany svědka). Podle svědka jeho jednání u H. nebyl nikdo přítomen.

37. Se souhlasem procesních stran byla u hlavního líčení dne 18. 10. 2018 čtena svědecká výpověď **svědka K. P.** Svědek, který byl v době rozhodné předseda představenstva **XXXX**, a.s. – vypověděl, že v souvislosti s dotací na výstavbu řeznického muzea se mu ozval (asi měsíc poté, co byla dotace přiznána) pan Š., kterého zná již z minulosti, a nabídl mu, že v případě dotace, která již byla z ROP Střední **XXXX** přiznána, by bylo dobré podpořit proces administrace nějakými úředníky částkou ve výši 2% z celkové výše přiznané dotace. Svědka to rozčílilo a jednoznačně panu Š. řekl, že v žádném případě nikomu nic nedá.
38. **Svědčyně D. K.**, která byla slyšena u hlavního líčení na žádost obhajoby, ve své výpovědi u hlavního líčení (č. l. 7612-7615) uvedla, že v době rozhodné pracovala na odboru řízení projektů a nyní pracuje na odboru kontroly a plateb. Podle svědkyně vedoucí oddělení a vedoucí odboru mají jen náhledový přístup v rámci různých řízení, případně mohou generovat sestavy, ze kterých mohou kontrolovat - v jaké fázi se projekt nachází. Nemohou však činit rozhodnutí. Sama svědkyně nemá editační přístup do systému MONIT, má zde jen náhled. Ve fázi žádosti dotace nemohl do procesu vstupovat nikdo z pracovníků odboru kontroly a plateb, protože neměli přístup k těmto žádostem. Přístup měli jen přidělení referenti odboru řízení projektu, nikdo jiný. Po schválení projektu, který je hodnocen v rámci bodového hodnocení, bývá zpracována důvodová zpráva pro jednání výboru a výbor schvaluje na základě této důvodové zprávy další postup, v rámci kterého mohou být žadatelé vyzýváni k upřesnění nebo k odstranění nedostatků. Každý zaměstnanec měl svou oblast, např. referenti odboru kontroly a plateb měli za úkol hlavně zpracování rozpočtu pro posouzení projektové dokumentace, pokud bylo vydáno stavební povolení, kontrolou těchto dokladů. Ostatní referenti kontrolovali financování, majetkové vztahy, zástavní práva apod. Pokud bylo vše v pořádku, pak projekty byly schvalovány ve výboru, kdy smlouvy o poskytnutí dotace připravovali referenti odboru kontroly a plateb, a to na základě schválení výborem, že projekty jsou již hotové a dopracované. Do procesu schvalování, tak jak je výše uveden, nevstupovali žádní jiní pracovníci, než referenti, kteří tyto věci měli na starosti. Referenti maximálně konzultovali určité záležitosti s odborem metodiky. Žadatel nebo příjemce mohl požádat o konzultace, a to buď s ředitelem, s vedoucím odboru, s referentem, s metodiky, s právníky; nebylo nikde určeno, že by některá osoba nemohla na základě žádosti s žadatelem nebo příjemcem věc konzultovat. Takto byly žadatelům sdělovány podmínky výzev, informace, které jsou v dokumentech, a to např. v příručkách pro žadatele, v metodických oznámeních, v pokynech apod. Pokud se týká krácení dotace, pak maximální výši dotace nemohl nikdo ovlivňovat a vyšší částku, než schválenou v dotaci, nemohl žadatel získat. Mohla být vyplacena nižší dotace, např. z důvodu krácení nebo vysoutěžení rozpočtu, který byl nižší. Svědkyně, která v současné době pracuje na odboru kontroly a plateb, dle své výpovědi nemůže ovlivnit výši krácení dotace. Sama svědkyně se nikdy nesetkala se žádostí, aby vyplňovala formuláře, případně vypracovávala žádosti o platbu. S těmito postupy nemá ani žádné zkušenosti. Při kontrole vynaložení dotací může příslušný referent nejprve žádost vrátit k dopracování, případně rozhodnout o nezpůsobilosti výdajů, např. z důvodu víceprací, které nebyly oprávněné apod. Referent může rozhodnout o krácení do 5 %; nad 5 % rozhoduje vedoucí odboru. V průběhu jednání se žadatelem a příjemcem byla snaha ze strany úřadu a zaměstnanců žadatelům a příjemcům pomáhat, aby se vyhnuli problémům, které by způsobily možnost krácení plateb. Co se týče konzultací, každý referent měl přiděleno přibližně 30 – 40 příjemců a konzultace si vedl referent

sám, jak e-mailem, tak telefonicky, případně osobně. K finančnímu zdraví žadatele svědkyně uvedla, že tato skutečnost musí být doložena v projektové žádosti a je zde přesně určeno, jak tuto skutečnost má prokazovat. Podle svědkyně obžalovaní bývalí pracovníci úřadu nemohli ovlivňovat přidělení dotací, či jiné záležitosti v rámci dotačního řízení. Pokud by chtěli něco ovlivňovat, museli by být domluveni s více osobami. Samotné postavení pracovníků v době rozhodné bylo s ohledem na zákonnou úpravu diskutabilní, protože v zákoně o regionálním rozvoji bylo uvedeno, že na zaměstnance se pohlíží obdobně jako na úředníky územně samosprávných celků. Slovo „obdobně“ však nebylo blíže vyjasněno. Sama svědkyně s ohledem na své předcházející působení na krajském úřadě se cítila jako úředník. Svědkyně k dotazu uvedla, že měla k dispozici obžalobu i nahrávky z hlavních líčení, které od nalézacího soudu převzala jako pověřený pracovník úřadu. Pokud se týká přístupu k žadateli Statutární město Olomouc, pak Magistrát města Olomouce byl problematický příjemce a velmi často konzultoval problematiku dotačního řízení. Obdobně tak postupoval Magistrát města Zlína. Zaměstnankyně, které odcházely na mateřskou dovolenou, podle svědkyně odevzdaly veškeré movité věci typu mobilního telefonu apod. a měly i zrušena všechna přístupová práva, včetně přístupu do systému MONIT. Pokud se týče konkrétních projektů XXXX a XXXX, svědkyně si neuvědomuje, že tyto projekty by měly nějaké nedostatky. Pokud by měly nedostatky, pak by projekty byly vráceny. Svědkyně dále vypovídala k případu zaměstnance, který byl z důvodu porušení etického kodexu propuštěn. Soud se touto částí výpovědi nebude blíže zabývat, neboť nemá vztah k vytýkanému jednání.

39. **Svědék P. Z.** (společně s D. H. bývalý společník a jednatel společnosti XXXX) vypověděl, že s H. založili firmu XXXX, která se měla zabývat ekonomickým poradenstvím, iniciativa k založení této firmy přišla od H.. Svědek vůbec neví, čím se H. zabýval, on si řešil své obchody. Věděl, že je H. zaměstnancem ÚRR, ale nevěděl, že by měl poskytovat poradenství k dotacím z ROP.
40. **Svědék M. T.** – architekt, provádějící návrhy interiérů Hotel XXXX - vypověděl, že J. Š. zná nejméně 12 let, jako šestnáctiletý mu vytvářel webové stránky. Jejich vztah se v průběhu let prohluboval, v současné době svědek považuje J. Š. za svého přítele, pravidelně se navštěvují, telefonují si, píší si. O jeho podnikání ví jen to, že provozuje nějaké ubytovny a že zaměstnává zahraniční dělníky. Zřejmě někdy na začátku roku 2014 Š. T. požádal o zhotovení návrhu fasády připravovaného projektu Hotel XXXX a později ho J. Š. začal oslovovat s dalšími úkoly ve vztahu k Hotelu XXXX. Za své služby pro J. Š. svědek inkasoval peníze, přičemž nejprve uvedl, že pro XXXX CZ vystavoval faktury, poté připustil, že peníze dostával zpravidla hotově a při převzetí peněz nepodepisoval žádné doklady, vše probíhalo beze svědků, jednalo se řádově o desetitisíce korun českých. Honoráře pro svědka nebyly důležité, byl rád, že se může jako čerstvý absolvent předvést. Kromě projektu Hotel XXXX byl Š. později přizván ke spolupráci také na projektu XXXX, stalo se tak někdy v průběhu realizace Hotelu XXXX. Na projektu XXXX přepracovával stavební dokumentaci tak, aby byla v pořádku pro stavební úřad. Někdy v průběhu realizace Hotelu XXXX T. oslovil Š. s tím, že jeden jeho známý má zájem na návrh rodinného domu. Tímto známým byl K. H., se kterým Š. svědka seznámil. Svědek T. také uvedl, že už neví, kdo mu práci na navržení H. rodinného domu zadal, zda to byl Š., nebo H., partnerem pro něj byl ale H. a s ním také všechno projednával. Za vyhotovení návrhu rodinného domu nebyla dopředu stanovena žádná cena, tak to s J. Š. chodí, je to otázka vzájemné důvěry. I v tomto případě T. neřešil finanční aspekty věci, neboť jako čerstvý absolvent byl rád za poskytnutou příležitost. H. se T. nikdy nezeptal, jakou částku bude za vyhotovení návrhu rodinného domu požadovat, nezajímal se ani o to, na kolik by stavba RD podle svědkova návrhu měla přijít, žádný finanční limit nebyl stanoven. Podle názoru T. by asi část peněz potřebných na stavbu H. RD proudila od Š., protože Š. s H. spolupracovali a H. za to od Š. dostával nějakou úplatu. T. se na to jednou Š. ptal, ten mu řekl, že doufá, že H. dům stavět nebude. T. ale ví, že Š.

měl mnoho kontaktů na levnější stavební materiály a stavební práce, domníval se proto, že jistě bude H. chtít pomoci. Později začal být H. ve vztahu k chystanému návrhu RD pasivní, stalo se tak asi 3 měsíce po začátku, někdy v červenci 2014. Poté, co H. zcela přestal reagovat, sdělil Š. svědkovi, že má H. velké problémy, že je ve velkém průšvih. Prý H. nějakým způsobem zpracovával žádosti o dotace na jeho projekty, a že se na to přišlo. T. do současné doby nedostal za svou práci na návrhu H. RD zaplacen, ani od H., ani od Š..

41. **Svědkyň L. S.** – asistentka jednatele společnosti XXXX spol. s r.o. R. F. – potvrdila, že firma XXXX byla stavebníkem Hotelu XXXX a stala se jím poté, co firma, která původně výběrové řízení vyhrála, byla ze soutěže vyloučena. Ze své pozice asistentky zpracovávala různé podklady pro čerpání dotace z ROP Střední XXXX na stavbu tohoto hotelu. Při zpracování podkladů k závěrečné fakturaci si nevěděla rady s vyplňováním formuláře ROP, proto požádala pana F., majitele firmy XXXX, o pomoc a ten se obrátil o pomoc na J. Š.. Ten k nim do sídla firmy přivezl K. H. a představil ho jako člověka, který se dotacemi z ROP zabývá a který pro firmu XXXX řeší vše okolo dotace z ROP. H. jí skutečně pomohl předmětný formulář vyplnit, dá se říci, že jej vyplnil za ni. Následně ještě připravovala nějaké další podklady k závěrečné fakturaci a vše předala právě H.. Ten si pro věci přijel osobně, sešli se v pozdních odpoledních hodinách na parkovišti před LIDLem ve Zlíně. O tom, že by za poskytnuté služby dostal H. od kohokoliv nějaké peníze či jinou odměnu, svědkyně neví. K projektu XXXX uvedla pouze to, že se firma XXXX účastnila výběrového řízení, to ale bylo následně zrušeno, přičemž svědkyně neví, že by je někdo vyzýval k doplnění či opravě kvalifikačních předpokladů, které při přihlášce do výběrového řízení předložili.
42. **Svědka R. F.** – jednatel společnosti XXXX, s.r.o., která se zabývá dodávkou a montáží podlahových krytin – vypověděl, že se s J. Š. zná už nejméně 20 let, posledních 5 – 6 let spolupracovali i obchodně, a to tak, že firma XXXX dodávala a montovala podlahové krytiny při rekonstrukci Penzionu XXXX a pak při stavbě Hotelu XXXX. Ceny, účtované J. Š. byly vždy zvýhodněné oproti běžným zákazníkům, a to o 10 – 15 %. Osobu K. H. nezná, neví, že by pro něj něco dělali. Svědek připouští existenci nahrávky telefonního hovoru mezi ním a J. Š., v rámci kterého zakázku pro H. řeší, ale nevzpomíná si na ni. Dále svědek obecně vypověděl, že v minulosti byl J. Š. žádán, aby něco udělal pro jeho známé a vždy to udělal – s tím, že těmto známým poskytoval slevy v rozmezí 5-15 %. Stejně služby poskytuje i jiným velkým odběratelům. Následně R. F. vydal kopie účetních dokladů, vztahujících se k předmětné dodávce a montáži podlahy u obžalovaného H.. Z dokladů se zjišťuje, že zakázka byla placena hotově, podpis platící osoby chybí a dle svědka R. F. není možno zjistit, který z jeho zaměstnanců zakázku dělal a kdo za ni přijal peníze.
43. Nálezací soud sice uvádí výpovědi shora uvedených obžalovaných a svědků tak, jak jsou uvedeny v prvotním rozsudku nálezacího soudu, a to z důvodu, aby nedošlo k nežádoucímu zkreslení, přestože část těchto výpovědí se týká i skutečností, o nichž bylo pravomocně rozhodnuto. S ohledem na možnost určitého zkrácení odůvodnění ve věci, ale neuvádí výpovědi svědků, kteří s nyní projednávanou věcí, resp. částí obžaloby, nemají žádnou souvislost.
44. V přípravném řízení byla provedena celá řada zákonných operativních úkonů, z nichž byly získány relevantní důkazy:
Z operativních úkonů učiněná zjištění:
Ve vztahu k projektu **Bytový dům a penzion XXXX 2 – Hotel XXXX** bylo z e-mailové komunikace mimo jiné zjištěno, že dne 15. 12. 2009 J. Š. přeposílá K. H. e-mail týkající se odstranění nedostatků v projektové žádosti „PENZION XXXX 2“, který Š. původně obdržel od J. P., pracovníka ROP Střední Morava, odboru řízení projektů Zlín, který měl výše uvedený projekt v rámci ROP přidělen. Z tohoto e-mailu je zřejmé, že už v tomto období je

projekt Hotel XXXX (Penzion XXXX 2) mezi J. Š. a K. H. řešen. Další e-mailová komunikace navazuje v e-mailu ze dne 13. 3. 2012, který posílá K. H. a informuje J. Š., že k projektu „Penzion XXXX 2“ má veškeré podklady v elektronické podobě a pokud mu Š. dodá výsledovku a rozvahu firmy XXXX za 2010, tak zkusí vypracovat tzv. „finanční zdraví“ projektu. J. Š. jej odkazuje na M. (účetního M. J.), který s K. H. taktéž prostřednictvím e-mailů komunikuje. Následně K. H. informuje J. Š., že to vypadá dobře, že by bylo vhodné se sejít a dát řeč. V e-mailu ze dne 3. 5. 2012 K. H. J. Š., informuje, že pracuje na investičním záměru a bude potřebovat další informace a probrat podrobnosti, jako ekonomiku projektu, příjmy, výdaje atd. a sděluje mu, že se s ním chce sejít a vše řešit osobně. V následné e-mailové komunikaci K. H. J. Š. zasílá instrukce a konkrétní seznamy podkladů, které mu má Š. dodat. V e-mailu ze dne 25. 5. 2012 K. H. navrhuje Š., že se u něj zastaví a mohou ty ekonomické parametry nastavit rovnou v počítači. Dne 7. 6. 2012 zasílá K. H. Š. e-mail, v němž jej informuje, že se již finišuje, a opět jej úkoluje, které poklady mu má ještě nachystat. Z následné e-mailové komunikace je zřejmé, že poklady k žádosti o dotaci jsou zpracovány výhradně K. H. a hotové jsou přeposílány J. Š., který je následně předkládá ROP Střední Morava. Dne 23. 8. 2012 posílá K. H. J. Š. e-mail, ve kterém jej informuje, že projekt vychází a dále Š. žádá o přeposlání e-mailů, které mají být opraveny a doplněny a následně mu mají být zaslány zpět. Dne 13. 8. 2012 K. H. e-mailem informuje J. Š., že „to“ má schváleno a do deseti dnů odejdou oficiální dopisy. V e-mailu ze dne 21. 8. 2012 zasílá K. H. J. Š. informaci, že jejich telefony by mohly být napíchnuté, proto do služebních telefonů má hovořit jen obecně, jinak má ke komunikaci využívat e-mail. V následné e-mailové komunikaci vzájemně komentují článek, který vyšel v MF Dnes, jedná se rozhovor s ředitelem ROP I. M. V článku je zmiňován i projekt Penzionu XXXX 2. Dne 30. 8. 2012 zasílá J. Š. e-mail, jehož přílohou je písemné oznámení o schválení žádosti o dotaci a dále žádané podklady pro ROP k dalšímu dopracování. V následné e-mailové komunikaci ze dne 9. a 12. 9. 2012 je zřejmé, že K. H. nadále zasílá požadavky ke zpracování podkladů pro tzv. 2. etapu projektu **Hotelu XXXX**, J. Š. je přeposílá účetnímu J. a ten je zpracované zasílá zpět Š., který je obratem přeposílá K. H.. Dne 21. 9. 2012 je zaznamenána e-mailová komunikace mezi e-mailovou schránkou eurofondy@email.cz, užívanou K. H., a e-mailovou schránkou **XXXX@XXXX.cz**, přičemž z další e-mailové komunikace a provedeného šetření bylo zjištěno, že uživatelkou této schránky je H. S.. Z této e-mailové komunikace vyplývá, že ze strany K. H. byly H. S. zasílány některé podklady (k projektu Hotelu XXXX) ke zpracování, po jejich vyhotovení jsou tyto dokumenty H. S. posílány zpět K. H., který okamžitě přeposílá J. Š.. Z obsahu e-mailové komunikace ze dne 19. 11. 2012 a 25. 11. 2012 je zřejmé, že dotazy či výzvy k odstranění nedostatků ze strany ROP Střední Morava, konkrétně pracovníka J. P., který má projekt v rámci ROP přidělen, J. Š. přeposílá K. H., ten zpracuje odpověď, příp. podklady a přeposílá je zpět Š., který takto zpracované podklady zašle či předloží na ROP Střední Morava. Dne 10. 12. 2012 zasílá K. H. J. Š. e-mail, jehož přílohou je zpracovaný „popis proveditelnosti“ a následně finanční plán, i tyto dokumenty byly zpracovány K. H.. E-mail ze dne 11. 2. 2013 opětovně dokladuje, že veškeré dotazy a žádosti ze strany ROP Střední XXXX ve vztahu k projektu Hotelu XXXX zpracovává K. H., ačkoliv se jedná o přímého nadřízeného pracovníka, který dotazy a žádosti za ROP Střední XXXX podává. Taktéž obsah e-mailu ze dne 18. 3. 2013 vypovídá o tom, že K. H. dává přesné instrukce, včetně přesně popsanych dotazů ke konzultacím s pracovníky ROP Střední Morava, ač je prokazatelně jedná o podřízené K. H.. Je zřejmé, že pokud by K. H. považoval svou činnost pro J. Š., resp. pro firmu XXXX za standardní, bylo by zcela logické, že by tyto dotazy vznesl na jmenované pracovníky ROP sám osobně v rámci své pracovní činnosti. Následující e-mailová komunikace mezi K. H. a J. Š. dokumentuje aktivity K. H. při zpracování položkového rozpočtu projektu XXXX, opravy investičního záměru projektu Hotel XXXX a dalších různých podkladů a dokumentů vztahujících se k projektu **Hotelu XXXX**. V e-mailu ze dne 9. 4. 2013 opětovně K. H. zpracovává za J. Š. odpověď na dotaz pracovníka ROP Střední

XXXX J. P.. Z e-mailu ze dne 3. 6. 2013 je zřejmé, že K. H. aktivně komunikuje s účetním M. J., účetním společnosti XXXX, který H. z e-mailu XXXX@e-mail.cz zasílá dle jeho požadavku dokumenty a podklady vztahující se k projektu XXXX. V e-mailu ze dne 1. 7. 2018 D. V. ze společnosti QUANTUM CZ s.r.o. žádá J. Š., aby jmenoval tříčlennou komisi pro otevírání obálek, které má proběhnout 4. 7. Na základě toho J. Š. obratem sděluje, že členy komise budou J. Š., Z. L. a J. K. (ROPu byl předložen dokument „Jmenování komise pro otevírání obálek s uvedenými jmény a datem 16. 5. 2013). Obsahem e-mailu ze dne 12. 8. 2013 je návrh smlouvy o poskytnutí dotace, který J. Š. obdržel od pracovníka ROP Střední XXXX K. U. a který ihned přeposílá K. H.. Dne 25. 9. 2013 zasílá K. H. e-mail M. J., v němž mu navrhuje, že pro požadované materiály se případně zastaví osobně. Obsahem e-mailu ze dne 13. 10. 2013 je „Harmonogram postupu prací“, zaslaný ze strany L. S., asistentky jednatele spol. XXXX s.r.o., tedy společnosti, která byla hlavním zhotovitelem projektu Hotelu XXXX. Tento o e-mail je J. Š. opět ihned přeposlán K. H.. V e-mailu ze dne 29. 10. 2013 K. H. žádá J. Š. o podklady pro první žádost o platbu. E-mail ze dne 8. 11. 2013 obsahuje smlouvu o dílo mezi objednatelem spol. XXXX a zhotovitelem XXXX, s.r.o., přičemž předmětem smlouvy je realizace projektu Hotelu XXXX. Dne 13. 11. 2013 zasílá K. H. e-mail J. Š., ve kterém jej informuje a doporučuje mu, ať co nejdříve proplatí fakturu zhotoviteli, neboť až poté může být proplacena platba z dotace. Obsahem e-mailu ze dne 13. 1. 2014 je požadavek D. V. ze společnosti QUANTUM CZ, s.r.o. (společnost, která zajišťovala zadávací a výběrové řízení v projektu Hotelu XXXX) k zaslání informací, které jsou povinni uveřejnit na profilu zadavatele. Z následného e-mailu ze dne 14. 1. 2014 je zřejmé, že požadované podklady pro V. zpracovává K. H., a dále také vypracovává „změnu žádosti“ o platbu, přičemž dává instrukce J. Š., že dokument stačí vytisknout a podepsat. Dále následuje komunikace mezi K. H. a J. Š., v níž J. Š. posílá podklady k další platbě, které má opětovně zpracovat K. H.. Obsahem následujících e-mailů je další řešení doplnění dokladů ze strany J. Š., mimo jiné je zde již zmiňován také projekt XXXX. Na základě zaslaných podkladů K. H. vše zpracuje a zasílá J. Š.. V e-mailu ze dne 24. 3. 2014 žádá K. H. přímo účetního M. J. o zaslání podkladů z účetnictví k proplacení další platby ve výši 10,5 mil. Dne 11. 4. 2014 zasílá K. H. e-mail J. Š., ve kterém ho žádá o „finanční dotáhnutí“ té poslední platby, ať to může dát i dál. Z tohoto e-mailu a kontextu je zřejmé, že K. H. žádá J. Š. o platbu za své služby a že část získané částky předá další osobě, která s ním na zpracování dokladů spolupracuje, tedy H. S.. Dále K. H. J. Š. sděluje, že pokud by měl výdaje s tou jeho záležitostí, má to do „finančního dotáhnutí“ promítnout. V další e-mailové komunikaci je řešena další žádost o platbu, tentokrát ve výši 8.383.100 Kč, vše opět zajišťuje K. H.. V následné e-mailové komunikaci mezi J. Š. a K. H. je řešena poslední žádost o platbu, K. H. dává J. Š. pokyny, které dokumenty mu má zaslat. Z další e-mailové komunikace ale i telefonických hovorů mezi K. H. a J. Š. bylo zjištěno, že J. Š. poskytoval K. H. za jeho pomoc při administraci projektu kromě finanční odměny také další protislužby. V souvislosti s rekonstrukcí podlahy, kterou K. H. prováděl ve svém bytě na adrese XXXX č. p. XXXX, okres Zlín, zajistil J. Š. K. H. montáž vinylové podlahy, jejíž původní cena, vyčíslena firmou XXXX, s.r.o. činila 25.290 Kč, přičemž po intervenci J. Š. byla tato podlaha firmou F., s.r.o. zhotovena za částku přibližně 15.000 Kč. Na H. dotaz ohledně platby mu J. Š. dne 18. 5. 2014 odpovídá, že má vše nechat na něm, a to i s platbou. J. Š. intervenoval ve prospěch K. H. také v souvislosti se plánovanou stavbou jeho rodinného domu. Dne 25. 7. 2014 zasílá K. H. J. Š. e-mail, v jehož příloze mu zasílá vypracovanou „žádost o platbu“ včetně dalších příloh a dává mu instrukce, necht' dokumenty vytiskne, podepíše a dá na úřad (myšleno na ROP Střední Morava). Obdobně se tak děje i v e-mailu ze dne 27. 8. 2014. Z e-mailu ze dne 22. 10. 2014, zaslaného K. H. J. Š. vyplývá, že H. zpracovává za J. Š. „Oznámení žadatele o změnách v projektové žádosti“. Dne 27. 10. 2014 K. H. upozorňuje J. Š. na překročenou částku a instruuje ho, že je nutno částku snížit a upravit tak, aby konečný součet byl nižší než 600.000 Kč.

45. Z e-mailové komunikace mezi K. H. a J. Š. je tedy zřejmé, že K. H. i v případě projektu Hotel XXXX aktivně zpracovával všechny potřebné dokumenty, které souvisely s řádným vyúčtováním dotace, stejně tak jako dokumenty a podklady týkající se dokladace udržitelnosti projektu a monitorovacích zpráv. J. Š. veškeré výzvy ROP Střední Morava, týkající se projektu, předával k vyřízení K. H., ten je sám, případně ve spolupráci s H. S., zpracoval a připravil a následně předal zpět J. Š., který je pak ihned po podepsání svou družkou R. K. odevzdal na ROP Střední Morava.
46. Dále byla v souvislosti s projektem „Penzion MORAVA“ prostřednictvím operativně-pátracích prostředků zajištěna **e-mailová korespondence** K. H. a J. Š., ze které bylo zjištěno mimo jiné:
- Společnost XXXX v období, kdy za ni jako jednatelé vystupovali manželka H. paní D. H. a P. Z., vykonávala podnikatelskou činnost spočívající v poskytování dotačního servisu pro příjemce dotace. Bylo zjištěno, že v uvedené společnosti neoficiálně působil, de facto ji řídil a pod její zástěrkou vykonával dotační servis K. H., a to přesto, že byl současně zaměstnán jako vedoucí Odboru kontroly plateb Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Střední XXXX (ROP Střední Morava). Uvedené vyplývá zejména z e-mailové komunikace vedené mezi K. H. z e-mailové adresy eurofondy@email.cz a jednatelem společnosti P. Z. z e-mailových adres XXXX@XXXX.cz a XXXX @XXXX.cz. Z této komunikace je zřejmé, že K. H. vykonával pod zástěrkou společnosti XXXX činnost spočívající v poskytování dotačního servisu pro příjemce dotace, za kterou společnost XXXX následně fakturovala finanční ohodnocení dle objemu výše dotace, popřípadě dle počtu na projektu odpracovaných hodin. Z e-mailu ze dne 28. 7. 2008 zaslání K. H. P. Z. je zřejmé, že K. H. mimo jiné rovněž zpracovával kompletní zadávací dokumentaci pro zakázku k projektu Bytový dům a penzion XXXXpro J. Š., a to ještě v době před zápisem společnosti XXXX do obchodního rejstříku. Z další e-mailové komunikace je pak zřejmé, že K. H. dne 22. 8. 2008 zasílá P. Z. e-mail, v němž společnost XXXX oslovuje příjemce dotace s gratulací a nabídkou poskytnutí dotačního servisu, přičemž i tento e-mail je odeslán ještě v době před zápisem společnosti XXXX do obchodního rejstříku. Z další e-mailové komunikace je pak zřejmé, že K. H. dne 26. 9. 2008 zasílá P. Z. e-mail, v němž popisuje setkání s jistým H., který je příjemcem dotace, a který uvedl, že nutně někoho potřebuje pro přípravu projektů. K. H. dále uvádí, že tato skutečnost jej pouze utvrzuje v tom, že by měli jako společnost XXXX oslovit schválené příjemce dotací a nabídnout jim jejich služby a dále uvádí, že přes víkend vytipuje vhodné subjekty a pak se s P. Z. domluví na dalším postupu. V e-mailu ze dne 12. 11. 2008 K. H. informuje P. Z. o tom, že hodlá uzavřít mandátní smlouvu s J. Š.. V e-mailu ze dne 1. 12. 2008 žádá K. H. P. Z. o zaslání finanční částky 1.076 Kč na účet XXXX/XXXX, jakožto čistou mzdu své manželky za měsíce říjen a listopad. V e-mailu ze dne 16. 2. 2009 K. H. opět žádá P. Z. o zaslání finančních prostředků na účet a dále jej informuje, že dnešního dne přišla podepsaná smlouva na Otrokovice a je možné fakturovat první část s tím, že Zemánkovi dodá podklady pro fakturaci. Z kontextu je zřejmé, že pod označením „Otrokovice“ je míněna společnost XXXX, zastoupená na základě generální plné moci J. Š.. Dne 24. 2. 2009 zasílá K. H. P. Z. e-mail, v němž ho žádá o přípravu faktury na XXXX s textovým zněním „Na základě Vaší objednávky ze dne 6. 10. 2008 Vám fakturujeme činnosti spojené s přípravou podkladů pro podpis Smlouvy o poskytnutí dotace, která byla podepsána dne 13. 2. 2009. Rozsah prací 5 hodin, cena za jednu hodinu – 900 Kč, cena celkem 4.500 Kč“. Přílohou e-mailu ze 12. 11. 2008, který zasílá K. H. Ing. P. Z., je pak mandátní smlouva č. 1/2008, uzavřená mezi XXXX a XXXX na poskytnutí dotačního managementu na projekt Bytový dům a penzion „MORAVA“ Otrokovice. V e-mailové komunikaci ze dne 13. 5. 2010 a 14. 5. 2010 mezi K. H. a J. Š. (e-mailová adresa: XXXX@XXXX.cz) upozorňuje K. H. J. Š. na to, že se k němu chystá na kontrolu P. z ROP Střední XXXX (pracovník pověřený ROP Střední XXXX dohledem nad projektem Bytový dům a penzion „MORAVA“ Otrokovice) a dále se H. dotazuje J. Š., zda nezná někoho, kdo kupuje firmy, neboť chce chodit firmy XXXX

ukončit. E-mailová komunikace vedená K. H. z e-mailové adresy XXXX@XXXX.cz v průběhu listopadu 2011 pak svědčí o tom, že K. H. převádí společnost XXXX cestou osoby L. Š., nar. XXXX, na další osobu.

Přímo k dotačnímu projektu **Bytový dům a penzion XXXX** je z e-mailové komunikace zřejmé, že K. H. a J. Š. ve věci uvedeného projektu komunikují nejméně od 18. 3. 2008. J. Š. k e-mailové komunikaci užívá adresu XXXX@XXXX.cz. Dne 18. 3. 2008 J. Š. zasílá K. H. e-maily, jejichž přílohami jsou účetní doklady společnosti XXXX CZ, s. r. o. (rozvaha + výsledovka 2005, 2006 a 2007). Na to K. H. reaguje tím, že děkuje a upozorňuje, že bude dále potřebovat další informace k samotné akci, podnikatelský záměr, popřípadě projektovou dokumentaci. Následně zasílá J. Š. K. H. podklady, zejména dokumenty týkající se plánované výstavby bytového domu a penzionu. Dne 7. 4. 2008 K. H. zasílá Ing. P. Z. e-mail, jehož přílohou je Základní studie proveditelnosti projektu Bytový dům a penzion „MORAVA“ Otrokovice, přičemž z textu e-mailu vyplývá, že tuto studii vypracoval K. H. a pouze ji přeposílá Z. na vědomí. Finální verzi tohoto dokumentu pak K. H. zasílá Z. dne 12. 4. 2008 s tím, že v budoucnosti by jí bylo možno použít jako vzor v případě dalších projektů. Dne 14. 4. 2008 zasílá účetní společnosti XXXX M. J. z e-mailové adresy XXXX@XXXX.cz K. H. účetní podklady společnosti XXXX. Následně J. Š. přeposílá K. H. veškerou e-mailovou poštu, kterou obdržel ze strany ROP Střední Morava, jako např. Výzvy k odstranění nedostatků. V textu e-mailu ze dne 15. 7. 2008 K. H. sděluje P. Z., že již s J. Š. hovořil, že už společně chystají zakázku na dodavatele stavby (objekt penzionu XXXX Otrokovice), ale že J. Š. evidentně nemá ani tušení, že ROP Střední XXXX má k takovým zakázkám metodické pokyny, kterými je třeba se řídit. V tomto e-mailu rovněž H. Z. sděluje, že chce J. Š. předat Z. kontakt, neboť již v této věci nechce vystupovat napřímo, přestože dále hodlá vše potřebné sám řešit. Stejně tak chce K. H. nabídnout J. Š. formu spolupráce, nejspíše cestou společnosti s ručením omezeným. Obsahem e-mailové komunikace mezi K. H. a P. Z. ze dne 18. 7. 2008 je pak informace, že K. H. již s J. Š. hovořil, že mu vše vysvětlil a že Š. souhlasil se spoluprací prostřednictvím společnosti s ručením omezeným (XXXX). Pak K. H. specifikuje formu odměny za provedené úkony. Dále K. H. sděluje P. Z., že spolupráce s firmou XXXX se týká přímo kontroly a proto nechce, aby v tom oficiálně figurovala jeho osoba, chce, aby oficiální spojení probíhalo prostřednictvím P. Z. nebo prostřednictvím jeho manželky D. H.. Následující komunikace K. H. s J. Š. probíhá obdobně, jak bylo výše popsáno, z e-mailové adresy XXXX @ XXXX.cz, užívané K. H., jsou J. Š. zasílány e-maily s cenami za jednotlivé úkony, přičemž pod nimi ovšem není podepsán K. H., ale P. Z.. Z probíhající e-mailové komunikace je zřejmé, že K. H. nadále připravuje podklady a uděluje instrukce (viz např. e-mail z 10. 9. 2008, v rámci kterého H. zasílá J. Š. zpracovanou zadávací dokumentaci), ty pak předává P. Z. a ten pak dále jménem společnosti XXXX, jedná s J. Š.. J. Š. přeposílá K. H. rovněž veškerou korespondenci od R. P., který má na ROP Střední XXXX projekt na starosti, a to i přesto, že se jedná o podřízeného K. H.. Dne 7. 1. 2009 přeposílá Š. H. e-mail od P., jehož přílohou je Smlouva o poskytnutí dotace. V e-mailu ze dne 27. 1. 2009, bylo zachyceno, že K. H. J. Š. zasílá pozměněnou „Zadávací dokumentaci“, „Potvrzení předání zadávací dokumentace“ a „Oznámení zakázky“. Tyto dokumenty se vztahují k zadání a následné realizaci zadávacího řízení k výběru stavebníka objektu Penzion XXXX Otrokovice. Dále H. v e-mailu J. Š. instruuje, že Zadávací dokumentaci společně s Projektovou dokumentací má zaslat pěti zájemcům a následně má R. P. na ROP Střední XXXX oznámit, že zakázky byly odeslány. V e-mailu ze dne 18. 2. 2009 žádá H. Š., aby vytvořil objednávku, má si zvolit den, např. 8. 10. 2008 a objednávku adresovat na firmu XXXX, XXXX č. XXXX. Dále pak H. J. Š. sděluje, že už byla podepsána smlouva o dotaci pro firmu XXXX a že by rád dotáhl tuto část papírově i finančně. Z této komunikace lze beze sporu dovodit, že za spol. XXXX fakticky vystupuje K. H.. Přílohou e-mailu zasláného dne 16. 3. 2009 K. H. J. Š. je dokument „Záznam o otevírání, posouzení a hodnocení nabídek“, text e-mailu obsahuje

pokyn H.J. Š., že je nutno doplnit tři osoby do komise s konstatováním, že by nebylo vhodné do komise jmenovat P. Z., neboť „dělá něco pro úřad“ (myšleno pro ROP Střední Morava). Již v tomto záznamu o posouzení nabídek, vypracovaném K. H., je zcela zpracována činnost hodnotící komise, včetně otevírání obálek s nabídkami, zhodnocení a výběru firmy, která vyhrála výběrové řízení. Jedná se o společnost XXXX, Zlín, XXXX, IČO XXXX. V tomto dokumentu však chybí jména členů hodnotící komise a jejich podpis. Z této e-mailové korespondence jasně plyne, že popisované hodnocení komise proběhlo pouze formálně, toto zhodnocení provedl ve skutečnosti K. H. a zákonem požadovaná komise byla sestavena teprve dodatečně. Dále to dokládá i e-mail ze dne 19. 3. 2009, v němž J. Š. K. H. zasílá jména členů komise, konkrétně za členy komise ustanovil svou osobu, svou družku R. K. a J. K. (jednatel společnosti XXXX, kterou fakticky ovládá rovněž J. Š.). Dne 22. 3. 2009 K. H. zasílá J. Š. e-mail s přílohou, obsahující dokument Oznámení o výběru nejvhodnější nabídky, v němž je jako vítěz zadávacího řízení uvedena společnost XXXX Dne 12. 6. 2009 K. H. zasílá J. Š. e-mail, v jehož textu jsou uvedeny pokyny k žádosti o platbu a jsou zde vymezeny body, které musí žádost obsahovat. V e-mailu ze dne 27. 7. 2009 K. H. instruuje J. Š., aby se dotázal pracovníka ROP Střední XXXX R. P. na podrobnosti, týkající se soupisky faktur a zaokrouhlení částek v žádosti o platbu. Dne 30. 7. 2009 K. H. zasílá J. Š. e-mail, v němž mu sděluje, že by mu rád vrátil originály dokladů a dořešil s ním finance a platbu formou objednávky. V e-mailu ze dne 19. 9. 2009 zasílá J. Š. K. H. faktury k žádosti o platbu. Dne 30. 9. 2009 informuje K. H. J. Š. e-mailem o tom, že mu telefonicky upřesní termín schůzky, na které mu chce předat podklady pro fakturaci za společnost XXXX a současně od něj převzít částku 7.200 Kč jako svou provizi za první žádost o platbu a částku 5.400 Kč jako svou provizi za druhou žádost o platbu. Dne 30. 9. 2009 přeposílá J. Š. K. H. e-mail od pracovníka ROP Střední XXXX R. P., jehož přílohou je Dodatek ke Smlouvě o poskytnutí dotace. Z e-mailu ze dne 12. 10. 2009 je zřejmé, že se K. H. registroval na stránkách Regionální rady regionu soudržnosti Střední Morava, přičemž k registraci použil svoji e-mailovou adresu XXXX @ XXXX.cz. Potvrzení registrace bylo na e-mail K. H. zasláno z e-mailu ROP webadmin@qcm.cz. V e-mailu ze dne 31. 10. 2009 zasílá K. H. J. Š. zprávu, jejíž přílohou je vypracovaný Změnový formulář, který H. pro Š. vyhotovil. Účetní společnosti XXXX J. dne 18. 1. 2010 zasílá K. H. e-mail, jehož přílohou je faktura pro společnost XXXX na částku 4.500 Kč, vystavená společností XXXX V následujících e-mailech i nadále přeposílá J. Š. K. H. e-maily s žádostmi o odstranění nedostatků a informacemi z ROP od pracovníka ROP P.. V e-mailu ze dne 7. 4. 2010 instruuje K. H. J. Š., aby P. urgoval, že je třeba v jednom ze systémů ROP Střední XXXX (MONIT) upravit výši indikátorů počtu lůžek: z 42 na 39 s tím, že to již bylo schváleno výborem, ale nebyla ještě provedena změna. V e-mailové komunikaci s účetním společností XXXX CZ, s.r.o J. pak K. H. žádá o zaslání výpisu z účtu 042 u penzionu XXXX se zaúčtováním všech nákladů. Z e-mailové komunikace z měsíce dubna 2010 je zřejmé, že K. H. pro J. Š. zpracovává žádosti o závěrečnou platbu, opakovaně požaduje po J. Š. podklady pro její zpracování. Z e-mailu ze dne 10. 5. 2010 je zřejmé, že K. H. pro J. Š. zpracovává žádost o platbu a monitorovací zprávu, instruuje Š., aby napsal R. P., že vrácená platba je neaktivní a že do ní nelze psát a opravovat. Dne 13. 5. 2010 informuje K. H. J. Š. o tom, že se k němu R. P. z ROP Střední XXXX chystá na kontrolu, v jejímž rámci se chce podívat na stavební deníky a plochu, současně ale H. Š. uklidňuje, že se jedná o standardní záležitost. K. H. v e-mailu ze dne 25. 8. 2010 informuje J. Š. o tom, že dává dohromady věci ve firmě (XXXX) a že mu P. Z. tvrdí, že nepřišla platba 18.450 Kč za přípravu zakázky, on se však přitom s J. Š. na uhrazení této platby dohodl už na začátku roku 2010, proto Š. žádá, aby se na to podíval a ujistil se, že platba byla uhrazena. Na to mu J. Š. odpovídá, že faktura č. 2009002 byla uhrazena 20. 1. 2010 na účet v KB. K. H. mu na to odpovídá, že tuto platbu ve výpisech nenašel. Dne 27. 1. 2011 J. Š. K. H. přeposílá e-mail od R. P. z ROP Střední Morava, v němž P. požaduje informativní sdělení Monitorovacího indikátoru čistého využití lůžek. K. H. mu na tento e-

mail odpovídá, že jde pouze o zjištění, jak to vypadá s ukončenými projekty a dále zasílá text odpovědi, kterou má J. Š. na ROP Střední XXXX odeslat: „Ano, mám využitelnost 50 %, začal jsem skutečně fungovat ke dni XXXXX/2010, dle zaslané metodiky výpočtu se domnívám, že indikátor naplním/nenaplním o XX%.“ V e-mailu ze dne 10. 11. 2011 instruuje K. H. J. Š., aby P. napsal, že má zaktivnit monitorovací zprávu, a současně J. Š. informuje, že již dává dohromady podklady, které mu přepošle. Následně informuje K. H. J. Š., že to již funguje a že na tom začal pracovat a současně si domlouvají osobní setkání, na kterém to proberou. V e-mailu ze dne 3. 1. 2012 informuje K. H. J. Š. o tom, že začíná dávat dohromady zprávu pro první rok udržitelnosti a zasílá seznam věcí, které potřebuje doložit. Další doklady pak vyžaduje v e-mailech ze dne 13. 1. 2012 a 18. 1. 2012. V e-mailu ze dne 20. 1. 2012 upozorňuje K. H. J. Š., že dle podkladů, které od něj obdržel, vychází výpočet počtu přenocování na 2221, avšak aby byl indikátor splněn, musí to být alespoň 5500 přenocování. Přílohou tohoto e-mailu jsou pak podklady k využití lůžek a výpočet využití lůžek včetně žádaného „cílového stavu“. Z e-mailové komunikace mezi K. H. a účetní společnosti XXXX CZ M. J. ze dne 27. 1. 2012 vyplývá, že K. H. po J. vyžaduje samostatně vedené účetnictví projektu penzionu – analytické účty a kopie pracovních smluv a výkazy práce na dvě nově vytvořená pracovní místa. Tyto podklady K. H. potřebuje jako podklady pro vytvoření zprávy v období udržitelnosti, kterou pro J. Š. zpracovává. Tato e-mailová komunikace mezi oběma jmenovanými dále pokračuje dne 30. 1. 2012. Dne 14. 6. 2012 přeposílá J. Š. K. H. e-mail od pracovníka ROP Střední XXXX P. - výzvu k odstranění nedostatků, týkající se dokladace počtu nově vytvořených pracovních míst. Následně pak přeposílá e-mail, v němž P. upozorňuje J. Š., že jím zaslaná čestná prohlášení nenahrazují dokumenty, které po něm žádal a dále mu zasílá přepočtené stavy zaměstnanců. Na tento e-mail pak navazuje e-mail ze dne 19. 6. 2012, v němž K. H. sděluje J. Š., že mu nepomůže s přepočtenými stavy (zaměstnanců) s tím, že toto je věc účetnictví a navrhuje, aby se účetní společnosti XXXX spojil přímo s pracovníkem ROP Střední XXXX P.. Dále J. Š. navrhuje, ať se s P. spojí a sdělí mu, že personální kapacity musel Š. řešit v návaznosti na ekonomickou krizi, že musel optimalizovat zaměstnanost firmy, ale místa k projektu byla vytvořena, což dokládají čestná prohlášení s tím, že mu má sdělit tuto skutečnost nemá jak jinak doložit a že ho jako podnikatele nikdo nemůže nutit držet v případě nepříznivé ekonomické situace nadbytečné pracovní síly. H. Š. radí, aby na této své argumentaci důsledně trval. Následná komunikace mezi oběma jmenovanými ve dnech 19. 6. 2012, 20. 6. 2012 a 22. 6. 2012 se stále týká dokladace počtu nově vytvořených pracovních míst. V příloze e-mailu ze dne 19. 6. 2012 K. H. zasílá J. Š. návrh znění čestných prohlášení zaměstnanců, které by měl Š. následně doložit na ROP Střední XXXX v rámci monitorovací zprávy. Dne 9. 7. 2012 zasílá K. H. J. Š. informaci, že připravil podklad pro vyjádření k pracovním místům a vysvětluje, jak k uvedenému dospěl. V příloze tohoto e-mailu je pak samotné vyjádření k pracovním místům. Dne 21. 8. 2012 zasílá K. H. J. Š. e-mail ve znění: „J., mám info, že by naše telefony mohly být napíchnuté, proto do sl. telefonu jen obecně, jinak na mail.“ Na tento e-mail reaguje J. Š. tím, že píše K. H., ať se večer zastaví. Další zájmová komunikace je až z roku 2013 a týká se zejména závěrečné monitorovací zprávy a ukazatele počtu ubytování. V e-mailu ze dne 17. 1. 2013 K. H. informuje J. Š., že dává dohromady monitorovací zprávu a dále vypisuje seznam podkladů, které mu má Š. zajistit. V následujících e-mailech pak J. Š. zasílá K. H. jím požadované podklady pro zpracování zprávy o udržitelnosti projektu, stejně tak, jako mu potřebné podklady zasílá účetní společnosti XXXX CZ, M. J.. E-mailová komunikace mezi jmenovanými týkající se závěrečné monitorovací zprávy o udržitelnosti projektu dále pokračuje v červnu 2013. Dne 3. 6. 2013 zasílá K. H. J. Š. e-mail, v jehož textu je informace, že J. Š. předal K. H. tzv. „v ruce“ počet dnů za každý měsíc a počet přenocovaných s tím, že tyto údaje dává do tabulky, která je přílohou tohoto e-mailu. Obsazenost penzionu pak Š. zasílá H. v příloze e-mailu ze dne 3. 6. 2013. Téhož dne upozorňuje K. H. J. Š. o skutečnosti, že výpočet obsazenosti penzionu vychází pouze na 49,4 %, když správně by měl být nejméně

50 %. Upozorňuje ho, že to tak buď nechají a bude to muset projít výborem, přičemž se jedná o nesankční plnění do 45 %, nebo to trochu navýší, aby to vyšlo na 50 %. J. Š. instruuje K. H., aby to „naladil“ tak, aby to vyšlo na 52-53 % s tím, že si to u sebe upraví tam, kde mu řekne. K. H. na tento e-mail reaguje tím, že zasílá tabulku s přílohou nazvanou Obsazenost Penzion XXXX 1. - 5. měsíc 2013, v němž se náhle objevují hodnota obsazenosti penzionu 52,06 %. V e-mailu ze dne 26. 5. 2014 přeposílá J. Š. K. H. oznamovací dopis o kontrole na místě, který obdržel od pracovníka ROP R. P.. Dne 1. 6. 2014 pak zasílá K. H. J. Š. e-mail s přílohami Obsazenost Penzion XXXX 1. - 5. měsíc 2013, výpočet využití lůžek, Doložení indikátorů-využití lůžek, Doplnění informace ke třetí monitorovací zprávě o zajištění udržitelnosti projektu.

Z e-mailové komunikace mezi K. H. a J. Š. je zřejmé, že K. H. aktivně zpracovával všechny potřebné dokumenty, které souvisely s řádným vyúčtováním dotace týkající se realizace projektu Bytový dům a penzion XXXX Otrokovice, stejně tak jako dokumenty a podklady týkající se dokladace udržitelnosti projektu a monitorovacích zpráv. J. Š. jakékoliv výzvy ROP Střední XXXX týkající se tohoto projektu předával k vyřízení K. H., ten je zpracoval a připravil a následně předával zpět J. Š., který je pak ihned po podepsání svou družkou R. K. (jednatelka XXXX) odevzdal na ROP Střední Morava. Zachycená komunikace svědčí rovněž o úplatcích, které H. (ať už sám či jménem XXXX) inkasoval nejméně v celkové výši 35.550 Kč, jakož i o průběhu „jednání“ hodnotící komise a manipulaci s indikátorem využití kapacity ubytovacího zařízení.

V rámci vyhodnocení faktické obsazenosti a počtu ubytovaných hostů na Penzionu byly vyhodnoceny údaje z ubytovacích knih, ve kterých jsou vedeny přehledy o ubytovaných osobách, a z „domovních knih“, které mají vést přehledy o pobytu ubytovaných cizích státních příslušníků. Jednatelka společnosti XXXX R. K. na výzvu policejního orgánu přitom sdělila, že jinými podklady společnost nedisponuje.

47. V přípravném řízení orgány činné v trestním řízení v rámci své činnosti zajistily tyto zákonné důkazy:

Ve vztahu k projektu XXXX bylo z e-mailové komunikace mimo jiné zjištěno, že již dne 21. 2. 2013 informoval K. H. J. Š. o skutečnosti, že se již chystá výzva, která by měla být vyhlášena dne 14. 3. 2013 a uzávěrka pro projekty je 30. 4. 2013 s tím, že můžou začít pomalu chystat. Dále se dotazuje, zda je reálné ještě dořešit ten zbytek, z kontextu je zřejmé, že se tímto dotazem domáhá platby ze strany J. Š. za svůj podíl na zpracování dokumentace k projektu penzion XXXX 2 – XXXX. Na tento e-mail J. Š. odpovídá, že v pondělí bude mít přepracovanou studii s tím, že žádá K. H. o sdělení, co bude potřebovat ze strany projektanta. Dále uvádí, že zítra, max. v pondělí můžou doladit ten zbytek, opět z kontextu vyplývá, že touto narážkou je míněna platba K. H.. V příloze e-mailu ze dne 22. 2. 2013 zasílá K. H. J. Š. popis investičního záměru z minulého projektu jako vzor a dále mu sděluje, že vytvořil výkazy 2011 a 2010 s tím, že tyto vychází, ale musí tzv. „doladit“ provozní výdaje a příjmy. Dále uvádí, že pro monitorovací indikátory se vyhne vnitřním plochám a dle výzvy je nutno uvést počet návštěvníků a počet nově vytvořených pracovních míst, které odvodí od vytiženosti. Dále uvádí, že potřebuje list vlastníka, geometrický plán a další podklady s tím, že na tom začne pracovat a průběžně to bude s J. Š. řešit. V e-mailu ze dne 6. 3. 2013 informuje K. H. J. Š. o skutečnosti, že dotace je omezena na max. 30 mil. Kč, celková alokace je zatím 162,4 mil. Kč, z toho může až 30 mil. Kč být na zimní sporty. Na tuto informaci J. Š. reaguje tak, že píše K. H. e-mail ve znění: „Rozumím, takže bychom to udělali na celkem 48,5 mil. Což je cca 29,1 mil !!! nebo - jak to vidíš?“ Dne 8. 3. 2013 přeposílá J. Š. e-mail, jehož přílohou je popis investičního záměru na XXXX, který před tím obdržel e-mailem od architekta D., užívajícího e-mailovou adresu XXXX@ XXXX.cz. V e-mailu ze dne 14. 3. 2013 se K. H. Š. dotazuje, zda bude mít doplněný popis investičního záměru. Dne 25. 3. 2013

zasílá K. H. Š. text výzvy 40/2013 2.3.1 na obce, kterou chtěl J. Š. pro svoji známou a dále základní požadavky na zpracování nového projektu – XXXX s dotazem, zda se jedná o správný název projektu. V následující komunikaci zasílá Š. H. podklady dle předchozího požadavku a následně dne 3. 4. 2013 popis investičního záměru na projekt XXXX, jakožto finální verzi ke dni 17. 3. 2013. V e-mailu ze dne 3. 4. 2013 přeposílá Š. H. e-mailovou komunikaci s pracovníkem ROP Střední XXXX J. P., K. H. v odpovědi popisuje další postup ve věci. Dne 4. 4. 2013 opětovně zasílá Š. H. v příloze e-mailu popis investičního záměru, kdy v textu e-mailu je uvedeno, že to má pořádně zkontrolovat a případné chyby budou opraveny. V příloze e-mailu ze dne 10. 4. 2013 zasílá K. H. J. Š. odpověď pro pracovníka ROP J. P., kterou sám zpracoval. V příloze e-mailu ze dne 15. 4. 2013 zasílá K. H. J. Š. popis investičního záměru, v textu e-mailu je uvedeno, že investiční záměr upravil na celkové způsobilé výdaje 50 mil. Kč, dále vzkazuje, aby projektant upravil bod 2, dle rozpočtu v tabulce č. 1 a dále žádá o další věci k doložení. Na tento e-mail reaguje J. Š. dne 17. 4. 2013 tím, že zasílá ke kontrole upravený popis investičního záměru. Tak jako u předchozího projektu, J. Š. přeposílá K. H. veškeré výzvy a další komunikaci s pracovníkem ROP Střední Morava, který má projekt na starosti, v tomto případě se jedná o J. P.. V e-mailu ze dne 14. 11. 2013 informuje K. H. J. Š. o skutečnosti, že končí termín k dodání podkladů k projektu FORMULE a sděluje mu, jaké dokumenty je třeba doložit na ROP Střední Morava. Dne 20. 11. 2013 zasílá Š. H. ke kontrole „Průvodní zprávu k projektu výstavby XXXX“. Na tento e-mail reaguje K. H. odpovědí, že by to tak mohlo stačit a dále se dotazuje, jak to vypadá s úhradou (z kontextu je zřejmé, že se K. H. domáhá peněz za své služby) a dotazuje se, zda bude dnes a zda tedy můžou začít finalizovat. Dne 13. 12. 2013 zasílá K. H. J. Š. e-mail s textem: „Čau, ještě co celé promyslím a dáme řeč. Potřeboval bych dotáhnout ty finance, trochu jsem již pod tlakem. dík K.“ Je zřejmé, že H. opětovně žádá J. Š. o peníze za své služby. V e-mailu ze dne 8. 2. 2014 zasílá K. H. J. Š. „Doplnění k harmonogramu dokládání“, které pro něj zpracoval. Dne 12. 3. 2014 zasílá K. H. Š. e-mail s textem: „Čau, pošli přímo na e-mail XXXX @ XXXX.cz.“ Dne 28. 4. 2014 zasílá H. Š. e-mail s textem: „Ahoj, k té otázce na Formulí se ti ozve na tento e-mail. K“ Dne 29. 4. 2014 zasílá K. H. J. Š. e-mail, jehož přílohou jsou dokumenty „Prohlášení k zajištění financování“, „Podrobné členění výdajů“, „Oznámení žadatele o změnách v projektové žádosti“. Dne 29. 4. 2014 zasílá K. H. J. Š. e-mail, jehož přílohou jsou dokumenty „Oznámení žadatele o změnách v projektové žádosti“, „Podrobné členění výdajů“, „Oznámení žadatele o změnách v projektové žádosti“, které má Š. překontrolovat. V e-mailu ze dne 29. 4. 2014 zasílá H. Š. „Prohlášení k dispozičnímu uspořádání“, které sám zpracoval. V příloze e-mailu ze dne 2. 5. 2014 přeposílá J. Š. K. H. „Průvodní a souhrnnou technickou zprávu“, kterou před tím obdržel od arch. D.. Tu pak následně zasílá dne 3. 5. 2014 K. H. Š. zpět, doplněnou o další dokumenty s tím, že mu má zavolat. Dne 6. 5. 2014 zasílá Š. H. e-mail, jehož přílohou je scan žádosti o stavební povolení a žádosti o rozhodnutí o umístění stavby s instrukcí: „Dej to tam takto“. Na tento e-mail K. H. reaguje e-mailem s textem: „Ok, jdu na to“. Dne 13. 5. 2014 zasílá K. H. J. Š. e-mail, v němž zasílá seznam dokumentů, které je třeba doplnit k projektu FORMULE a dále uvádí, že by bylo dobré se téhož dne sejít. Š. odpovídá, že ano a že má ještě odpoledne zavolat. Dne 3. 11. 2014 zasílá H. Š. e-mail, v němž upozorňuje na skutečnost, že potřebuje nějaké zdůvodnění pro prodloužení termínu realizace výstavby XXXX. Na tento e-mail reaguje Š. tím, že K. H. zasílá v příloze e-mailu písemné vyjádření s odůvodněním.

48. Z výše popsané e-mailové komunikace mezi K. H. a J. Š. je zřejmé, že K. H., stejně tak jako v předchozích případech, aktivně zpracovával všechny potřebné dokumenty týkající se přípravy podkladů pro získání dotace na realizaci výstavby XXXX. J. Š. i nadále jakékoliv výzvy ROP Střední Morava, týkající se projektu, předával k vyřízení K. H., ten je sám zpracoval a připravil a

následně předával zpět J. Š., který je pak ihned po podepsání svou družkou R. K. odevzdával na ROP Střední Morava.

49. V souvislosti s přípravou a realizací téhož projektu, tedy projektu XXXX, byla dále zaznamenána e-mailová komunikace mezi J. Š. a A. H.. V e-mailu ze dne 5. 5. 2014 A. H. sám kontaktuje Š. s tím, že kontakt na něj dostal od K. H., že mu H. doporučil, aby se Š. ozval a byl mu nápomocen se zadáním veřejné zakázky. Z pozdější komunikace mezi Š. a H. je zřejmé, že se jedná o zadávací řízení ohledně výstavby XXXX. Z následující e-mailové komunikace bylo zjištěno, že H. nejprve komunikoval s J. Š. z adresy antonin.hajdusek@rr.strednimorava.cz, pak z adresy XXXX @XXXX.com, ovšem záhy poté už si H. pro tuto komunikaci založil novou adresu XXXX@XXXX.cz. Na tuto adresu pak J. Š. zasílá H. přihlašovací privátní klíč, aby H. umožnil vyřídít zveřejnění zadávacího řízení na výstavbu XXXX na internetovém portálu STAVEBNIONLINE. Dne 2. 7. 2014 pak A. H. toto zadávací řízení na tomto portálu skutečně zveřejnil. Ihned po zveřejnění této nabídky kontaktuje J. Š. R. F., jednatele spol. XXXX, s.r.o., stavební firmy, která již dříve pro společnost XXXX realizovala stavbu Hotelu XXXX a instruuje ho, aby se na STAVEBNIONLINE podíval a neprodleně na nabídku reagoval. Dne 18. 7. 2014 se A. H. osobně setkal s J. Š., když za ním přijel do Otrokovic, a převzal od něj nabídky doručené firmě XXXX od stavebních firem, které zareagovaly na zveřejněné zadávací řízení a které projeví zájem o získání zakázky na stavbu XXXX. Dne 22. 7. 2014 zasílá H. J. Š. e-mail, v němž oznamuje, že sám provedl posouzení kvalifikace přihlášených stavebních firem a konstatuje, že požadovanou kvalifikaci nesplňují firmy POZEMSTAV Prostějov, a.s., POZIMOS, a.s., XXXX, s.r.o. a Pozemní stavitelství Zlín, a.s., všechny ostatní přihlášené firmy pak kvalifikaci splňují. H. v tomto e-mailu J. Š. sděluje, že ve vztahu k nevyhovujícím firmám nyní existují pouze dva postupy. Buď budou všechny nevyhovující firmy ze zadávacího řízení vyloučeny, nebo budou všechny vyzvány k doplnění kvalifikace, a to v přiměřené lhůtě, uvádí, že dobrou praxí jsou tři pracovní dny. H. J. Š. výslovně upozorňuje, že je nutné udržet ke všem firmám stejný přístup, tedy všechny vyzvat, nebo všechny vyloučit, neboť pokud by takto nepostupovali, došlo by k porušení zásady rovného zacházení. Na závěr se J. Š. dotazuje, jak má tedy dále postupovat. V reakci na tento mail žádá J. Š. H. o osobní schůzku, která se ještě téhož dne, tj. 22. 7. 2014, uskutečnila v hotelu Clarion v Olomouci. Po této schůzce pak H. zasílá e-mail J. Š., ve kterém popisuje, v čem firma XXXX, s.r.o. nesplnila kvalifikační předpoklady a uděluje přesné pokyny, jak má firma XXXX, s.r.o. dokumenty dokladující kvalifikační předpoklady doplnit tak, aby mohla postoupit do užšího výběrového řízení. Ihned poté vyvolal J. Š. osobní schůzku s R. F., jednatelem spol. XXXX, s.r.o. a současně F. na jeho e-mail přeposílá pokyny H.. Poté, co spol. XXXX, s.r.o. své doklady dle pokynů H. opravila, ihned je odesílá H.. Dne 29. 8. 2014 odesílá H. J. Š. mail, jehož přílohou jsou „Protokol o posouzení kvalifikace, oznámení o vyloučení – KKS, oznámení o vyloučení – Pozemní stavitelství Zlín, oznámení o vyloučení – Pozimpos, oznámení o vyloučení Pozemstav“ a instruuje ho, aby tyto protokoly nechal podepsat R. K. a následně odeslat uvedeným firmám. Společnost XXXX, s.r.o. je nadále vedena mezi společnostmi, které kvalifikační předpoklady splnily, a je zařazena do užšího výběrového řízení. Z telefonního hovoru mezi H. a J. Š. ze dne 18. 9. 2014 dále vyplývá, že jediným důvodem, proč byla zakázka zrušena, byly potíže se stavebním povolením. Přičemž i v následných hovorech (např. ze dne 2. 10. 2014) se H. J. Š. ptá, jak to vypadá s tím stavebním povolením, kdy lze vydání povolení očekávat, na jaký termín má tedy změnit předpokládanou realizaci stavby atp.
50. Orgány činné v trestním řízení zajistily následující zákonné důkazy:
V souvislosti s přípravou a následnou realizací výstavby XXXX, spolufinancované z prostředků dotace ROP Střední Morava, byla zaznamenána e-mailová komunikace mezi K. H. a M. K., zastupujícím příjemce dotace společnost XXXX, s.r.o., který pro komunikaci s K. H. užíval e-mailovou adresu XXXX@XXXX.cz. V e-mailu ze dne 17. 7. 2012 zasílá K. H. M. K. e-mail, v němž po něm s odkazem na předchozí jednání požaduje zaslání výsledovky a

rozvahy firmy XXXX, s.r.o. za rok 2011 a 2010. Dále jej informuje o skutečnosti, že celkové prostředky na danou výzvu činí 16 mil. Kč s možností navýšení na 24 mil. Kč. Dle jeho dalšího sdělení je to málo, ale zatím údajně není evidováno moc projektů, což se může změnit. Dále uvádí, že po kontrole finančního zdraví firmy XXXX, s.r.o. zašle další požadavky na podklady. Reakcí na tento e-mail je pak zaslání požadovaného ze strany M.K.. V textu e-mailu ze dne 18. 7. 2012 zasílá K. H. M. K. poděkování za zaslání výkazy a dále uvádí, že po provedení výpočtu vychází hodnota finančního zdraví firmy XXXX, s.r.o. na ohodnocení stupněm F, přičemž stupně E a F jsou nedostačující a znamenají vyloučení projektu s tím, že na tuto firmu nelze projekt realizovat. Radí mu, že lze použít jinou firmu, která však musí být vlastníkem nemovitosti, která je předmětem projektu. Z e-mailové komunikace mezi K. H. a M. K. ze dne 23. 7. 2012 je zřejmé, že K. H. K. radí jak provést opravy v účetnictví tak, aby bylo podpořeno finanční zdraví společnosti XXXX, s.r.o. V příloze e-mailu zasílá M. K. K. H. „Rozvahu“ ve zjednodušeném rozsahu. Na to reaguje K. H. tím, že zasílá K. e-mail, v němž ho informuje, že takto upravená a zpracovaná Rozvaha je dostačující pro to, aby bylo finanční zdraví společnosti XXXX, s.r.o. hodnoceno stupněm D, což je akceptovatelné, dotazuje se K., jak to bude řešit formálně, zda vystaví dodatečné daňové přiznání za rok 2011 a 2010 a dále navrhuje osobní schůzku ve firmě. Na to M. K. odpovídá návrhem konkrétního termínu schůzky, pak K. H. upraví čas dle svého harmonogramu a výsledek M. K. odsouhlasí. Další navazující komunikace obou jmenovaných se týká zejména nastavení harmonogramu činností a investic. V e-mailu ze dne 3. 8. 2012 K. H. děkuje K. za poskytnutí podkladů a sděluje mu, že mají aktuálně odsouhlaseno, že všechny investice, které jsou v záměru popsány, jsou způsobilé a v souladu s výzvou. V příloze tohoto e-mailu dále zasílá podklady pro doplnění a navrhuje další termín osobního setkání s tím, že si má K. stanovit základní parametry a ihned se na tom začne pracovat. V navazujících e-mailech se pak jmenovaní domlouvají na konkrétním termínu osobního setkání. Přílohou e-mailu ze dne 10. 8. 2012 zaslání K. H. M. K. je „Finanční analýza projektu“ a „Popis investičního záměru“, který pro K. zpracoval K. H.. Současně v textu e-mailu zasílá H. K. další instrukce a opět navrhuje termín osobního setkání, se kterým K. souhlasí v následujícím e-mailu. Dne ze dne 15. 8. 2012 informuje K. H. o tom, že má veškeré doklady potvrzeny a ořazeny finančním Úřadem Praha 5. K. H. se v následující komunikaci dotazuje K., zda má totéž za rok 2011 a tento odpovídá, že ano. V e-mailu ze dne 17. 8. 2012 K. H. navrhuje K. postup při stanovení vytižnosti lůžek. Dne 19. 8. 2012 zasílá K. K. H. propočet stavby a položkový rozpočet. V následujících e-mailech si pak oba jmenovaní domlouvají termín osobního setkání. V e-mailu ze dne 24. 8. 2012 K. H. opět navrhuje K. další postup ve věci kapacity hotelu a příjmů z ubytování. Přílohou e-mailu ze dne 26. 8. 2012 zaslání K. H. K. je aktualizovaný popis investičního záměru a v textu e-mailu pak následně požadavky k doplnění. Dne 27. 8. 2012 zasílá K. H. K. e-mail, v němž uvádí návrh čerpání výdajů projektu dle jednotlivých kvartálů. V e-mailu ze dne 30. 8. 2012 požaduje K. H. po K. doplnění výpisu z účtu 346, 347, dále výkaz zisků a ztrát k výsledovce za 2010 a 2011 a přílohu k účetní závěrce. V následujícím e-mailu pak K. informuje H. o tom, že vše doplnil. Na toto K. H. reaguje tím, že děkuje a prosí o zajištění podpisu projektanta. V e-mailu ze dne 12. 9. 2012 K. H. sděluje K., že výzva na drobné příspěvky se vztahuje na ubytovací kapacity do 30 lůžek a že v případě odsouhlasení dotace by s tím mohl být problém, neboť v ostatních projektech z jeho výzvy zatím nic není a potřebné údaje ještě nejsou zadány v informačních systémech, po jejich uveřejnění ho bude informovat. V příloze e-mailu ze dne 2. 11. 2012 zasílá K. H. K. „Popis investičního záměru“. V následujícím e-mailu z téhož dne informuje K. H. K., že jeho projekt prochází do poslední fáze hodnocení a zatím je vše v pořádku, že se zdá, že další dva projekty neprojdou a tím by se zvýšila šance K. na úspěch. V následujícím e-mailu K. děkuje za informaci a navrhuje osobní setkání. V e-mailu ze dne 4. 12. 2012 informuje K. H. K. o tom, že jeho projekt by měl jít ke schválení do další fáze 9. 1. 2013 a to na zasedání výboru a měly by být schváleny všechny tři předložené projekty. V e-mailu ze dne 5. 2. 2013 informuje

K. H. K. o tom, že mu měl již odejít schvalovací dopis – schválení projektu k dopracování s tím, že pokud ano, tak mu ho má přeposlat, aby mohl začít s pracemi na druhé etapě. Dne 7. 2. 2013 zasílá pod. K. z e-mailové adresy XXXX@XXXX.cz K. H. dokumenty k tzv. druhé etapě projektu a to „Čestné prohlášení žadatele o dodržování pevných lhůt a vědomí o následném vyřazení“, „Čestné prohlášení o zachování původních parametrů projektu“, „Oznámení žadatele o změnách v projektu“ a „Seznam povinných příloh v ETAPĚ 2 – Dopracování projektu“. Tento e-mail si pak K. H. přeposílá na soukromý e-mail XXXX.@XXXX. V e-mailu ze dne 15. 2. 2013 informuje K. H. K., že požadované informace k doplnění pro první část – popis proveditelnosti zašle v neděli. K. zasílá dne 26. 2. 2013 H. e-mail, v němž jej informuje o stavu vyřízení stavebního povolení a dále zasílá doplnění podkladů. K. dále v e-mailu ze dne 27. 2. 2013 přeposílá H. informace od své účetní. V e-mailu ze dne 25. 3. 2013 informuje K. H. K. o aktuálně vyhlášené výzvě na cestovní ruch – Rožnovsko s tím, že však příjemci mohou být pouze obce. V e-mailu ze dne 30. 4. 2013 informuje K. H. K., že dal na úřad poslední podklad, tedy zajištění financování z vlastních zdrojů, čímž by měla být uzavřena celá druhá etapa dopracování. K. na toto odpovídá, že je v zahraničí a že se po návratu ozve. V e-mailu ze dne 6. 5. 2013 informuje H. K., že slyšel o jeho konzultaci na úřadě a že se má ozvat v případě, že bude něco potřeba. Dne 7. 5. 2013 zasílá K. H. M. K. e-mail ve znění: „Dobrý den. Omlouvám se, ale chtěl jsem si jen odsouhlasit to finanční dořešení projektu. Dle dohody byly řešeny 2% tj. 259. V první části bylo vyřešeno 160, teď 80. Zbývá 19-je to tak? Něco bylo asi nutno odečíst z hlediska formy. Nechci na nic tlačit, nebo urgovat, jen si srovnat noty. dík“. Státní zástupkyně z daného e-mailu dovozuje, že se jedná o provizi za poskytnuté služby, s ohledem na matematický výpočet, kdy dotace činí 12.950.000 Kč zmíněná částka „259“ je částka v tisících a jedná se tedy o 2 % z objemu schválené dotace. Oproti tomu obžalovaný ve své výpovědi uvádí, že se jedná o změny projektu, které v případě navýšení přes určité procento mají za následek další administrativní obtíže. Tuto skutečnost pak ve své zprávě potvrzuje i svědek P..

Dne 13. 8. 2013 zasílá K. H. K. e-mail, jehož obsahem jsou návrhy odpovědi k výzvě ROP Střední XXXX ze dne 8. 8. 2013. Dne 17. 4. 2014 zasílá K. H. K. e-mail, v němž se dotazuje na termín oznámení záměny víceprací s tím, že požaduje pouze základní informace. Stejně tak žádá o zaslání podkladů, tak aby je mohl zpracovat. Dne 22. 4. 2014 zasílá K. H. K. e-mail, v němž požaduje přesnou částku faktury, účetnictví projektu a aktuální fotky stavby, tak aby mohl zpracovat žádost o platbu. V příloze e-mailu ze dne 30. 4. 2014 zasílá K. H. K. vyhotovené „Oznámení žadatele o změnách v projektové žádosti“ s instrukcí k vytisknutí, podpisu a zaslání, popřípadě přímému doručení na ROP Střední Morava. K. přeposílá H. informaci, kterou obdržel od pracovníka ROP R. P., na což mu K. H. odpovídá, že to zařídí. Dne 23. 6. 2014 zasílá K. H. K. e-mail, v němž ho informuje, že na dovolenou neodjel a požaduje podklady, aby mohl připravit popis dispozičních změn, navrhuje osobní setkání. Dne 21. 7. 2014 zasílá K. H. e-mail, jehož přílohou je dokument „Posunutí termínu výstavby – XXXX“. Tuto přílohu pak následně posílá K. H. upravenou a doplněnou zpět s žádostí o kontrolu. Stejná příloha, doplněná o vyjádření k žádosti o napojení na veřejnou splaškovou kanalizaci, žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby a oznámení zahájení územního řízení, byla pak K. zaslána opětovně H. s tím, že cena za fakturu bude následně doplněna, což je předmětem následující komunikace, týkající se žádosti o prodloužení podkladů. V e-mailu ze dne 12. 8. 2014 zasílá K. H. K. přehled vyplacené dotace a její zbývající část. V následujících e-mailech zasílá K. H. fotografie rozpracovaného projektu.

51. Z výše popsané e-mailové komunikace mezi K. H. a M. K. je zřejmé, že K. H., stejně tak jako v předchozích případech aktivně zpracovával všechny potřebné dokumenty týkající se přípravy podkladů pro získání dotace na realizaci výstavby XXXX. K. jakékoliv výzvy ROP Střední Morava, týkající se projektu, předával k vyřízení H., ten je sám, případně ve spolupráci s H. S.,

zpracoval, připravil a následně předával zpět K., který je pak ihned po podepsání odevzdával na ROP Střední Morava.

52. V průběhu vyšetřování byly zajištěny a shromážděny další důkazy:

Od Regionální rady regionu soudržnosti Střední XXXX (dále jen RR) byly vyžádány pracovní smlouvy a náplně práce obžalovaných K. H., A.H. a H. S., ze kterých se mimo jiné zjišťuje:

K. H. uzavřel pracovní smlouvu s RR 1. 10. 2007, byl vedoucím oddělení kontroly a plateb, dne 30. 4. 2009 byl jmenován vedoucím Odboru kontroly a plateb Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Střední Morava. Dle článku 4. pracovní smlouvy byl K. H. mimo jiné povinen řídit se při výkonu práce pracovním řádem, organizačním řádem a jinými vnitřními předpisy, vztahujícími se k práci jím vykonávané. Ve specifikaci náplně práce je uvedeno, že K. H. mimo jiné v rámci procesů a činností ROP Střední XXXX zajišťuje řízení kontroly, vnitřní kontrolu, řízení a proplácení výdajů, příjem a kontrolu žádostí o platbu atp.

A. H. byl u RR zaměstnán ode dne 1. 2. 2011, a to na pozici právníka odboru kontroly a plateb. Dle článku 4. pracovní smlouvy byl A. H. mimo jiné povinen řídit se při výkonu práce pracovním řádem, organizačním řádem a jinými vnitřními předpisy, vztahujícími se k práci jím vykonávané. Z náplně práce pak vyplývá, že A. H. mimo jiné zajišťoval výkonu právních činností, souvisejících s činnostmi vykonávanými odborem kontroly a plateb, připravoval smlouvy, evidenci smluv, spolupracoval při přípravě smluv s příjemci, spolupracoval při zadávání veřejných zakázek atp.

H. S. (dříve M.) uzavřela pracovní smlouvu s RR dne 1. 11. 2007, zaměstnána byla na pozici odborný referent řízení projektů – Územní pracoviště Zlín. Odstavec 4 pracovní smlouvy jí stanovil povinnost řídit se při výkonu práce mimo jiné pracovním řádem, organizačním řádem a jinými vnitřními předpisy, vztahujícími se k práci jí vykonávané. Dle náplně práce pak byla povinna zajišťovat např. příjem a evidenci žádostí do informačního systému, formální kontrolu a kontrolu přijatelnosti, zajištění hodnocení projektů, administraci výběru projektů, zpracování výsledku výběru atd. Jako vedoucí odboru řízení projektů byla zařazena od 1. 12. 2009 (jako zástup za mateřskou dovolenou), jmenována vedoucí Odboru řízení projektů byla od 1. 1. 2012. Nedílnou součástí jmenovacího dekretu byla manažerská smlouva, která mimo jiné stanoví povinnost dodržovat zásady stanovené v Etickém kodexu ROP SM. Dne 9. 8. 2012 obžalovaná nastoupila na mateřskou a následně rodičovskou dovolenou, od 1. 5. 2013 pak jako odborný referent oddělení řízení projektů pracovala na základě dohod o pracovní činnosti. I v těchto dohodách se H. S. zavázala dodržovat Etický kodex ROP SM.

Pracovní poměr s obžalovanými K. H., A. H. a H. S. byl ukončen, a to dne 31. 7. 2015 (K. H.), resp. 21. 4. 2015 (A. H.) a 8. 6. 2015 (H. S.).

53. Státní zástupkyně rovněž poukazovala na následující e-maily týkající se jednotlivých plateb, z čehož dovozovala pravděpodobný rozsah finančních odměn obžalovaných. Soud pro názornost, stejně jako výše, konstatuje tyto e-maily a většinu dovozených skutečností v doslovném znění:

Vyhodnocením e-mailové komunikace K. H., je možné dále odvodit platby za jím provedené úkony v návaznosti na jednotlivé projekty, na kterých se podílel. Z e-mailové komunikace vedené mezi jednatelem společnosti XXXX P. Z., který užíval e-mailovou adresu XXXX@XXXX.cz, a K. H. ve dnech 8. 6. 2008 až 9. 6. 2008 je zřejmé, že celková cena za provedení dotační servis se odvíjí od rozsahu a aktivity daného subjektu. V případě dopracování žádosti

o platbu, pokud je navíc spojena s řešením problematických míst, se může jednat o provizi ve výši 10.000 Kč až 50.000 Kč. Dne 8. 1. 2010 zasílá K. H. J. Š. e-mail ve znění „Ahoj. Prosím Tě, potřebujeme mít společnost XXXX, v černých číslech a bylo to počítáno i s platbami od Tebe. Potřebuji tedy uhradit těch 18.450 a 7.200. Díky moc. K.“ Z e-mailu ze dne 31. 7. 2011, zaslaného K. H. účetnímu společnosti XXXX M. J., v němž H. zasílá J. osobní údaje své manželky D. H. s tím, že má volat, kdyby bylo třeba něco doplnit. Ze zjištěného kontextu vyplývá, že D. H. byla od srpna 2011 vedena jako zaměstnankyně společnosti XXXX CZ. K. H. zasílá dne 6. 9. 2011 J. Š. e-mail ve znění: „Ahoj J.. Vyrovnání manželčiných nákladů vzhledem ke mzdě mám jak udělat, doručit tobě nebo účetnímu? Dík K.“ V e-mailu ze dne 6. 9. 2011 požaduje účetní J. po H. doplňující informace k jeho manželce D. H.. K. H. zasílá dne 6. 2. 2012 J. Š. e-mail ve znění: „Ahoj. Podepsané prohlášení manželky jsem nechal u M., kde jsem si vzal výstupní formuláře manželky – ukončila k 31. 1., teď bude na pracáku a pak se uvidí. Z celkové částky 21,6 jsem Ti dal 3,6 za pracovní hlášení bych započtl 5, (pokud souhlasíš), tak zbývá 13, což se budu snažit urychleně vyrovnat.“ Na tento e-mail pak J. Š. souhlasně odpovídá. K. H. zasílá dne 15. 6. 2012 J. Š. e-mail ve znění: „Ahoj. Tak myslím, že to není tak strašné, připravím Ti ještě argumentaci k Vašemu telef. rozhovoru s P, ohledně indikátorů a jejich naplnění. Jinak podklady k projektu bych Ti mohl předat buď v sobotu večer, nebo v neděli ráno – ještě upřesním. Pokud platí dohodnutá suma za zpracování (snížená o 13 tis Kč – to je můj dluh za D.), tak souhlasíš s předáním při podkladech? K.“ V e-mailu ze dne 24. 9. 2012 žádá K. H. J. Š. o osobní schůzku a dále mu sděluje, že by potřeboval opět na pár měsíců zaměstnat manželku a to tak, aby mohl žádat o příspěvek z Úřadu práce. J. Š. odpovídá, že to vymyslí, ale že s úřadem práce je spousta papírování. K. H. pak odpovídá, že klidně bez toho, že to nechce komplikovat. Z e-mailu ze dne 2. 10. 2012 vyplývá, že se K. H. dohodl s J. Š. na tom, že zaměstná jeho manželku s tím, že v tomto e-mailu o této skutečnosti bude H. informovat účetního J., přičemž platí domluva na polovině úvazku za 4.000 Kč a jeho náklady s tím spojené vyřeší. V e-mailu ze dne 6. 10. 2012 informuje K. H. J. Š. o tom, že se dohodl s účetním J. a dále se dotazuje, zda je reálné dotáhnout tu druhou záležitost, že na něj zase víc tlačí. Obsahem e-mailu zaslaného dne 12. 12. 2012 K. H. J. Š. je následující sdělení: „J., je mě to blbý se připomínat, ale ten spolupracovník kupuje auto za docela balík a počítá s tím (začal původně skromně, ale nějak to neudržel). Je to reálné? K.“ Z e-mailové komunikace ze dne 13. 12. 2013 je zřejmé že K. H. chce po J. Š. finance za platbu s tím, že je již pod tlakem. J. Š. odpovídá: „Jasan“. V e-mailu ze dne 11. 4. 2014 zasílá K. H. J. Š. následující sdělení: „Ahoj. Nechci s tím moc prudit, ale můžeme pak finančně dotáhnout tu poslední platbu, ať už můžu dát i dál? Pokud ale máš nějaké výdaje mou záležitostí (pozemek atd.), tak to tam promítni. Dík K.“ Následující e-mailová komunikace z dubna a května 2014 mezi oběma výše jmenovanými se týká rekonstrukce podlahy v bytě H., kdy materiál a práci zajišťuje J. Š. s tím, že to má H. nechat na něm, že to s dodavateli a dělníky vyrovná a pak mu řekne. Z výše uvedených e-mailové komunikace vyplývá, že K. H. provádí úkony spojené s přípravou podkladů pro kladné vyřízení projektu a následné úkony spočívající v přípravě podkladů pro jednotlivé platby a monitorovací zprávy pro J. Š. za finanční úplatu. Část finančních prostředků získaných od J. Š. pak K. H. předává dalším osobám, které se na uvedených úkonech podílí, nejméně H. S. Dále lze v této souvislosti poukázat např. na záznam telefonických hovorů mezi J. Š. a společností XXXX ze dne 23. 5. 2014, jakož i mezi J. Š. a H. z téhož dne, ze kterého vyplývá, že společnost XXXX měla pro H. podlahu – s tím, že vše v této souvislosti bude vyrovnáno mezi J. Š. a společností F.. Těmto hovorům pak odpovídá další hovor J. Š. se společností XXXX – ze dne 4. 6. 2014, kdy se Š. dozvídá, že „už máme hotového toho H.“ a „...on teda nezaplatil nic.“, na což Š. odpovídá „nevadí, vyřídíme to spolu.. a zaplatíme to“.

Za využití operativně pátracích prostředků bylo dále policejním orgánem zjištěno, že K. H. byl v častém kontaktu s H. S.. Bylo zjištěno, že H. s H. S. komunikovali jak telefonicky, tak prostřednictvím SMS. H. S. s K. H. velmi intenzivně projednávala detaily, týkající se žádosti o platbu v souvislosti s realizací projektu XXXX, H. S. na žádost H. zpracovávala podklady pro ŽOP (žádosti o platbu), modifikované platby, které tzv. „finalizovala“ do podoby akceptovatelné ROP Střední Morava, a zpracovávala dále monitorovací zprávu. Takto připravené dokumenty pak H. S. zasílala mailem H., který je obratem přeposílal M. K. a ten je poté, co je opatřil podpisem, předkládal ROP Střední Morava. Dále bylo zjištěno, že H. S. s H. velmi intenzivně komunikovala také ve věci výstavby Hotelu XXXX v Otrokovicích, o tomto projektu spolu S. a H. hovořili jako o „Otrokovicích“. V tomto projektu H. S. na žádost H. zpracovávala ŽOP (žádost o platbu), kterou tzv. „finalizovala“ do podoby akceptovatelné ROP Střední XXXX a dále také zpracovávala zprávu BENEFIT. Upravené a připravené dokumenty pak K. H. přeposílal J. Š., který je následně po podpisu předkládal na ROP Střední Morava. Ze vzájemné komunikace mezi K. H. a H. S. je zřejmé, že S. výše popsanou činnost prováděla za finanční odměnu, sama H. připomínala, že bylo dohodnuto, že za zpracování běžné žádosti o platbu budou inkasovat 20.000 Kč, za zpracování závěrečné žádosti o platbu pak obdrží dvojnásobek této částky.

K. H. přitom s H. S. vzájemnou komunikaci vedl prostřednictvím e-mailové adresy XXXX@XXXX.cz, o níž H. S. prohlásila, že jí byla jako komunikační prostředek určena K. H., který jí k ní sdělil přihlašovací údaje, a že ve většině případů pak s H. komunikovala systémem „z adresy eurobonit na adresu eurobonit“, tj. že vstoupila do adresy XXXX@XXXX.cz, napsala e-mail a odeslala jej na tutéž adresu.

V informačním systému ROP BENEFIT 7 však bylo zjištěno, že jako uživatel adresy XXXX@XXXX.cz je v tomto systému registrován J. Š. a je veden jako vlastník projektů Hotel XXXX a XXXX – vybudování vnější a vnitřní sportovně relaxační struktury (když vlastníkem projektu XXXX je ve skutečnosti firma XXXXa její jednatel M. K.). Jako uživatel adresy XXXX@XXXX.cz je v tomto systému registrován M. T. a je veden jako vlastník projektů Bytový dům a penzion XXXX Otrokovice, Polyfunkční dům Drslavice a Penzion XXXX 2. Jako uživatel adresy XXXX@seznam.cz je v tomto systému registrován J. Š. a je veden jako vlastník projektu XXXX. V systému MONIT 7 byla adresa XXXX@XXXX.cz nalezena u projektu „Hotel včetně návazné infrastruktury“ (žadatel Z-Fin, a.s.) XXXX – vybudování vnější a vnitřní sportovně relaxační infrastruktury“ (žadatel XXXX, s.r.o.) a „Přestavba měšťanského domu č. 20 na hotel“ (žadatel Z-Fin, a.s.). Adresa XXXX@XXXX.cz byla nalezena u projektu „Penzion XXXX 2“ (žadatel XXXX). Adresa XXXX@seznam.cz byla nalezena u projektu „XXXX“ (žadatel XXXX).

54. Rozsudek Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně, ze dne 12. 11. 2018, č. j. 61 T 8/2018-7793, z jehož odůvodnění je výše uvedená část provedených důkazů, byl zrušen rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 6. 2. 2020, č. j. 6 To 4/2019-8027, přičemž vrchní soud rozhodl takto:

I.

Podle § 258 odst. 1 písm. d), f), odst. 2 tr. ř. se napadený rozsudek z podnětu odvolání státního zástupce a poškozeného Ministerstva financí České republiky částečně zrušuje,

a to ve výroku, jímž byli obžalovaní K. H., narozený XXXX a J. Š., narozený XXXX, uznáni vinnými ze spáchání dvou trestných činů poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1 trestního zákoníku formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

ve výročí o trestech uložených oběma obžalovaným,

ve výroku, jímž byli obžalovaní K. H. a J. Š. podle § 226 písm. b) trestního řádu zproštěni obžaloby Krajského státního zastupitelství v Brně, pobočka ve Zlíně, ze dne 3. 8. 2018, sp. zn. 3 KZV 20/2015, pro skutek uvedený v bodě I.1) obžaloby,

ve výroku, jímž byli obžalovaní K. H., J. Š. a H. S. podle § 226 písm. b) trestního řádu zproštěni výše uvedené obžaloby pro skutek uvedený v bodě II.1) obžaloby,

ve výroku, jímž byli obžalovaní K. H. a J. Š. podle § 226 písm. b) trestního řádu zproštěni výše uvedené obžaloby pro skutek uvedený v bodě III.1) obžaloby,

ve výroku, jímž byli obžalovaní J. Š. a A. H. podle § 226 písm. b) trestního řádu zproštěni výše uvedené obžaloby pro skutek uvedený v bodě III.2a) obžaloby,

ve výroku, jímž byli obžalovaní K. H., M. K. a H. S. podle § 226 písm. b) trestního řádu zproštěni výše uvedené obžaloby pro skutek uvedený v bodě IV.1) obžaloby

a dále ve výroku, jímž byly podle § 229 odst. 3 tr. ř. poškozené organizace Ministerstvo financí České republiky, se sídlem Praha 1, Letenská 15, PSČ 118 00, IČ: 00006947 a Regionální rada regionu soudržnosti Střední Morava, se sídlem Olomouc, Jeremenkova 1211/40b, PSČ 779 00, IČ: 75084911, odkázány se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

II.

Podle § 259 odst. 3 tr. ř. se nově rozhoduje tak, že

Obžalovaní

1. K. H., narozený XXXX v XXXX, bytem XXXX, XXXX,

2. J. Š., narozený XXXX ve XXXX, bytem XXXX,

jsou vinni, že

v souvislosti s realizací projektu Bytový dům a penzion XXXX na adrese XXXX, ul. XXXX č. p. XXXX, registrační číslo projektu XXXX a celkové hodnotě 9.800.000 Kč, spolufinancovaného z fondu EU ERDF prostřednictvím operačního programu NUTS II Střední XXXX na základě Smlouvy o poskytnutí dotace na individuální projekt z Regionálního operačního programu Regionu soudržnosti Střední XXXX č. ÚRR D-2008/0077/OKP, uzavřené a podepsané ve Zlíně dne 8. 1. 2009 a v Olomouci dne 13. 2. 2009 mezi Regionální radou regionu soudržnosti Střední XXXX jako poskytovatelem dotace a firmou XXXX, IČO: XXXX, se sídlem XXXX, Osvoboditelů 523, jako příjemcem dotace, a změněné dodatkem č. 1 k této smlouvě uzavřeným ve Zlíně dne 30. 9. 2009 a v Olomouci dne 2. 3. 2010, s alokovanou částkou ve výši 5.832.131,99 Kč:

1. poté, co byla předmětná dotace dne 24. 5. 2010 vyčerpána, a to v celkové výši 4.957.312,17 Kč, a firmě XXXX tím na základě čl. 6 odst. 1 písm. c) Smlouvy o poskytnutí dotace vznikla povinnost předkládat každý rok po dobu tří let tzv. monitorovací zprávu o zajištění udržitelnosti výsledků projektu, obsahující informace

o naplňování monitorovacích indikátorů projektu, mimo jiné také indikátor využití kapacity ubytovacího zařízení – čisté využití lůžek, stanovený Smlouvou o poskytnutí dotace nejméně na 50 %, když v lednu 2012 K. H., jako vedoucí Odboru kontroly a plateb Úřadu Regionální rady soudržnosti Střední Morava, vykonávající činnosti v rámci realizace a administrace Regionálního operačního programu, kromě jiného též řízení sledování postupu realizace projektů, při sestavování monitorovací zprávy o udržitelnosti za rok 2011 z podkladů, dodaných mu J. Š., zjistil, že indikátor využití kapacity ubytovacího zařízení není splněn, ihned tuto skutečnost oznámil J. Š. a po vzájemné dohodě společně nepravdivě pozměnili a upravili potřebné hodnoty tak, aby byl požadovaný monitorovací indikátor splněn, přičemž upravený „Výpočet čistého využití lůžek“ byl předložen jako příloha č. 4 monitorovací zprávy o zajištění udržitelnosti projektu Odboru kontroly a plateb Úřadu Regionální rady Střední XXXX dne 27. 1. 2012,

2. v červnu 2013, když K. H. při sestavování závěrečné monitorovací zprávy o udržitelnosti za prvních pět měsíců roku 2013 z podkladů, dodaných mu J. Š., zjistil, že hodnota indikátoru využití kapacity ubytovacího zařízení v penzionu XXXX činí pouze 49,4 %, ihned na to upozornil J. Š. a po vzájemné dohodě společně hodnoty nepravdivě pozměnili tak, aby výsledný monitorovací indikátor využití kapacity ubytovacího zařízení dosáhl hodnoty 52,06 %, přičemž upravený „Výpočet čistého využití lůžek“ byl předložen jako příloha č. 4 třetí monitorovací zprávy o zajištění udržitelnosti projektu Odboru kontroly a plateb Úřadu Regionální rady Střední XXXX dne 14. 6. 2013,

tedy

v bodě 1.

obžalovaný K. H.

vyhotovil a předložil nesprávné doklady a uvedl v takových dokladech nepravdivé údaje vztahující se k výdajům rozpočtů spravovaným Evropskou unií, a tím umožnil nesprávné použití finančních prostředků z takového rozpočtu, a spáchal takový čin jako osoba, která má zvlášť uloženou povinnost hájit zájmy Evropské unie,

obžalovaný J. Š.

umožnil jinému, aby jako osoba, která má zvlášť uloženou povinnost chránit zájmy Evropské unie, vyhotovil a předložil nesprávné doklady a uvedl v takových dokladech nepravdivé údaje vztahující se k výdajům rozpočtů spravovaným Evropskou unií, a tím umožnil nesprávné použití finančních prostředků z takového rozpočtu,

v bodě 2.

obžalovaný K. H.

vyhotovil a předložil nesprávné doklady a uvedl v takových dokladech nepravdivé údaje vztahující se k výdajům rozpočtů spravovaným Evropskou unií, a tím umožnil nesprávné použití finančních prostředků z takového rozpočtu, a spáchal takový čin jako osoba, která má zvlášť uloženou povinnost hájit zájmy Evropské unie,

obžalovaný J. Š.

umožnil jinému, aby jako osoba, která má zvlášť uloženou povinnost chránit zájmy Evropské unie, vyhotovil a předložil nesprávné doklady a uvedl v takových dokladech nepravdivé údaje vztahující se k výdajům rozpočtů spravovaným Evropskou unií, a tím umožnil nesprávné použití finančních prostředků z takového rozpočtu,

čímž spáchali

obžalovaný K. H.

v bodě 1. trestný čin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku,

v bodě 2. trestný čin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku,

obžalovaný J. Š.

v bodě 1. trestný čin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, spáchaný formou pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku

v bodě 2. trestný čin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, spáchaný formou pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku

a odsuzují se

obžalovaný K. H.

podle § 260 odst. 4 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku, k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 let a 10 měsíců.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá. Podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání 3 let.

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku, za použití § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře 100 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 1000 Kč, tedy v celkové výměře 100.000 Kč.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se pro případ, že by ve stanovené lhůtě peněžitý trest nebyl vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců.

Obžalovaný J. Š.

podle § 260 odst. 4 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku, k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 let a 10 měsíců.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá. Podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání 3 let.

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku, za použití § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře 100 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 1000 Kč, tedy v celkové výměře 100.000 Kč.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se pro případ, že by ve stanovené lhůtě peněžitý trest nebyl vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců.

55. Nálezací soud nejprve uvede, z jakých důvodů ve svém prvotním rozhodnutí neuznal výše uvedené obžalované vinnými trestným činem přijetí úplatku dle § 331 trestního zákoníku, případně trestným činem podplácení podle § 223 trestního zákoníku. V rámci rozhodnutí nejprve nálezací soud citoval literaturu, která se zabývá úplatkářstvím, v daném případě trestným činem přijetí úplatku. Z velkých komentářů Trestní zákoník II. Šamal a kolektiv vydané nakladatelstvím C. H. Beck, jakožto první vydání roku 2010 (str. 2885 a následující) je v rámci obecné charakteristiky předmět ochrany uveden „objektem trestného činu přijetí úplatku je zájem na řádném, nestranném a zákonném obstarávání věcí obecného zájmu, tedy na ochraně čistoty veřejného života a zájem na ochraně podnikatelských vztahů před korupcí. Obstaráním věcí obecného zájmu je činnost, která souvisí s plněním úkolů týkajících se věcí obecného zájmu, tedy nejen rozhodování orgánů státní moci a správy, ale i jiná činnost při uspokojování zájmů občanů a právnických osob v oblasti materiálních, sociálních, kulturních a jiných potřeb. Jde tedy o plnění

všech úkolů, na jejichž řádném a nestranném plnění má zájem celá společnost nebo určitá sociální skupina. Nespadá sem činnost občanů, jež je výlučně projevem jejich osobních práv. Obstarání věci obecného zájmu ve sféře obchodních vztahů definuje ustanovení § 334 odst. 3 trestního zákoníku jako zachovávání smluvně převzaté nebo právním předpisem uložené povinnosti, která má zabránit protiprávnímu poškození nebo bezdůvodnému znevýhodňování účastníků těchto vztahů nebo osob, které jejich jménem jednají. Pokud se týká termínu obecného zájmu, který lze ztotožnit s termínem veřejný zájem, pak v právní literatuře nelze nalézt jednoznačnou definici. Snaha o shrnutí pojmu je dlouhodobá, takže např. Adam Smith jej charakterizuje jako „sumu všech zájmů individuálních“, případně Walter Lippmann jej charakterizuje jako „veřejný zájem je zřejmě tím, co by si lidé vybrali, kdyby viděli jasně a racionálně a jednali nezaopatřené a benevolentně“. Podle názoru nalézacího soudu lze obecný zájem ztotožnit s legitimními zájmy společnosti, které jsou v souladu se zákony a duchem těchto zákonů, tedy např. jen zcela výjimečně a v důležitých případech překračují majetková a jiná práva. Nalézací soud si klade otázku, zda samotné jednání obžalovaných lze podřadit pod termín obecný zájem. Obžalovaní, bývalí pracovníci Úřadu regionální rady regionu soudržnosti Střední XXXX pro obžalované Š., K. a V., resp. jejich firmy, vykonávali činnost, kterou se zabývali v době rozhodné i osoby samostatně výdělečně činné nebo firmy, jejichž předmětem činnosti byla pomoc a vyřizování v rámci dotačního řízení. Dle názoru soudu tedy administrativní činnost obžalovaných H., J. Š. a H., kdy obžalovaní nemohli, jak plyne z výpovědí všech svědků, jakkoliv ovlivnit samotné dotační řízení, nelze podřadit pod jednání v rámci obecného zájmu.

56. Dalším zásadním pojmem v rámci trestného činu přijetí úplatku dle § 331 trestního zákoníku je pojem úplatek. Dle již citovaného komentáře je úplatek neoprávněná výhoda spočívající v přímém majetkovém obohacení nebo jiném zvýhodnění, které se dostává nebo má dostat uplácené osobě nebo s jejím souhlasem jiné osobě a na kterou nemá nárok. Zpravidla jde o zvýhodnění, které se dostává uplácenému nebo s jeho souhlasem jiné osobě spočívající zejména v přímém majetkovém prospěchu, např. finančním nebo materiálním. Může však jít i o výhodu jiného druhu, např. protislužbu. Z hlediska naplnění tohoto znaku není rozhodující výše úplatku. Zákon nestanoví žádnou hodnotovou hranici. Výši úplatku je třeba hodnotit v souvislosti s dalšími okolnostmi, které určují společenskou škodlivost tohoto činu. V oblasti výkonu státní moci a správy však nelze tolerovat zásadně žádné úplatky, a to ani nepatrné hodnoty. Soud dále zdůrazňuje další část komentáře: Mezi úplatkem a obstaráním věci obecného zájmu nebo podnikáním pachatele nebo jiného musí být souvislost. Tento úplatek musí mít vztah k činnosti, která spadá pod obstarání věci obecného zájmu (viz R 1/1978/1), případně podnikání pachatele nebo jiné podnikající osoby. Bude tomu tak tehdy, jestliže přijatý nebo slíbený úplatek má vztah k činnosti osoby, která věci obecného zájmu sama obstarává nebo osoby, která přitom spolupůsobí, např. koná přípravné nebo pomocné práce. Obdobně je tomu v případě úplatku v rámci podnikání. Skutečnost, že přijetí úplatku nebo slibu je z hlediska právní kvalifikace jejího jednání podle tohoto ustanovení bez významu. Jestliže úplatek nebo slib úplatku měl vliv na jednání pachatele, zvyšuje tato okolnost závažnost trestného činu. Přijetí úplatku předpokládá, že se pachateli nebo jiné osobě skutečně dostalo neoprávněné výhody. Zde je nerozhodné, zda k přijetí úplatku dojde před obstaráním věci obecného zájmu, v jeho průběhu nebo dodatečně po obstarání věci obecného zájmu, a to i bez předchozí úmluvy.
57. Za velmi přiléhavý nalézací soud považuje komentář od JUDr. Miroslava Růžičky Ph.D. z Nejvyššího státního zastupitelství týkající se trestného činu přijetí úplatku dle § 331. Soud bude dále citovat:

K odstavci 1 – jsou zde upravena dvě alinea; první vychází z toho, že pachatel sám nebo prostřednictvím jiného v souvislosti s obstaráním věci obecného zájmu pro sebe nebo pro jiného přijme nebo dá si slíbit úplatek. Druhé je založeno na tom, že pachatel sám nebo

prostřednictvím jiného v souvislosti s podnikáním svým nebo jiného pro sebe nebo pro jiného přijme nebo si dá slíbit úplatek. V rámci alinea 1 je klíčový pojem obstarání věci obecného zájmu. Pod obstaráním věci obecného zájmu se zařazuje veškerá činnost, která souvisí s plněním úkolů týkajících se věci obecného zájmu. Kromě rozhodování orgánů státní moci a správy jde také o jinou činnost při uspokojování zájmu občanů a právnických osob v oblasti materiálních, sociálních, kulturních a jiných potřeb. Vyžaduje se plnění úkolů, na jejichž řádném a nestranném plnění má zájem celá společnost, či alespoň určitá sociální skupina. Obstarání věci obecného zájmu nelze ztotožňovat pouze s plněním úkolů spadajících do pravomoci úřední osoby. Výkon pravomoci úřední osoby je však vždy současně i obstaráním věci obecného zájmu. Obecný zájem nelze omezovat výlučně na veřejný sektor. Tomuto vymezení podléhá i takové obstarání věci obecného zájmu, které je v souladu s právními předpisy, nicméně je za něj přislíben, poskytnut nebo vyžádán úplatek (např. urychlené vyřízení dané věci, či jen vydání zákonného rozhodnutí). Pojem obstarání věci obecného zájmu zahrnuje činnosti spjaté s plněním společensky významných úkolů, a to činnost

- a) osoby, která věci obecného zájmu sama obstarává a je přitom nadána rozhodovací pravomocí
- b) osoby, která věci obecného zájmu sama přímo neobstarává a není nadána rozhodovací pravomocí, ale její činnost obstarávání věci obecného zájmu bezprostředně podmiňuje
- c) osoby, která při obstarání věci obecného zájmu spolupůsobí, např. prováděním kontroly.

V rámci této úvahy nalézací soud zdůrazňuje, že obžalovaní rozhodně nebyli osobami, které zmiňuje tento komentář.

Soud bude dále citovat:

Za obstarání věci obecného zájmu pak nelze považovat činnost, která není výkonem pravomoci, ani výkonem funkčních, či jiných pracovních povinností. Pojem věci obecného zájmu je mnohem širší, než např. pojem plnění úkolů společnosti a státu v rámci pravomoci úřední osoby. Spadá sem obstarání všech úkonů, na jejichž řádném splnění má zájem celá společnost nebo alespoň větší skupina občanů. Jde o každou činnost, která souvisí s plněním společensky významných úkolů, tedy nejen o rozhodování orgánů státní moci a správy, ale i o uspokojování zájmů občanů a právnických osob v oblasti materiálních, zdravotních, sociálních, kulturních a jiných potřeb. Autor se dále zabývá definicí úplatků. Úplatkem se rozumí neoprávněná výhoda spočívající v přímém majetkovém obohacení nebo jiném zvýhodnění, které se dostává nebo má dostat uplácené osobě, nebo s jejím souhlasem jiné osobě, a na kterou není nárok. Úplatek představuje neoprávněnou výhodu, která může mít majetkovou i nemajetkovou povahu. K trestnosti úplatkářství nestačí pouhé zjištění úplatku. Mezi úplatkem a obstaráním věci obecného zájmu musí existovat souvislost. Neoprávněná výhoda tedy musí mít vztah k činnosti, která spadá pod obstarání věci obecného zájmu. Nemá zde žádný vliv samotný způsob, jakým byla věc obecného zájmu obstarána. Rovněž není třeba, aby příjemce úplatku chtěl uplácujícímu stranit nebo poskytovat mu nějakou výhodu v souvislosti s obstaráním věci obecného zájmu nebo jinak vadně rozhodovat. Souvislost mezi úplatkem, resp. žádostí o něj a obstaráním věci obecného zájmu spočívá v tom, že prostřednictvím úplatku má být ovlivněna činnost konkrétní osoby žádající úplatek, která se týká obstarání věci obecného zájmu, a to obvykle ve prospěch poskytovatele úplatku. K tomu, aby osoba žádající úplatek mohla takto působit ve prospěch poskytovatele úplatku, uplácenou osobou bude zpravidla osoba, která o věci obecného zájmu sama rozhoduje, či spolurozhoduje, nebo která přímo vykonává jinou činnost při obstarání věci obecného zájmu. Přijetí úplatku vyžaduje, aby

pachatel nebo jiná osoba v souvislosti s obstaráním věci obecného zájmu nebo v souvislosti s podnikáním svým nebo jiného získá neoprávněnou výhodu. Tato úvaha je dle názoru nalézacího soudu pro posouzení výše uvedeného jednání, které je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku, rozhodná.

58. Podle názoru nalézacího soudu trestný čin přijetí úplatku, kromě samotného slibu, či přijetí úplatku, je nutně podmíněn jednáním nebo naopak nečinností, v rámci kterého dojde ke zvýhodnění určité osoby, která poskytla úplatek, přičemž cílem úplatku je právě získání výhody, a to výhody neoprávněné, protiprávní a současně musí jít o výhodu ve věcech týkajících se obecného zájmu. Nalézací soud po zvážení všech důkazů zdůrazňuje, že obžalovaní K. H., A. H. a H. S. reálně nemohli poskytnout v rámci své činnosti, která je uvedena v obžalobě, jakékoliv zvýhodnění, přičemž tuto skutečnost, tedy možnost zvýhodnění v rámci své činnosti uvedené v obžalobě ani nikdy neuváděli a neslibovali. Samotná činnost těchto obžalovaných pak nebyla činností v rámci procesu, který by byl podřaditelný pod pojem obecný zájem. Za této situace proto dospívá nalézací soud k jednoznačnému závěru, že jednání obžalovaných nemůže být posouzeno jako trestný čin přijetí úplatku dle § 331 trestního zákoníku, případně jiný trestný čin v oddílu úplatkářství. Dané jednání při větším rozsahu by bylo možno podle názoru nalézacího soudu posoudit jako trestný čin neoprávněného podnikání dle § 251 trestního zákoníku, avšak rozsah konání obžalovaných podle názoru soudu, s ohledem na komentář a judikaturu, nelze pod tento trestný čin podřadit. Rovněž by mohl být posouzen v rámci většího rozsahu a neplacení daňových povinností jako trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 trestního zákoníku. Je však zřejmé, že v rámci této trestné činnosti je přesně stanovena hranice, a to termínem většího rozsahu zkrácení daně, kdy podle § 138 odst. 1 trestního zákoníku se větší škodou rozumí škoda dosahující částky nejméně 50 tis. Kč. Tato škoda však v žádném případě překročena nebyla. Podle názoru nalézacího soudu by měla být v rámci posuzování termínu většího rozsahu v ustanovení trestního činu neoprávněného podnikání dle § 251 trestního zákoníku částečně zohledněna i pojmová část ustanovení § 240 odst. 1 trestního zákoníku. Nalézací soud tak konstatuje, že činnost obžalovaných nelze podřadit pod konkrétní trestný čin uvedený v trestním zákoníku; tato činnost je však zjevně v příkrém rozporu s etickým kodexem pracovníků daného úřadu a s obžalovanými byl zcela zákonně, důvodně a logicky neprodleně po zjištění jejich jednání rozvázán pracovní poměr.
59. Oproti právnímu názoru nalézacího soudu vrchní soud, jakožto soud odvolací dospěl k odlišnému právnímu názoru, kterým je nalézací soud ve smyslu ustanovení § 264 odst. 1 trestního řádu vázán:
60. Odvolací soud konstatuje, že se neztotožnil s argumentací soudu prvního stupně v tom smyslu, že jednání obžalovaných K. H., Mgr. A.H. a Bc. H.S. nelze podřadit pod jednání v rámci obecného zájmu. Právní doktrína definuje zákonný znak „obstarávání věci obecného zájmu“ jako činnost, „která souvisí s plněním úkolů týkajících se věcí obecného zájmu, tedy nejen rozhodování orgánů státní moci a správy, ale i jiná činnost při uspokojování zájmů občanů a právnických osob v oblasti materiálních, sociálních, kulturních a jiných potřeb. Jedná se o plnění všech úkolů, na jejichž řádném a nestranném plnění má zájem celá společnost nebo určitá sociální skupina. Nespadá sem činnost občanů, která je výlučně projevem jejich osobních práv“. Tuto definici koneckonců cituje v odůvodnění napadeného rozsudku nalézací soud a dlužno dodat, že ji v odůvodnění opravného prostředku citovala i státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně, pobočka ve Zlíně. Odvolací soud v daných souvislostech akceptuje závěry soudu prvního stupně v tom smyslu, že obžalovaní H., H. a S. skutečně nebyli nadáni žádnou rozhodovací pravomocí v procesu rozhodování o přidělení dotace. Na druhé straně podepsaný soud přiznává relevanci námitkám státního zástupce, ventilovaným v podaném opravném prostředku stran toho, že kontrola řádného plnění podmínek dotačního procesu pod pojem

obstarávání věcí obecného zájmu spadá. Odvolací soud v dané souvislosti poukazuje především na pracovní, potažmo funkční, zařazení obžalovaných H., H. a S. v rámci Úřadu regionální rady Regionální rady regionu soudržnosti Střední Morava. Jak vyplývá ze spisového materiálu, obžalovaný H. v kritické době působil jednak jako vedoucí oddělení odboru kontroly plateb a posléze jako vedoucí odboru kontroly a plateb výše zmíněného úřadu. A. H. vykonával funkci právníka odboru kontroly a plateb výše naznačeného úřadu a konečně H. S. (byť v době, kdy měla páchat trestnou činnost, pro kterou byla postavena před soud, byla na rodičovské dovolené), před odchodem na tuto dovolenou vykonávala funkci vedoucí odboru řízení projektu ROP Střední Morava. S ohledem na toto jejich funkční zařazení a pochopitelně i s přihlédnutím k jejich náplni práce tak, jak je tato popsána ve spisovém materiálu, je podle mínění odvolacího soudu zjevné, že všichni tři posledně jmenovaní měli za povinnost, kromě jiného, v rámci svých pracovních povinností postupovat tak, aby proces administrace žádostí o dotace byl z procesního hlediska bezvadný a především zákonný. Na zákonnosti a procesní bezvadnosti procesu v rámci administrace veřejných zakázek, potažmo přidělování dotací, má pak dle mínění odvolacího soudu zcela nepochybně zájem celá společnost. Opačný názor by pak vedl k absurdnímu závěru, že by fakticky mohly být finanční prostředky, pocházející ze zdrojů Evropské unie distribuovány jednotlivým žadatelům o dotace fakticky bez jakýchkoliv pravidel, či za situace, kdy by jednotliví žadatelé a následně příjemci dotací neměli v procesu administrace veřejné zakázky rovné postavení. Takový stav podle mínění odvolacího soudu nelze připustit. Právě s ohledem na to je, alespoň dle mínění odvolacího soudu, nutno mít za to, že na řádném a nestranném plnění pracovních povinností obžalovaných H., H. a S. v rámci procesu administrace veřejných zakázek, který následně vedl, nebo alespoň mohl vést, k rozhodnutí o přidělení dotace, má zájem celá společnost. Odvolací soud v této souvislosti poukazuje na samotný popis jednání obžalovaných H., H. a S. tak, jak je tento naznačen v bodech I.1), II.1), III.1), III.2a) a IV.1) výroku podané obžaloby. Je třeba také zdůraznit, že jmenovaní obžalovaní nepopírají, že by se jednání v těchto bodech obžaloby popsaného dopustili, pouze argumentují tím, že z jejich pohledu nešlo o jednání trestné. V této souvislosti soud odvolací odmítá argumentaci obžalovaných H. a S., uvedenou v jejich vyjádřeních k odvolání státního zástupce, stran toho, že jejich jednání nelze podřadit pod znak obstarávání věcí obecného zájmu, když dle jejich tvrzení obstarávali věci privátního zájmu, konkrétně zájmu obchodních společností, které o dotace žádaly. Takto ovšem podle mínění odvolacího soudu na jejich činnost nahlížet nelze, a to s ohledem na to, jaké funkce v rámci Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Střední Morava v rámci Regionálního operačního programu Střední Morava vykonávali. Odvolací soud v této souvislosti odmítá i argumentaci těchto obžalovaných stran toho, že fakticky pouze realizovali stejnou činnost, jakou realizovaly obchodní společnosti, které měly v předmětu svého podnikání administraci veřejných zakázek. Podle přesvědčení odvolacího soudu tato argumentace není případná právě proto, že obžalovaní H., H. a S. nebyli vlastníky či zaměstnanci zmíněných obchodních společností, ale vykonávali funkce výše popsané v rámci Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Střední Morava. Právě v tomto jejich postavení vnímá odvolací soud zcela zásadní odlišnost od jednání obchodních společností, které vykonávají jako svoji podnikatelskou činnost administraci veřejných zakázek.

61. Pokud odvolací soud, jak shora rozebral, vnímá jednání obžalovaných H., H. a S., s ohledem na jejich pracovní a funkční zařazení, jako jednání v rámci plnění činností, na jejichž řádném a bezvadném plnění má zájem celá společnost, pak jejich jednání spadá do kategorie osob, které sice nejsou nadány rozhodovací pravomocí, ale jejichž činnost obstarávání věcí obecného zájmu bezprostředně podmiňuje. Je totiž zcela evidentní, že všichni tři obžalovaní se v rámci svých pracovních či funkčních povinností spolupodíleli na administraci jednotlivých veřejných zakázek. Zjevně se tedy spolupodíleli na procesu, jehož výsledkem mohlo být, a v řadě případů také bylo, kladné rozhodnutí o přidělení dotace z finančních prostředků Evropské unie.

Tedy i z tohoto důvodu je nutno podle mínění odvolacího soudu na jednání obžalovaných H., H. a S. nahlížet jako na jednání spadající pod zákonný znak „obstarávání věcí obecného zájmu“.

62. Odvolací soud se tedy z výše rozvedených důvodů neztotožnil s argumentací nalézacího soudu stran toho, že jednání tří posledně jmenovaných obžalovaných nelze podřadit pod posledně zmiňovaný znak.
63. Stejně tak není odvolací soud přesvědčen o správnosti argumentace soudu prvního stupně ohledně toho, že výhody, které obžalovaní H., H. a S. v souvislosti s činnostmi, popsanými v podané obžalobě, čerpali, nelze podřadit pod pojem „úplatek“.
64. V této souvislosti odvolací soud poukazuje opětovně na právní doktrínu, která definuje úplatek jako „neoprávněnou výhodu, která spočívá v přímém majetkovém obohacení nebo jiném zvýhodnění, které se dostává nebo má dostat uplácené osobě nebo s jejím souhlasem jiné osobě, na kterou nemá nárok. Nemusí jít přitom o zvýhodnění, spočívající v přímém majetkovém prospěchu, kupříkladu finančním či materiálním a stejně tak není rozhodující výše úplatku“. Právní teorie navíc stojí na stanovisku, že „v oblasti výkonu státní moci a správy nelze tolerovat zásadně žádné úplatky, a to ani nepatrné hodnoty“. V dané souvislosti poukazuje odvolací soud na to, že především obžalovaní H. a H. doznali, že od spoluobžalovaných Š. a K. inkasovali za činnost, popsanou v příslušných bodech podané obžaloby, finanční částky v řádech jednotek tisíc, případně jednotek desítek tisíc Kč. Obžalovaná S. doznala, že podobně vysoké částky (v řádu jednotek desítek tisíc Kč), přijala od obžalovaného H.. Symptomatické v této souvislosti je, že žádný z těchto obžalovaných nepřihlásil tyto finanční prostředky ke zdanění a obžalovaná Bc. S. v rámci své výpovědi v přípravném řízení uvedla, že neví, z jakých zdrojů pocházely finanční prostředky, které inkasovala od H.. V souvislosti s touto částí výpovědi obžalované S. konstatuje odvolací soud, že jen stěží lze uvěřit tomu, že by se alespoň nezamyslela nad tím, z jakých zdrojů pochází finanční prostředky, které jí byly vypláceny obžalovaným H. za činnost, popsanou v obžalobě. S pravděpodobností limitně hraničící s jistotou nemohla být obžalovaná S. přesvědčena o tom, že tyto peníze pochází z vlastních zdrojů obžalovaného H. Odvolací soud dále poukazuje na to, že spoluobžalovaný K. připustil, že za činnost popsanou v bodě IV) výroku podané obžaloby zaplatil obžalovanému H. cca 20.000 Kč. Podepsaný soud již shora rozvedl, jaké bylo pracovní a funkční zařazení obžalovaných H., H. a S. v rámci Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Střední Morava. S ohledem na to má odvolací soud za nepochybné, že finanční prostředky, které jmenovaní inkasovali za činnost popsanou v jednotlivých bodech podané obžaloby, je nutno vnímat jako neoprávněnou výhodu. Odvolací soud shora rozvedl, proč je toho názoru, že jednání posledně jmenovaných obžalovaných je třeba podřadit pod zákonný znak obstarávání věcí obecného zájmu. S ohledem na tuto skutečnost a s přihlédnutím k již opakovaně zmiňovanému pracovnímu a funkčnímu zařazení všech tří posledně jmenovaných obžalovaných, pak podle mínění odvolacího soudu není přípustné, aby od žadatelů o dotace inkasovali, za činnost, realizovanou zjevně ve prospěch těchto žadatelů v procesu administrace veřejných zakázek, (která byla fakticky plněním jejich pracovních povinností), finanční prostředky nad rámec své mzdy.
65. Odvolací soud tedy z důvodů, které shora rozebral, neakceptuje ani závěr soudu prvního stupně stran toho, že finanční prostředky, které inkasovali obžalovaní H., H. a S. za činnosti, popsané v podané obžalobě, od žadatelů o dotace, nelze podřadit pod pojem úplatek.
66. Vrchní soud následně konstatoval, že soud I. stupně bude v novém řízení ve smyslu § 264 odst. 1 tr. ř. vázán právním názorem odvolacího soudu stran toho, že jednání obžalovaných H., H. a S. je třeba podřadit pod znak obstarávání věcí obecného zájmu a rovněž tak právním názorem odvolacího soudu, že finanční prostředky, které jmenovaní inkasovali v rámci činností

popsaných ve výše naznačených bodech výroku obžaloby, pro které byli nalézacím soudem obžaloby zproštěni, je třeba vnímat jako úplatek.

67. Nalézací soud dále podrobněji rozebral otázku případné souvislosti mezi jednáním obžalovaných H., H. a S., popsaném v podané obžalobě, a přijetím tam naznačených finančních prostředků, a to z pohledu zvýhodnění subjektů, které tyto finanční prostředky poskytly v rámci procesu administrace veřejné zakázky. Odvolací soud samozřejmě nepřehlédl, že krajský soud se touto problematikou zabývá a v pasážích na straně 99 a 100 dospívá k závěru, že souvislost mezi jednáním obžalovaných H., H. a S., které je popsáno v podané obžalobě, přijetím finančních prostředků a následným zvýhodněním subjektů, které finanční prostředky poskytly, dána není. V této souvislosti ovšem orientuje odvolací soud soud prvního stupně na jeho vlastní hodnotící závěry na straně 60, 61, 64, 70, 75, 88 či 89. V těchto pasážích jednak nalézací soud (a dlužno dodat, že s oporou v provedeném dokazování) uzavírá, že především obžalovaní H. a H. inkasovali od spoluobžalovaných Š. či K. finanční prostředky, když obžalovaný H. platbu finančních prostředků od spoluobžalovaného Š. dokonce urgoval. Stejně tak soud prvního stupně správně uzavřel, že obžalovaná S. inkasovala finanční prostředky od H. Nalézací soud také, kupříkladu v hodnotící pasáži na straně 88 odůvodnění napadeného rozsudku, podle mínění odvolacího soudu fakticky odpovídá na otázku, za co obžalovaní H., Mgr. H. a Bc. S. tyto finanční prostředky inkasovali. Nalézací soud správně uvádí, že šlo fakticky o jistou odměnu za provádění úkonů, spojených s přípravou podkladů pro kladné vyřízení příslušných projektů a následné úkony, které spočívaly v přípravě podkladů pro jednotlivé platby, vyřizování různých formulářů, žádostí, a v případě obžalovaného Š. též monitorovacích zpráv. V této souvislosti orientuje odvolací soud I. stupně k tomu, aby poněkud hlouběji rozebral otázku toho, zda, a případně do jaké míry, byly subjekty poskytující finanční prostředky obžalovaným H., Mgr. H. a Bc. S., zvýhodněny v rámci administrace veřejné zakázky, tedy fakticky žádosti o poskytnutí dotace, oproti subjektům, které se o takovou veřejnou zakázku, potažmo dotaci, rovněž ucházely, ale neměly možnost, aby jim byli zaměstnanci Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Střední Morava nápomocni při administraci této veřejné zakázky do takové míry, jak to činili obžalovaní H., Mgr. H. a Bc. S.. Odvolací soud zde poukazuje na to, že ze spisového materiálu podle jeho mínění vcelku transparentně vyplývá, že žadatel o veřejnou zakázku, potažmo o dotaci, měl v zásadě tři možnosti, jak projít procesem administrace veřejné zakázky. Buď mohl celý tento proces absolvovat sám, což ovšem bylo, jak vyplývá z výpovědí fakticky všech osob v této trestní věci slyšených, majících zkušenosti s administrací veřejných zakázek, s ohledem na výraznou složitost daného procesu, v podstatě nereálné. Druhou možností, jak projít procesem administrace veřejné zakázky bylo nechat si tento proces administrovat tzv. „na klíč“ obchodní společností, která má administraci veřejných zakázek jako svou podnikatelskou činnost. Taková činnost je ovšem zcela zjevně výrazně nákladná, když ze spisového materiálu vyplývá, že odměny takových obchodních společností se pohybovaly v rozpětí dvou až čtyř procent hodnoty veřejné zakázky. Konečně třetí možností, kterou koneckonců zvolili obžalovaní Š. a K., bylo oslovit zaměstnance příslušného orgánu, tedy v daném případě Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Střední Morava, kteří za finanční úplatu provedou podstatné a potřebné úkony nutné k úspěšné administraci veřejné zakázky. Odvolací soud v dané souvislosti poukazuje na to, že sumy, které obžalovaní Š. a K. vyplatili H. a H. (a následně H. S.), byly výrazně nižší než sumy, které by případně museli uhradit obchodním společností, které mají jako svoji podnikatelskou činnost administraci veřejných zakázek. Je třeba si v této souvislosti položit otázku, zda již tímto momentem nelze spatřovat ono neoprávněné zvýhodnění obžalovaných Š. a K., respektive obchodních společností, za něž jmenovaní jednali.
68. Odvolací soud v rámci svého výše citovaného rozsudku dále konstatoval, že neshledává v daném stádiu řízení potřebu doplňovat dokazování, což však neznamená, že by nalézací soud, pokud k takovému závěru dospěje, nemohl dokazování v jakémkoliv směru doplnit.

69. Nalézací soud v odůvodnění, které je výše uvedené, konstatoval dosavadní rozhodnutí, jak zrušené rozhodnutí nalézacího soudu, tak rozsudek vrchního soudu, a nyní přejde k vlastní hodnotící činnosti:
70. Pokud se týče dokazování, nalézací soud již v prvotním zrušeném rozsudku konstatoval, že dokazování bylo provedeno v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu a provedené dokazování umožňuje zákonné rozhodnutí ve věci samé. V této souvislosti lze poukázat i na bod 64. rozsudku Vrchního soudu v Olomouci, kde odvolací soud konstatuje, že neshledává potřebu doplnit dokazování. Rovněž procesní strany nenavrhly provedení dalších důkazů. Samotné důkazy pak soud hodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu a s ustanovením § 264 odst. 1 trestního řádu, dle kterého je nalézací soud vázán právním názorem odvolacího soudu.
71. Obžalovaní K. H., A. H., H. S., byli v obžalobě státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně, pobočka ve Zlíně v rámci svého jednání, pro které byli uznáni ve výrokové části tohoto rozsudku viněni, že dané jednání spáchali jako úřední osoby. Nalézací soud v této souvislosti konstatuje, že státní zástupkyně již v závěrečné řeči před prvním rozhodnutím nalézacího soudu, tak v závěrečné řeči před výše uvedeným rozhodnutím konstatovala neprokázání zneužití pravomoci úřední osoby u výše uvedených obžalovaných s tím, aby jejich jednání bylo kvalifikováno toliko jako přijetí úplatku dle § 331 odst. 1 trestního zákoníku. Nalézací soud tuto problematiku rozebral již v prvotním zrušeném rozsudku, a to v bodě 115. daného rozsudku, přičemž opětovně může konstatovat, že obžalovaní H., H., S., sice vypomáhali obžalovaným J. Š., M. K. a firmám, které obžalovaní zastupovali jak s administrací v dotačním procesu, případně jim poskytovali rady, ale jednoznačně jakékoliv ovlivňování procesu schvalování dotace odmítli s tím, že neměli ani jakoukoliv možnost ovlivňovat dotační řízení. Skutečnost nemožnosti ovlivňování dotačního řízení ze strany obžalovaných H., H. a S. potvrzovali i pracovníci Regionu soudržnosti Střední Morava, a to včetně ředitele úřadu Regionu soudržnosti Střední Morava, svědka I. M., který jednoznačně vyloučil možnost, aby daní výše uvedení obžalovaní mohli jakkoliv ovlivnit dotační proces. V této souvislosti soud poukazuje na platnou judikaturu, a to rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, publikované pod VI/2004-T702, dle kterého předpokladem trestní odpovědnosti zaměstnance finančního úřadu za trestné činy zneužití pravomoci veřejného činitele a za přijetí úplatku, je nutné, aby řadový zaměstnanec finančního úřadu, respektive osoba, která se měla dopustit dané trestné činnosti, svou pravomoc jakožto úřední osoba skutečně vykonávala, a to způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu. Řadový zaměstnanec úřadu tak není při plnění úkolů řízení a správě daní a poplatků podle zákona číslo 337/92 Sb., bez dalšího, úřední osobou podle § 127 trestního zákoníku. Tím by mohl být jen takový zaměstnanec, který je oprávněn reálně rozhodovat o právech a povinnostech jiných osob, což obžalovaní H., H. a S., nebyli a v rámci své úřední činnosti nemohli jakkoliv ovlivnit dotační řízení. Obžalovaní tak nemohli v žádném případě spáchat trestný čin zneužití pravomoci úřední osoby, případně trestný čin přijetí úplatku, jakožto úřední osoba a rovněž obžalovaní J. Š. a K. nemohli spáchat danou trestnou činnost vůči úřední osobě.
72. Jak vrchní soud v rámci svého rozhodnutí uvedl v bodě 62., je soud I. stupně vázán ve smyslu § 264 odst. 1 trestního řádu právním názorem odvolacího soudu, který uvedl, že jednání obžalovaných H., H. a S. je třeba podřadit pod znak obstarání věci obecného zájmu a finanční prostředky, které jmenovaní inkasovali v rámci činností popsanych ve výrokové části obžaloby, je nutno vnímat jako úplatek. Nalézací soud konstatuje, že obžalovaní H., H., doznali, že od spoluobžalovaných Š. a K. inkasovali za činnost, která je uvedena ve výrokové části tohoto rozsudku finanční částky v řádech jednotek tisíc, případně jednotek desítek tisíc. Rovněž obžalovaná S. doznala, že podobně vysoké částky v řádu jednotek desítek tisíc Kč přijala od

obžalovaného H., přičemž sama nevěděla, z jakých zdrojů pocházely finanční prostředky, která inkasovala od H.. Všichni obžalovaní pak rovněž doznali, že ve prospěch zbývajících obžalovaných a jejich firem prováděli činnost, která je uvedena ve výrokové části tohoto rozsudku. Již z této skutečnosti je zřejmé, že obžalovaná S. musela být minimálně srozuměna, že finanční prostředky, které obdržela od H., pocházejí od firem, respektive obžalovaných ve prospěch kterých vykonávala činnost uvedenou ve výrokové části tohoto rozsudku. Tyto skutečnosti jsou prokázány nejenom výpověďmi obžalovaných S., H. a H., ale jednoznačně prokazovány jsou také rozsáhlou e-mailovou komunikací těchto obžalovaných, která je v rámci dokazování výše uvedena a z které je zřejmé, že obžalovaní vykonávali ve prospěch daných společností a zbývajících obžalovaných činnost, která je uvedena ve výrokové části tohoto rozsudku. Rovněž obžalovaní K. a Š. potvrdili činnost zbývajících obžalovaných v rámci administrace dotačního procesu ve prospěch jejich firem. Obžalovaný K. tak v rámci své výpovědi připustil i předání finančních prostředků, stejně obžalovaný Š. připustil předání odměny. Pokud se týče obžalovaného H., tak vyjma finančních odměn obdržel za svou činnost další benefity typu zajištění bezplatných prací a podobně. Pokud se týká prokázaného jednání H., H., S., s ohledem na jejich pracovní a funkční zařazení jako jednání v rámci plnění činnosti, na jejichž řádném a bezvadném plnění má zájem celá společnost a jejichž jednání spadá pod zákonný znak „obstarání věci obecného zájmu“, a to přes skutečnost, že v rámci své trestné činnosti nebyli nadáni rozhodovací pravomocí, jakožto úřední osoby. Je evidentní, že obžalovaní se v rámci svých pracovních či funkčních povinností spolupodíleli na administraci jednotlivých veřejných zakázek a spolupodíleli se na procesu, jehož výsledkem mohlo být a v řadě případů také bylo kladné rozhodnutí o přidělení dotace z finančních prostředků Evropské unie. Pokud se týká finančních částek nebo nefinančních požitků, pak nalézací soud v souladu s odvolacím soudem konstatuje definici úplatku jako neoprávněnou výhodu, která spočívá v přímém majetkovém obohacení nebo jiném zvýhodnění, která se dostává nebo má dostat uplácené osobě nebo s jejím souhlasem jiné osobě, na kterou nemá nárok. Nemusí přitom jít o zvýhodnění, spočívající v přímém majetkovém prospěchu, kupříkladu finančním či materiálním a stejně tak není rozhodující výše úplatku. Nelze přehlédnout pozici všech tří obžalovaných, kteří byli zaměstnanci daného úřadu, a je nutné zdůraznit, že v oblasti výkonu státní moci a správy, nelze tolerovat zásadně žádné úplatky, a to ani nepatrné hodnoty. Z tohoto důvodu je proto nutné podřadit finanční částky, které obžalovaní obdrželi, i nefinanční zvýhodnění od žadatelů dotace, tedy spoluobžalovaných K. a Š., pod pojem „úplatek“. V rámci přijetí finančních prostředků a následným zvýhodněním subjektů byl nalézací soud instruován odvolacím soudem na své vlastní hodnotící závěry (v rámci zrušeného rozsudku) v bodech 60., 61., 64., 70., 75., 88., 89.. V této souvislosti však nalézací soud konstatuje, že s ohledem na obsah těchto bodů je pokyn odvolacího soudu poněkud nejasný. Nalézací soud však konstatuje, že předání finančních prostředků ze strany K. a Š. ve prospěch obžalovaných H. a H., potažmo S., je jednoznačně provedeným dokazováním prokázán, a to z důvodů, které jsou uvedeny výše. Samotné úplatky pak byly odměnou za provádění úkonů spojených s přípravou podkladů pro kladné vyřízení příslušných projektů a následné úkony, které spočívaly v přípravě podkladů pro jednotlivé platby, vyřizování různých formulářů, případně v rámci obžalovaného Š. též o monitorování zpráv. Jednalo se tedy o úkony v rámci činnosti obecného zájmu. Nalézací soud konstatuje v souladu s odvolacím soudem, že subjekty poskytující finanční prostředky obžalovaným H., H. a S., tak byly reálně zvýhodněny v rámci administrace veřejné zakázky, tedy fakticky žádosti o poskytnutí dotace oproti subjektům, které se o takovou veřejnou zakázku, potažmo dotaci, rovněž ucházely a neměly možnost, aby jim byli zaměstnanci úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Střední XXXX nápomocni při administraci této veřejné zakázky do takové míry, jak tak činili obžalovaní H., H. a S.. Tyto subjekty tak byly minimálně reálně zvýhodněny úsporou finančních prostředků oproti rozhodnutí, aby danou administraci vyřizovaly společnosti specializující se na dotační řízení, jejichž odměny se v obdobných případech pohybovaly v rozpětí od dvou až čtyř procent hodnoty veřejné zakázky. V této

souvislosti nalézací soud musí bohužel konstatovat samotné důvody jak této trestné činnosti, tak možné obdobné trestné činnosti, které spočívají v přílišné a často nepříliš srozumitelné byrokratizaci nejenom tohoto typu dotačního řízení, ale často i jiného typu povolovacího, případně schvalovacího řízení, což je častým důvodem jednak možného korupčního jednání jednak nepřiměřených nákladů organizací, které reálně musí poskytovat výrazné finanční prostředky specializovaným společnostem, které se zabývají složitou administrativní a nadměrnou byrokratickou zátěží často související s různou schvalovací a povolovací činností státních orgánů. Obžalovaní H., H. a S. tak společně, v jejichž prospěch za finanční úplatu vykonávali činnost, která je uvedena ve výrokové části tohoto rozsudku, poskytli ještě další výhodu, a to výhodu spočívající ve skutečnosti, že šlo o činnost osob, které jako zaměstnanci daného úřadu byly reálně obeznámeny se všemi problematikami složitosti řízení a složitosti schvalovacího procesu, takže oproti osobám, které neměly tyto zkušenosti nabyté v rámci výkonu své práce, společně, kterým poskytovaly za úplatu své znalosti, poskytly oproti jiným společnostem nepopíratelnou výhodu. Obžalovaní měli také přístup a byli obeznámeni s metodikou schvalovacího řízení a v rámci těchto znalostí pak subjektům, kterým pomáhali oproti jiným subjektům, které takovou pomoc si nemohly zajistit, měly nepopíratelnou výhodu.

73. Nalézací soud závěrem v hodnocení důkazů může shrnout, a to v souladu s pokyny odvolacího soudu ve smyslu § 264 odst. 1 trestního zákoníku, že obžalovaní K. H., S., H., ve prospěch J. Š. a K., respektive jejich firem prováděli za úplatu, kterou je nutno označit za úplatek, činnost ve věci obecného zájmu, přičemž touto činností zajistili pro K. a J. Š., respektive jejich firmy, reálné zvýhodnění.
74. Obžalovaní K. H., A. H. a H. S., svým jednáním, které je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku, naplnili zcela všechny zákonné znaky trestného činu přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea 1 trestního zákoníku, když v souvislosti s obstaráním věci obecného zájmu pro sebe přijali úplatek. Nalézací soud v rámci pokynu odvolacího soudu ve smyslu § 264 odst. 1 trestního zákoníku výše rozebral, z jakého důvodu dospěl k závěru, že jednání obžalovaných je nutno posuzovat jako jednání v souvislosti s obstaráváním věci obecného zájmu a z jakých důvodů dospěl k závěru o nutnosti podřazení přijetí finančních částek, případně nepeněžitěho benefitu, který přijal H. pod pojem „úplatek“. Obžalovaní J. Š. a M. K. pak svým jednáním, které je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku, naplnili všechny znaky skutkové podstaty trestného činu podplácení podle § 332 odst. 1 alinea 1 trestního zákoníku, když v souvislosti s obstaráním věci obecného zájmu poskytli úplatek. Důvody podřazení jejich jednání, jakožto jednání v souvislosti s obstaráním věci obecného zájmu a poskytnutí úplatku, jsou rovněž uvedeny v rámci předcházející části odůvodnění. Všichni obžalovaní pak jednání spáchali úmyslně, minimálně ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, když minimálně věděli, že svým jednáním mohou způsobit porušení nebo ohrožení zákona, respektive naplnit dané trestné činy, přijetí úplatku a podplácení a pro případ, že je způsobí, s tím byli srozuměni.
75. Všichni obžalovaní narušili zájem společnosti na ochraně pořádku ve věcech veřejných, přičemž jejich jednání je nutno hodnotit za natolik společensky škodlivé, že nepostačí uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu, než podle trestního zákoníku. V daném případě tak nelze uplatnit zásadu subsidiarity trestní represe.
76. Obžalovaným K. H. a J. Š. byl oběma uložen souhrnný trest dle § 260 odst. 4 trestního zákoníku ve smyslu § 43 odst. 2 trestního zákoníku, protože ve výrokové části uvedenou trestnou činnost spáchali před rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci ze dne 6. 2. 2020, č. j. 6 To 4/2019-8027. S ohledem na uložení souhrnného trestu pak v rámci samotného výroku nalézacího soudu byl současně zrušen výrok o trestu citovaného rozsudku Vrchního soudu v Olomouci, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž

došlo zrušením daného výroku, pozbyly podkladu. Zrušovací rozhodnutí se týká výroku o trestu v rámci uznání viny u obžalovaných K. H. a J. Š.. Obžalovaným A. H. a H. S. byl uložen samostatný trest dle § 331 odst. 1 trestního zákoníku a obžalovanému M. K. samostatný trest dle § 332 odst. 1 trestního zákoníku. Tresty obžalovaným byly uloženy v souladu s ustanoveními § 37, § 38 a především § 39 trestního zákoníku. Samotným smyslem a účelem trestu je ochrana společnosti před kriminalitou, přičemž primární zásada stanovená trestním zákoníkem je ve smyslu ustanovení § 38 trestního zákoníku – zásada přiměřenosti trestních sankcí. Pokud je ukládání trestu, je základem jeho přiměřenost a rozhodujícím kritériem pro konkrétní uložený trest charakter spáchaného trestného činu, dále okolnosti spáchaného trestného činu, včetně osoby pachatele. Povahu a závažnost spáchaného trestného činu blíže určují hlediska, která jsou demonstrativně vypočtena v ustanovení § 39 odst. 2 trestního zákoníku a především samotný spáchaný trestný čin. Patří k nim především objektivní znaky blíže charakterizující spáchaný trestný čin, a to význam chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsob provedení činu, jeho následky, okolnosti, za jakých byl čin spáchán, míra zavinění pachatele, pohnutka, záměr a cíl, dále, jak je uvedeno výše, v neposlední řadě pak osoba pachatele. Podpůrným hlediskem ve vztahu k povaze a závažnosti trestného činu jsou poměry pachatele, a to především v době ukládání trestu. V rámci ukládání trestu soud vychází ze zásady individualizace trestu a požadavku, aby druh uloženého trestu, jakož i výše, odrážel podstatné zvláštnosti konkrétního případu. Obecně lze konstatovat, že při ukládání trestu se vždy především zvažují povaha a závažnost spáchané trestné činnosti, poměry pachatele, jeho dosavadní způsob života, možnost nápravy a další okolnosti polehčující nebo přitěžující. Hlavním kritériem pro ukládání trestu je povaha a závažnost spáchaného trestu, který zahrnuje nejširší okruh skutečností zahrnujících trestný čin. Soud při úvahách o trestu ve smyslu ustanovení § 39 trestního zákoníku se zabýval motivací trestné činnosti obžalovaných a je zjevné, že s ohledem na charakter trestné činnosti byla motivace všech obžalovaných získat majetkový prospěch. Pokud se týká obžalovaných K. H., A.H. a M.K., jedná se o přímý majetkový prospěch. U obžalovaných J. Š. a M.K. nepřímý majetkový prospěch, spočívající minimálně v úspoře finančních prostředků, které by museli vynaložit pokud by danou činnost nezajišťovali pomocí obžalovaných.

77. Jak bylo již výše uvedeno, obžalovaným K. H. a J. Š., byl uložen souhrnný trest. Jakožto přitěžující okolnost u obou obžalovaných lze vyhodnotit ve smyslu § 42 písm. n) trestního zákoníku spáchání více trestných činů. Tuto okolnost však nalézací soud považuje za nepřilíš významnou. Oproti tomu, stejně jako odvolací soud (viz bod 49.), nalézací soud, jakožto okolnost polehčující, vyhodnocuje dosavadní bezúhonný způsob života, a to zejména u obžalovaného K. H., kdy obžalovaný J. Š. byl sice v minulosti opakovaně soudně trestán, nicméně jako k obecné přitěžující okolnosti soud k této skutečnosti nepřihlíží. U obžalovaného H. pak společenská škodlivost je zvyšována tím, že jako zaměstnanec orgánu, jehož zásadním úkolem bylo realizovat řádné a z pohledu zákona bezvadné procesy při administraci dotací, pocházejících z prostředků Evropské unie, fatálním způsobem ohrozil důvěru veřejnosti právě v onu správnost a zákonnou bezvadnost takových procesů. Jednání obou obžalovaných soud hodnotí jakožto mimořádný exces v jejich doposud bezúhonném způsobu života. S ohledem na předcházející uložený trest Vrchním soudem v Olomouci proto soud oběma obžalovaným uložil dle stanovené trestní sazby § 260 odst. 4 trestního zákoníku souhrnný trest ve výměře tři let, jehož výkon soud podmíněně odložil na zkušební dobu v délce tří let a šesti měsíců. Jedná se o trest, který není spojený s přímým výkonem trestu odnětí svobody, při dolní hranici zákonné sazby, a to jak samotného trestu, tak zkušební doby. Nalézací soud s ohledem na motivaci jednání obou obžalovaných oběma obžalovaným uložil i trest, který postihne majetkovou sféru obou obžalovaných. Samotný peněžitý trest uložil po zvážení společenské škodlivosti jejich jednání a zvážení jejich majetkových a výdělkových poměrů, kdy zohlednil jednak výpovědi obžalovaných u hlavního líčení týkající se jejich majetku a výdělkových možností, jednak zohlednil jejich možné výdělky v době budoucí. Nalézací soud tak oběma obžalovaným uložil shodně ve smyslu §

67 odst. 1 trestního zákoníku, § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku peněžitý trest ve výměře 140 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 1 000 Kč, tedy peněžitý trest ve výměře o celkové výměře 140 000 Kč. Ve smyslu § 69 odst. 1 trestního zákoníku pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, pak stanovil přiměřený náhradní trest odnětí svobody v trvání sedmi měsíců. Jak je již výše uvedeno, jedná se o souhrnný trest, takže současně u obou obžalovaných zrušil již výše uvedený citovaný výrok o trestu z rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 6. 2. 2020, č. j. 6 To 4/2019-8027, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

78. Obžalovaným A. H., M. K. a H. S., byly uloženy vždy samostatné tresty. Motivace jednání všech obžalovaných je shodná. Jedná se tedy o již výše uvedenou finanční motivaci. U obžalovaných soud neshledal přitěžující okolnosti, oproti tomu při uložení trestu přihlédl k dosavadnímu bezúhonnému způsobu života a s ohledem na tuto skutečnost výše uvedené jednání všech obžalovaných hodnotil jakožto zcela výjimečný excés z jejich jinak bezúhonného způsobu života. Nalézací soud také zohlednil časový odstup od trestné činnosti, který považuje za relativně značný, jako i samotné okolnosti trestné činnosti. Nalézací soud všem obžalovaným uložil jako trest samostatný trest peněžitý, přičemž stejně jako u zbývajících obžalovaných při stanovení výše trestu vyhodnotil společenskou škodlivost jejich jednání, majetkové a výdělkové poměry. Obžalovaným H. a K. tak shodně uložil ve smyslu § 67 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku za použití § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, a to právě při zohlednění majetkových poměrů a výdělkových možností, peněžitý trest ve výměře 40 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 1 000 Kč, tedy peněžitý trest o celkové výměře 40 000 Kč a pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku přiměřený náhradní trest odnětí svobody v trvání čtyř měsíců. Obžalované H. S. pak ve smyslu stejných ustanovení peněžitý trest ve výměře 40 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 500 Kč, tedy peněžitý trest v celkové výměře 20 000 Kč a shodný náhradní trest odnětí svobody v trvání čtyř měsíců pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán. Podle názoru nalézacího soudu jsou takto uložené tresty odpovídající trestné činnosti, jakožto i účelu trestu ve smyslu zásady individualizace trestu a zásad generální prevence.
79. K adheznímu řízení se připojili poškozené organizace Regionální rada regionu soudržnosti Střední XXXX se sídlem Olomouc a Ministerstvo financí Ministerstvo financí České republiky. Nalézací soud poškozené odkázal s jejich nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, protože trestná činnost, pro kterou byli výše uvedení obžalovaní odsouzeni, neměla vliv na povolovací, případně kontrolní proces, který rozhoduje o přidělení, případně krácení finančních prostředků v rámci projektů uvedených ve výrokové části tohoto rozsudku. S ohledem na tuto skutečnost tak u poškozených organizací nemohlo dojít k jednoznačně prokazatelné finanční škodě a proto nalézací soud tyto organizace, jak je výše uvedeno, odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti všem výrokům tohoto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.

Poškozený může odvoláním rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Poškozený může požádat o vyrozměnění konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění, žádost se podává u tohoto soudu.

Odvolání musí být do osmi dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Jestliže odvolání nesplňuje náležitosti obsahu odvolání, může být odvolacím soudem odmítnuto.

Zlín 6. května 2020

JUDr. Radomír Koudela v. r.
předseda senátu